

மல்லிகை

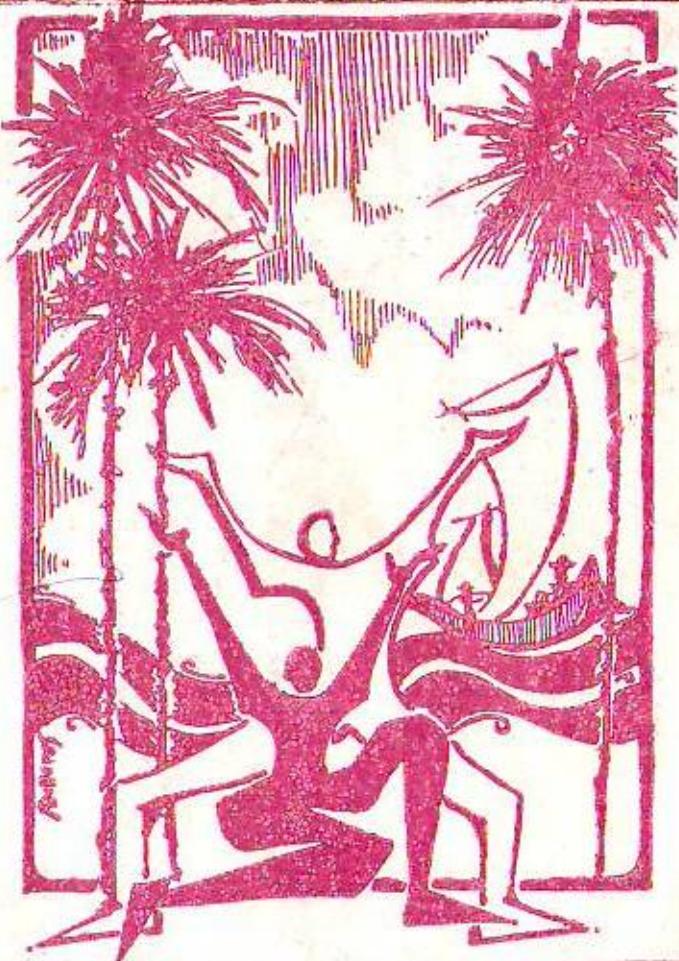

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

அந்தாராயர் : டொமினிக் ஜீவர்

விலை :

Rs. 2 - 50

மூத்தி
1984

முனிஸுக்ஷம்பிரதம்

* கட்டடம் அமைக்க

* கட்டட வனைப்பம் கீழ் நிலப்பிரதி தீர்த்தி எடுக்க

நாட்டே வெண்டிய ஸ்தாபனங்கள்

Manoharan & Vettivel

ENGINEERS - CONTRACTORS

53, (31) Kandy Road, Jaffna, Sri Lanka.

Managing Partners:

S. K. Manohara poopan

57, AMBALAVANAR ROAD, JAFFNA.

Mrs. M. Karunadevy

Consulting Engineer:
M. Sinnathurai
MICE, FIE M. CONS. E.
Retd Director, Building Dept.
Sri Lanka

Branch:

Phone: 23870

Phone: 24377

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine
178

மார்ச் — 1984

பத்தொன்பகாவலுடையே

இருபதாவது ஆண்டு மலர் தயாராகிறது

நினைத்தால் நேற்றுப் போல இருக்கின்றது இருபது வருடங்கள் ஓடியே விட்டன.

மல்லிகையின் முதலிரு இதழ்களைப் பார்த்த ஒரு சிலர் வெப்பியாரத்துடன் எமது காது படச் சொன்ன சொற்கள் இன்னமும் எமது சவிகளில் எதிராவிக்கின்றன: 'இதுகும் ரெண்டொரு இதழ்களுடன் இடையில் நிக்கிற சங்கதிதானே!'

இனக்கேயே ஒரு சவாலாக ஏற்றுக் கொண்டோம். இத்தனை ஆண்டுகளுக்குள் எத்தனை எத்தனை கசப்பான அநுபவங்கள்!

இருபதாவது ஆண்டு மலரை வெகு சிறப்பாக வெளிக் கொணரசல ஆயத்த வேலைகளையும் இப்போதே செய்யத் தொடங்கியுள்ளோம். மல்லிகை மீது தனி அபிமானம் கொண்ட பல தமிழகத்து எழுத்தாளர்களும் இம் முறை மலரில் எழுதுகின்றனர்.

மல்லிகையின் மீது அபிமானம் கொண்ட சகல ஈழத்து எழுத்தாளர்களையும் மலர் சம்பந்தமாக எம்.முடன் ஒத்துழைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம். மல்லிகையின் இருபதாவது ஆண்டு, ஒரு இலக்கியக் கால கட்டமாக அமைய வேண்டும் என ஆசைப்படுகின்றோம்.

தனித் தனியாக ஒவ்வொரு படைப்பாளியையும் கேட்பதாக இந்த அறிவித்தலை அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

— இப்போதே நாம் வேலைகளை ஆரம்பித்தால்தான் ஒரு தரமான மலரை உருவாக்க முடியும் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்திருங்கள்.

உருவாக்க உதவியவர்: கா. சந்திரசேகரம்

மல்லிகை 234 B, — கே.கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்
மல்லிகையில் வரும் திதைகள், சம்பவங்கள் அனைத்தும் கற்பனையே

‘ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கலையினைய கலைகளில் உள்ளம் ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறகு என்றிலை கண்டு துள்ளுவார்’

முல்லையை மல்லிகை கௌரவிக்கின்றது.

முல்லைத்தீவுச் சிறப்பிதழ் உங்களது கரங்களில் தவழிகின்றது.

நீண்ட நாட்களாக இப்படியான ஒரு சிறப்பு மலர் போட வேண்டும் என்ற நமது பேரவா இன்று நடைமுறையில் நிறைவேறுவதைப் பார்க்கும் போது மன நிறைவு ஏற்படத்தான் செய்கின்றது. இருந்தும் எமக்குப் பூரண திருப்தியில்லை. இன்னும் சிறப்பாக — இன்னும் விரிவாக — வன்னிப் பிரதேசக் கலைஞர்களை உள்ளடக்கிய மலரொன்றை உருவாக்கிவிட வேண்டுமென்ற ஆவலில்தான் ஆரம்பக் கட்டத்தில் நாம் திட்டமிட்டிருந்தோம். ஆனால் தேசத்தில் உள்ள சூழ்நிலை காரணமாகவும் குறிப்பாக அந்தப் பிரதேசத்தில் திமிரென ஏற்பட்டுள்ளது வெள்ளப் பேரமிலும் நாசத்தினும் மீமாஸ் மேற்கொண்ட பணியை இடைநிறுத்துவுடையவில்லை — பூரண திருப்தியாகவும் செய்து முடிக்கவும் இயலவில்லை.

இருந்தும் அந்தப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து, கையாலும் கருத்தாலும் உழைத்தவரும் மக்களின் இதயங்களுக்கு நமது சமரப்பணமாக இந்தச் சிறப்பிதழைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

முன்னரும் திகவல்லைச் சிறப்பிதழ், நீர்கொழுப்புச் சிறப்பிதழ், மலையகச் சிறப்பிதழ் எனப் பல சிறப்பிதழ்களை உருவாக்கி வெளியிட்ட அனுபவத்தில் இந்தச் சிறப்பிதழையும் நாம் தயாரித்தோம்.

இன்றும் இலக்கியப் பிரச்சினைகள் எனப் பேசப்படும் தறுவாயில் அந்தந்தச் சிறப்பிதழ்கள் இலக்கிய வட்டங்களில் பேசப்படவதுண்டு.

உழைப்பும், பல பிரதேசங்களில் செறிந்து வாழும் ஈழத்துத் தமிழர்களின் சூய முனைந்றறமும், கலாசாரச் செழுமையும்தான் மல்லிகையின் குறிக்கோளாகும். மறைந்து — மறைக்கப்பட்டு — வாழும் கலைஞர்கள், படைப்பாளிகளை மக்கள் மத்தியில் அறிமுகப்படுத்துவதுதான் மல்லிகையின் இருபது வருடப் பணியாகும்.

நம் முடன் அபிப்பிராய் பேதங் கொண்டவர்கள் கூட, நமது இந்த இதய நேர்மையையும் இலக்கிய நேர்மையையும் புரிந்து கொண்டு பலதடவைகளில் பாராட்டுத் தெரிவித்துள்ளனர்.

கலை இலக்கியத் துறைகளில் கருத்து முரண்பாடுகள் ஏற்பட இடமுண்டு. அது தனி து வ வளர்ச்சியைத் துரிதப்படுத்தும்; தெளிவு பிறக்கக் காரணமாக அமையும்; நமது நாட்டுக் கலை இலக்கியங்கள் செழுமைப்படப் பச்சொயாகும்.

என்ன தான் பாரிய கருத்து வித்தியாசங்கள் படைப்பாளிகளிடையே இருந்த போதிலும் கூட, மல்லிகை எந்தக் கட்டத்திலும் ‘சின்னத்தன’ மாகக் கறுகிய பார்வையடன் நடந்து கொண்ட சில்லை. பல சிறுஷ்டயாளர்களை, கலைஞர்களை அட்டைப் படமாகப் பதித்து மக்கள் மத்தியில் அவர்களது கொரவத்தை மேலும் சிறப்பிட்டுள்ளது. சம்பந்தப்பட்ட வாழும் கலைஞர்களே — எழுத்தாளர்களே அதற்குச் சாட்சி சொல்வார்கள்.

ரசிகமணி, மகாகவி, வரதர், சொக்கன், எஸ். பொ, வ. அ. இராசாரத்தினம், நடிகமணி ஸைராமுத்து தவில் மேதை தட்சனே மூர்த்தி பேராசிரியர் வித்தி, சி. வைத்தியலிங்கம், தெளிவத்தை, என். எஸ். எம். ராமையா, இரா. சிவலிங்கம், காரை சந்தரம் பிள்ளை. கு தார்க் கொத்தன், அருள் சுப்பிரமணியம், நந்தி, கன்கரட்டனம், வெள்ளவத்தை ராமலிங்கம், இங்கையர்கோன், கவிஞர் செல்லையா, பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை போன்றவர்களும் மற்றும் உடன் ஞாபகத்திற்குவராத பலரும் நம்முடன் ஒக்த கருத்துக் கொண்டவர்கள்லவர். இருந்தும் இந்த ஒவ்வொரு மகத்தான மனிதர்களையும் கௌரவிக்கும் முகமாக அவர்களது உருவத்தை மல்லிகை அட்டை தாங்கி வந்துள்ளதை இலக்கிய உலகமே நன்கறியும்.

எனவே மனசறிய நாம் மிகுந்த பரந்த தளத்தில் நின்றே இதுவரை சிகித்தது வந்துள்ளோம் என்பதை நமது செயல்களே கடந்த காலங்களில் நிருபித்து வந்துள்ளன.

அதே போல பல பிரதேசங்களைக் கௌரவிக்கும் முகமாக நாம் நமகு உழைப்பையே ஈலதனாக்கிச் சிறப்பு மலர்களைப் போட்டதினால் அந்தப் பிரதேசங்களில் லாழும் நல்ல உள்ளங்கள் இன்றும் நம்முடன் நன்றியுடன் பழகுகின்றன.

இனி வருங்காலத்திலும் மல்லிகை இதே திசை வழியில்தான் கொடர்ந்து செல்லும் என்பதையும் தெட்டத் தொளிவாகச் சொல்லி வைக்கின்றோம்.

‘சமூக்காத் தமிழன்தான் இலக்கியக்கிற்கான நோபல் பரிசைப் பெறுவான்!’ என ஒரு காலத்தில் அதே தலையங்கப் பகுதியில் சூஞ்சாக்கிருந்தோம். அந்த நீண்ட கெடும் நம்பிக்கையை காரை நட்சக்கிரு வழிகாட்டியாகக் கொண்டு நாம் தினசரி இயங்கி வருகின்றோம்.

முல்லைச் சிறப்பிதழக்காக உழைத்த சகல சேகாதர கெங்கங்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

என்ன சங்கடங்கள், எந்த விதமான கஷ்டங்கள். இடர்பாடுகள் குறுக்கிட்ட போதும் தொடர்ந்து முன்னேறுவோம்!

ஒரு கருத்து

மல்லிகை இதழை நான் கிடைக்குங் தறுவாயிலெல்லாம் தவரூது படித்து வருகிறேன். நான்றிந்த வரையில் ஈழத்தில் சிறந்த கலை, இலக்கிய சிறு பத்திரிகை மல்லிகையோரும். ஈழத்தின் சமசால இலக்கிய, விமர்சனத்துறை ஒரு சிறந்த தளத்தை மைய மாகக் கொண்டு மல்லிகையில் வெளிவரும் கருத்துச் செறிவான கட்டுரைகள் என் போன்ற வாசகனுக்கு மிகக் பயனியளிக்கிறது. ஒரு படைப்பைப் பற்றியோ, அல்லது படைப்பாளியைப் பற்றியோ மல்லிகையில் வரும் விமர்சனங்கள் மிகக் காத்திரமானவை. அதன் மூலம் ஒரு படைப்பின் தன்மையையோ, அல்லது படைப்பாளியின் நோக்கங்களையோ ஒரு சாதாரண வாசகன் கூட முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ள கட்டுரைகள் ஏதுவாக அமைகின்றன.

மல்லிகையைத் தனது ஆக்கபூர்வமான வெளிப்பாடுச்சஞ்சுக்கு களமாக அமைத்துக் கொண்டு ஒன்று சிறந்த கலைஞர்களைய் மினிர்பவர்கள் ஏராளம். சிறுதை, புதுக்கலைதை, ஆய்வுக் கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள் இப்படிக் கலையின் பல வடிவங்களிலும் தன் பிரக்ஞஞையை மல்லிகை உறுதியாக, ஆழமாக செயல்படுத்துகின்றது. இத்த துய உறுதிவாய்ந்த கலைப் பிரக்ஞஞையே மல்லிகையை சாகாவரம் பெற்ற கலை இதழாக மலர வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

மல்லிகையில் அவ்வப்போது இடம் பெறும் படைப்பு அவ்வது படைப்பாளி பற்றிய விவாதங்கள் வாசகர்களின் ரசனையில் மாறுதலையும், கூர்மையையும் ஏற்படுத்தியதேயாயினும் சில நேரங்களில் இத்தகைய விவாதச் கட்டுரைகள் தனிப்பட்டவர்கள் காழ்ப்புணச்சியையும், தனிமனித வக்கிரங்களையுமே வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துவிடுகின்றது. இது மல்லிகையை சுற்றே மாறுபடச் செய்தாலும் இதைத் தவிர்த்த மல்லிகையை நோக்கும் போது, அவைகளின் தரம் இம் மாறுபாட்டை வாசகன் உணராமல் செய்து விடுகின்றது.

தமிழகத்திலிருந்து வார இதழ்கள் என்ற பெயரில் வரும் குழுதம், குங்குமம், இதயம், விகடன் போன்ற ஆபாச சஞ்சிகைகளிலிருந்து பெருவாரியான வாசகர்களைக் காப்பாற்றி ஆரோக்கியமான ஒரு கலைச் சூழலை உறுவாக்கியதில் மல்லிகையின் பணி அளப்பியது இதை இன்றுவரை மிகுந்த உற்தியுடன் மல்லிகை செயல்படுத்தி வருவது இதய பூர்வமாக உணரக் கூட வேண்டுகிறது. இதை இலக்கிய சிறு பத்திரிகைகளான படிகள், இலக்கிய வெளி வட்டம் போன்றவற்றில் வரும் ஈழத்தின் கலைத் தறையைப் பற்றிய எந்தவிதக் குறிப்புகளோ, கட்டுரைகளோ ஆயினும் சரி அதில் மல்லிகையின் பெயர் தவறுது இடம் பெறும். அந்தள விற்கு

மல்லிகையின் ஆனுமைகள் விஸ்தீரணப்பட்டுள்ளது. ஈழத்தின் கலை இலக்கியத்தின் பரப்பை விரிவாக்க மல்லிகை கூடநடத்தும் வேள்விகள் அளப்பரியது.

இன்று ஈழத்துப் படைப்பாளிகளின் சிறந்த படைப்புகளாக நூல்குறியில் வெளிவரும் கலைதைத் தொகுப்பாயினும் சரி, சிறுகைதைத் தொகுப்பாயினும் சரி இவற்றிற்கு அடி நாதமாய் விளங்கிய பெருமை மல்லிகையையே சாரும், இன்று ஈழத்தில் சிறு பத்திரிகைகளின் பிரவேசம் ஏராளம். இத்தகைய சிறுபத்திரிகை பிரவேசத்திற்கும் அடிநாதமாய் விளங்கியது மல்லிகை என்றால் அது மிகையாகாது.

வெறும் பொழுது போக்கு அம்சங்களை மாத்திரமே தாங்கி பல சிறு சஞ்சிகைகள் வெளிவந்துள்ளன. (காலப்போக்கில் இவை களில் மாற்றங்கள் ஏற்படலாம்) ஆனால் மல்லிகையில் இந்தப் பொழுதுபோக்கு எழுத்துக்கள் என்ற பேச்கக்கே இடமில்லை. ‘வெறும்’ எழுத்துக்கள் தன்னில் வராமலிருக்க மல்லிகை எடுத்துக் கொள்ளும் ‘அவதானம்’ மிக உயிரோட்டமானது. இந்த அவைகளை உணர்வு மல்லிகையின் கட்டமகட்டமான வளர்ச்சிக்குப் பெரும் தான் உணர்வு மல்லிகையாக விளங்குகின்றது. பொழுது போக்கு அம்சம் ‘ஏன் உறுதணியாக விளங்குகின்றது. பொழுது போக்கு அம்சம் ‘ஏன் பவை மல்லிகையில் நுழையாத வரையில் (நுழையாது என்ற பெரு நம்பிக்கை நிறைவே உண்டு) மல்லிகையின் வளர்ச்சியையாராலும் நிறுத்த முடியாது.

பருத்தித்துறை.

க. விஜயகுமார்

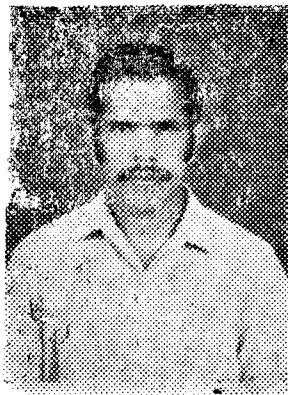
அமைதி

சின்னார்க்கு சிறு வய்க்காவில்
தன்னீர்க்கு குழந்தைகள்
எங்கஞர்த் தோட்டங்கள்
காவலிலாப் பெருவெளி!
சிறுவரம்பு சொறிபிடித்து
நின்றாலும்,
அமைதிப் பயிர்கள்
அயராது வளரும்.
பக்கத்துக் குடிவடியிற
படுத்துறங்கும் மாடுகளின்
கழுத்து மணியோசை

இடையிடையே
அமைதிக்குச்
சிலர்ப்பூட்டுர்!
நாளாந்தம் சோற்றுக்கு
வஞ்சகம் குதிலா
உழைப்பின் பிளிவு நிகழும்—
ஓர் அமைதி வலயத்தைச்
குழந்த நெஞ்சாலையிற்
கவச வண்டிகள் ஒட,
பராரா முகமாய்ச் செல்லும்
வெண்புருக் கூட்டம்.

— சபா. ஜெயராசா

‘கடவில் கலந்தது
கண்ணீர்!’

வெளியீட்டு விழா

— தில்பன்

18-3-84 ரூபாயிறு காலை வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் திரு. எஸ். வி. தம்பையாவின் ‘கடவில் கலந்தது கண்ணீர்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதியின் வெளியீட்டு விழா வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது. மல்லிகைப் பந்தலும். சமூக முன்னேற்றச் சங்கங்களின் சமாஜமும் இணைந்து நடத்திய இப்புத்தக வெளியீட்டு விழா வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது. மல்லிகைப் பந்தலும். சமூக முன்னேற்றச் சங்கங்களின் சமாஜமும் இணைந்து நடத்திய இப்புத்தக வெளியீட்டு விழாவிற்குச் சமாஜத் தலைவர் திரு. ஆர். எம். நாக வி சுங்கம் தலைமை தாங்கினார். ‘நமது சமூக முன்னேற்றத்திற்காக மாத்திரம் நாம் இயங்கவில்லை. நமது கலை, கலாசார வளர்ச்சிக்காகவும் நாம் நமது சக்திகள் அனைத்தையும் இணைத்துச் செயல்பட்டு வருகின்றோம். இதற்கு இந்தச் சிறுகதை நூலின் வெளியீடே உதாரணமாக அமைகின்றது’ எனத் தமது தலைமையுரையில் குறிப்பிட்டார்.

பிரபல எழுத்தாளர் திரு. கே. டானியல் பேசும் போது எழுத வேண்டுமென்ற உந்துதலினால் எவ்வளருவன் பேரு பிடித்து எழுத முன் வருகின்றோ அன்றே அவன் இலக்கியத் துறையில் நுழைந்து விட்டான் என்பது நிச்சயமாகின்றது. அவன் என்னத்தை எழுதுகின்றன என்பதைப் பெறுத்தாத்தான் அவனது சமுதாய அந்த ஸ்து நிர்ணயிக்கப் படுகின்றது. தம்பையா அவர்களின் முயற்சிபுதியதாக இருந்தாலும் அது ஒரு சமுதாயத் தேவை கருதி நாலுருப் பெற்று இன்று மக்கள் முன் வருகின்றது. அது வே அவரை இனங் காட்டி விடுகின்றது’, எனக் குறிப்பிட்டார்.

திருக்கதை எழுத்தாளர் முருக பூபதி பேசும் போது ‘நீண்ட நாட்களாக ஆசிரியரை எனக்குத் தெரியும். இவரது நெஞ்சமே ஓர் இலக்கிய நெஞ்சமாகும். எழுத்தாளர்களை நேசிப்பதிலும் உபசரிப்பதிலும் தனி இன்பம் காணபவர் இவர். படைப்பாளிகளை நேசிப்பவரே இன்று ஒரு சிறுஷ்டியாளனுக்கத் தமது படைப்பை நமக்குத் தந்துள்ளார். இது மெத்தமிழ்ச்சியானது’ என்றார்.

திரு. எஸ். செல்வஸ், தேவைனால் போன்றவர்களும் உரையாற்றினார்.

முடிவில் திரு. டொமினிக் ஜீவா மறைந்த கவிஞர் ‘சமவாணன்’ பற்றி உரையாற்றினார். ‘சமவாணன்’ இந்த மண்ணையும் கலைஞர்களையும் மனகார நேசித்தபெறுங் கவிஞர்களில் ஒருவர். ஆக்கழுப்புவமாகச் செயல்பட்டவர். இந்தத் தேசத்தில் என்ன இலக்கியமுபற்சிகள் நடந்தாலும் அதில் பங்கு கொள்ள வேண்டுமென்ற பேரவாக் கொண்டவர். அனாறை சமத்து இலக்கிய உலகார் மாண்சீ காாது’ என்றார்.

மல்லிகையின் முல்லை மலருக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்

எமது சேவை

- X மீன்பிடி உபகரண விற்பனை நிலையம். முல்லைத்தீவு, கொக்கிழாய்.
- X மீன்விற்பனை நிலையம். வவுனியா.
- X நுகர்வூப்பொருட்கள் விற்பனை நிலையம். கொக்கிழாய்.
- X வீரகேசரி, மித்திரன், நாளிதழ் விற்பனை முகவர். முல்லைத்தீவு.
- X எரிபொருள் விற்பனை நிலையம். முல்லைத்தீவு, கொக்கிழாய், நாயாறு
- X காப்புறுதி முகவர். இலங்கைக் காப்புறுதிக்கூட்டுத்தாபனம்.
- X “யோன்சன்” வெளியிணைப்பு இயந்திர விற்பனை நிலையம்.
- X பொதுச்சந்தை குத்தகை. முல்லைத்தீவு.
- X வாகனப்போக்குவரத்துச் சேவை.
- X சமுநாடு நாளிதழ் விற்பனை முகவர். முல்லைத்தீவு. கூட்டுறவே நாட்டுயர்வு

“காயராணி கட்டிடம்” முல்லைத்தீவு கடற்றெழிலாளர், முல்லைத்தீவு. கூட்டுறவுச் சங்கம்.”

PIRABAGAR

— PHARMACY
— STATIONERY
— ELECTRICAL
MULLAITIVU.

**மல்லிகையில் முல்லைக்கு
எமது வாழ்த்துக்கள்!!**

இனிமையான சிற்றுண்டி வகைகளை
இன்பமாக உண்டு மகிழ்ந்திட
இங்கே நாடுங்கள்.

**முல்லை பேக்காி அன்
கெங்கா விலாஸ்**

ஓரு கிராமத்தின் கதை

முருகானந்தன்

பரந்த கடற்கரை வெளியில்
மீன்றுப்பும், உப்புத் தடவலும்,
கருவாடு காய்வைப்பும் மும்மர
மாக நடந்து கொண்டிருந்தது.
சுற்றுவட்டமெங்கும் வேலை செய்
வோரின் உரையாடலும், மீன்
வெடுக்குமாக.....

செதிழ் விரித்து, உப்புத்
தூளிட்டுக் குவிக்கப் பட்டிருந்த
மீன்களைக் கூடையிலிட்டு வெயி
வில் பரவிக்கொண்டிருந்தபோது,
'தங்கத்துரை' என்று அவனை
அழைத்தார் சம்மாட்டியார்.
தொட்ட குறை விட்ட குறை
யாக சம்மாட்டியாரிடம் ஒடிக்
ஞன் தங்கத்துரை.

'கருவாடெல்லாம் காயப்
போட்டுக் காவலிரு ..... நான்
போயிட்டு அந்திக்கு வர்ரேன்,
கவனமாய்ப் பார்த்துக்கோ.....'
என்று கூறி விட்டு வீட்டை
தோக்கி நடையைக் கட்டினார்
சம்மாட்டியார்.

சுவரிமுத்துச் சம்மாட்டியிடம் வேலை செய்யும் பல தொழிலாளர்களில் தங்கதுரையும் ஒரு வன் என்றாலும், அவன் மீது சம்மாட்டியாருக்கு வலு கரிசனை எந்த வேலையென்றாலும் முகம் சுளிக்காமல் தன் வேலைபோல் மாடாய் உழைப்பதோடு நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவனங்கை

இவன் இருப்பதுதான் காரணமாக வேலை பொத்தல், தரம் பிரித்தல், ஏலம் கூறல், கருவாடு போடுதல் எதுவென்றாலும் சுறுசுறுப்பாகச் செய்வான். அவன் கடலுக்குப் போகும் நாட்களிலும் அதிக மீன் பட்டிருக்கும். நீ அதிஸ்ரட்க் காரண்டா என்று முதலாளி அடிக்கடி கூறினாலும். அரை வயிற்றுக்குக் காணக் கூடிய ஊதியம்தான் கொடுத்து வருகிறோர், முன்னர் அவன் தனியங்கை இருந்தபோது சமாளிக்க முடிந்தாலும் இப்போது வேதவல்லியைக் கைப்பிடித்த பின் வங்கிரோத்தடித்தது. அப்படி இப்படி என்று அவனும் வேலை வெட்டி செய்து வந்ததால் ஓரு வாறு சமாளிக்க முடிந்தது,

தங்கத்துரையின் உறவினர்கள், பரம்பரை பரம்பரையாக அந்தக் கடற்கரைப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து வந்தபோதும் இன்றுவரை அவர்களில் எவருக்கும் ஒரு காணித் துண்டு கூடில்லை. உழைத்து உழைத்து சம்மாட்டிகளை உயர்த்தியதுதான் கண்ட மிச்சம். பரம்பரை பரம்பரையாகச் சம்மாட்டிகளிடம் கடன்பட்டு, அவர்களது நிலத்திலேயே குடிசையமைத்து வறுமையோடு வாழ்ந்து வந்தார்கள். சில சாதகமான காலங்களில் தென் பகுதி ச் சம்மாட்டிகள் இங்கு வந்து வாடியமைத்து மீன்

படிக்கின்ற நாட்களில் எல்லோருக்கும் வேலை கிடைக்கும். ஆனால் அவர்களை கொடுக்கும் ஊதியமும் அப்படி இப்படித் தான், அவர்களிடம் வேலை செய்வது உள்ளூர்க் சம்மாட்டிகளுக்குப் பிடிக்காது. இயந்திரப் படகுகள் சுகிதம் வந்து மீண் எல்லாம் வாரிக் கொண்டு போவதாக உள்ளுச் சம்மாட்டிகள் புறுப்புறப்பான். இதனால் இப்போதெல்லாம் தென்பகுதிச் சம்மாட்டிகள் தொழிலாளர்களையும் அங்கிருந்தே அழைத்து வருவது சுகலமாகிவிட்டது.

ஆரம்பத்தில் ஓரளவு சமூகமாக இரு சாராரும் பழகி வந்தாலும் கூட, காலப்போக்கில் உள்ளூர்க்காரர்கள் மீது தென்பகுதியினர் ஆதிக்கம் செலுத்த ஆரம்பித்த பின் பிரச்சினைகள் உருவானன. அதிலும் அரசமரத்தடி விகாரா வந்தபின் இரு சாராருக்குமிடையே பிடுங்குப் பாடு அதிகமாயிற்று. இத்தனைக்கும் உள்ளூர்க்க் சம்மாட்டிகளும் வெளியூர்க் சம்மாட்டிகளும் நன்பர்களாகவே இருந்து கொண்டு அடியாட்கள் மூலம் அதை இதைச் செய்து வந்தார்கள், யாழ்ப்பாணத்தில் வெடிச்சத்தும் கேட்டால் இங்கே கொக்கிளாயில் உள்ளூர்க்காரர்களின் குடிசைகள் எரிய ஆரம்பிக்கும். இப்படியே இரு சாராருக்குமிடையே குரோதம் வளர்ந்து வந்தது.

தங்கத்துரை வீண் வம்பு தும்புக்குப் போவதில்லை. ஆனாலும் கடந்த வருடம் அவனது குடிசைக்கும் தீவைத்து விட்டார்கள். அப்புறம் அதை மறுபடியும் கட்டியெழுப்ப அவன் பட்டபாடு அப்பப்பா! அழிப்பது கூகம், ஆக்குவது கஷ்டம், எனதை அனுபவ வாயிலாக அறிந்தான் தங்கத்துரை.

கிராமத்துக்குச் சென்று களி மண் சமந்து வந்து கடற்கரை

மணவுடன் கலந்து, பிசைந்து குழைத்து, பெரிய பெரிய உருண்டையாக்கி, இருபக்கம் பலகையடித்து, நேர்தப்பாமல் அடுக்கி, மொங்கானிட்டிறுக்கி அந்த நான்கு சுவர்களையும் அமைக்க அவனும் வேதவல்லியும் பட்டசிரமம் எழுத்திலடங்காது.

பிறகு காட்டு மரங்களைக் குறுக்கு நெடுக்காக வைத்து வரிந்து கட்டி, கோப்பி சம் அமைத்து, தென்னங்கு கிடுகுகளை வரிந்து கட்டி மேய்ந்து முடிப்பதற்கிடையில் ஐஞ்சுறை ரூபா செலவாகிவிட்டது. அப்புறம் பாத்திரம் பண்டம் என்று தட்டு முட்டுச் சாமான்கள் வாங்கியதி மூலம் ஏகப்பட்ட செலவு. சுவர் முத்துச் சம்மாட்டியார் கை சொடுதிதிருக்காவிட்டால் அவர்கள் கதி அதோ கதிதான்.

வெயில் ஏறிக் கொண்டிருந்தது. காற்றின் அசைவு இல்லாததால் வெப்பம் தாங்க முடியாததாக இருந்தது. கருவாடு பொறுக்கப் பறந்து வந்த பறவைகளை ‘குய்’ என்று விரட்டிவிட்டு தலைப்பாவை அவிழ்த்து முகத்தில் வடிந்தோடும் வியர்வையைத் துடைத்துக் கொண்டான் தங்கத்துரை. மற்றத் தொழிலாளர்கள் குடிசைகளுக்குத் திரும்பி விட்டார்கள்.

நாதில் சொருகி வைத்திருந்த பீடித் துண்டை எடுத்துப் பற்றவைத்துக் கொண்டு திரும்பியபோது, ‘என்ன பாரைக்கருவாடா?’ என்ற குரல் கேட்டு நிமிர்ந்தான்.

ஆற்றி உயரத்தில் அஜானுபாகுவாய், வெளுத்த வெள்ளைச் சாரமும், வரிந்து கட்டிய பெல்றறும், சோட்டுமாக விரித்துப் பிடித்த குடையுடன் பியசேனு முதலாளி நின்று கொண்டிருந்தார்.

‘பாரையும், வஞ்சுரனும் இருக்குங்க’ தங்கத்துரை மெல்லச் சிரித்தான். பியசேனு, ‘எங்களுக்கு அதிக மீன் படுகுதில்லை’ என்று பெருமச்சு விட்டபடிகையிலிருந்த சுருட்டைச் சாம்பல் தட்டி ஒரு தரம் இழுத்துப் புகையை ஊதிக் கொண்டார்.

‘அப்ப நான் வாரன்’ பியசேனு புறப்பட்டதும் வாயுள்கசந்த எச் சி லை த் துப்பிவிட்டு அணைந்த பீடியை எறிந்தான். ‘இந்த அறுவானும், அந்தக் காவாலி மொட்டையனும்தான் போன வரியமும் குடிசைகளை எரிபிச்சவங்கள். இந்த வரிசமும் வந்திட்டாங்கள்’ என்று தனக்குள் முனுமுனுத்துக் கொண்டான் தங்கத்துரை.

மறுபடியும் ஒரு பீடியைப் பற்றவைத்துக் கொண்டு ஒரு கணம் என்ன வெல்லாமோ யோசித்தான். கிழக்கு புறமிருந்து சுவரும், வலையுமாக வன்னிநாயகன் வந்து கொண்டிருந்தான்.

‘என்ன வன்னியன், மீன் பட்டுதோ?’

‘அறுவாங்கள் வாரியன்ஸிக் கொண்டு போக வந்திட்டாங்கள், இனியெங்க சின்ன வள்ளக்காரருக்கு மீன் படுகிறது?’ வன்னியன் சலித்துக் கொண்டே நடந்தான்,

முகத்தைத் துடைத்த துண்டையுதறி மறுபடியும் முன்டாசாகக் கட்டிக் கொண்டு பறவைகளைக் கலைத்துக் கொண்டிருந்தபோது சாப்பாடும் கையுமாக வேதவல்லி வருவது தெரிந்தது. அருகே வந்ததும் முகமெல்லாம் சிரிப்பாக அழகாகப் பூரித்தபடி சாப்பிட அழைத்தான்.

தென்னைமர நிழலில் வந்தமர்ந்துகொண்டபோது, வேர்வை என்னமாய் வடியுது என்று முந்தானையை எடுத்து அவன் முகத்

தைத் துடைத்துவிட்டாள் வேதவல்லி.

‘விடு... விடு..... முதல்லபசி வயிற்றைப் பிடுங்குது... கொண்டா’ என்று பிடுங்கினுன் அவள் அன்போடு குழைத்துத் திரட்டிக் கொடுத்தாள். ‘ஊடிடுவிடு’ என்று சிறு பிள்ளையாட்டம் அடம்பிடித்தான் தங்கத்துரை. ‘ஆ சையப்பாரு ஆசைசை’ என்றபடி அக்கம் பக்கம் ஆளில்லாததை அவதானித்து விட்டு நாணத்தோடு ஊட்டிவிட்டாள். ‘மீன் குளம்பு நல்லருசி’ என்று ஊட்டி கொண்டாள் தால்...’

அவன் சொல்வதைப் புனரிப்புடன் கண்களை மலர்த்தி வைத்துக் கொண்டு நாணத்தோடு ரசித்தான் வேதவல்லி.

‘குழந்தை முழிச்சு அழப்போகுது’ அவன் சாப்பிட்டு முடிந்ததும் அவள் அவசரமாக விடைபெற்றார்.

மாலைவரை நின்று கருவாடெல்லாம் அள்ளி வாடியுள்ள வைத்துவிட்டுத் தங்கத்துரை திரும்ப மாலை ஆறுமுறைகளிலிட்டது. அவன் குடிசையை நோக்கி நடந்தபோது வழியிலே எதிர்ப்பட்ட பேரம் பலம், ‘கொழும்பில் என்னவோவாம்... லொறிகார மன்குர் சொன்னான்’ என்று கூறினான். தங்கத்துரைக்கு அடிவயிற்றைக் கலக்கியது.

அவன் பயந்தது போலவே இரவு உள்ளூர்க்காரர்களின் குடிசைகளுக்குத் தீவைக்கப்பட்டது. குய்யோ முறைபோ என்று குழந்தைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு பெண்களெல்லாம் அலறியடித்துக் கொண்டு ஒடினர்கள். உயிரைப்பிடித்துக் கொண்டு வெளியேறி யவர்கள் மிருகத் தனமாகத் தாக்கப்பட்டார்கள்.

உள்ளூர்க்காரர்களுக்கும் ரோசம் வந்துவிட்டது. 'குட்டக் குட்டக் குனிபவன் மடையன்' என்ற ஞானேதயத்தினால் நள்ளி ரவுக்குப் பின்னர் இவர்களும் ஒன்று சேர்ந்து சென்று வெளியூர்க்காரர்களின் வாடிகளுக்குத் தீவைத்தனர்.

பொலிசார் வந்து தான் நிலைமை கட்டுக்கடங்கியது.

கலவர நிகழ்வுகள், அழிவுகள், பாதிப்புகள் எல்லாம் நீண்ட நாட்சன் மனதை வாட்டின. மூன்று மாதங்களுக்குப் பின்னர் அகதி முகாம்களில் நிறுத்துகிறும்பி வந்து எரிந்து சாம்பரான குடிசைகளைப் பார்த்த போது தங்கத்துரைக்கு இரத்தம் கொதித்தது.

தமது கண்டங்களைப் பற்றி அரசாங்க அதிபர், எம்.பி., மந்திரி எல்லோருக்கும் மனு அனுப்பிய உள்ளூர்க்காரர்களுக்கு மேலிடத்திலிருந்து பால் வார்க்கும் செய்தி ஒன்று கிட்டியது?

அந்தப் பிரதேசத்தில் மாதிரிக் கிராமம் அமைக்கப்படப் போவதாகவும், அதிலே வீடியுந்தவர்களுக்கு ஒரு வீடு வழங்கப்படும் என்றும் அந்தச் செய்தியிலே குறிப்பிடப்பட்டிருந்ததே அவர்களது குதா கலத்திற்குக் காரணமாகும்.

சொன்னபடியே வேலைகளும் துரிதமாக ஆரம்பித்தன.

சவரிமுத்துச் சம்மாட்டியாரின் நிலத்தில் ஒரு பகுதியை மாதிரிக் கிராமம் அமைக்க அரசாங்கம் கட்டிகளித்தபோது அவரும் முழுமன்றோடு கையளித்தார்.

கல்லு, மணல், செங்கட்டி, ஓடு, கூரைத்தகடு என்று லொறி லொறியாக வந்திறங்கின.

மூன்றே மாதத்தில் அழகான சிறிய கல்வீடுகளைக் கொண்ட திராமம் உருவானபோது தங்கத்துரையும் சுற்றத்தாரும் மசிழ்ந்து பூரித்தனர்.

வீடு வழங்குவதற்குப் பெயர்கள் கூட திரட்டப்பட்டு விட்டது. அடுத்த மாத முற்பகுதி யில் திறப்புவிழா என்று அறிவிக்கப்பட்டும் விட்டது. அந்தநாளை ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த வேதவல்லியும் தங்கத்துரையும் பலவிதக் கற்பணைகளில் மிதிந்தனர்.

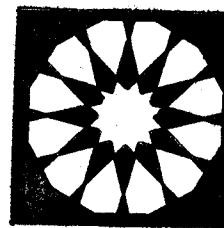
கிராமம் திறக்கப்படுவதற்கு இன்னமும் ஒரே வாரம் இருந்தபோது திமிரென்று லொறிகளி அம், பஸ்களிலுமாக பியசேனை முதலாளி, மற்றும் பலரும் வந்திறங்கினார்கள். ஒவ்வொரு வீடாக அந்த மாதிரிக் கிராம வீடுகளை ஆக்கிரபித்தார்கள். ஒரு வீடு கூட மிஞ்சவில்லை.

ஒரு வாரம் கடந்து, ஒரு மாதம் கடந்து. ஒரு வருடம் கடந்து, இன்னமும் அங்கு குடியேறியவர்கள் வெளியேற்றப்படவியல்லை, மாதிரிக் கிராமம் திறக்கப்படவியல்லை.

'இன்னமும் ஒரு வாரத்துள் வெளியேறவிட்டால் இங்கு அத்து மீறிக் குடியேறியவர்கள் மீது கடும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்' என்று அரசாங்கம் அறிக்கை விட்டபோது தங்கத்துரையின் மனதில் நம்பிக்கைதுளிவிட்டது.

மறுபடியும் ஒருவாரம், ஒரு மாதம், ஒரு வருடம் ஒடிக்கரைந்தது.

'என்னங்க, அரசாங்கம் உத்தரவிட்டும் எதுவும் நடக்கவில்லையே?' என்று வேதவல்லி கணவனிடம் கேட்டாள். 'ம...' என்று நெடுஞ்செழிந்தான் தங்கத்துரை.

வன்னிக்கு வராதோ வாழ்வு!

வி. சிங்காரவேலன்

மூல்கீ மலர்கள் மலரத் தொடங்கின. மெல்ல வருடியது காற்று.

உழவனது நெஞ்சம் மலர்ந்தது.

"நெடுவானம் பொய்யாது பஞ்சம் வராது பட்டினியும் இல்லை" என எண்ணி மகிழ்ந்தன இதயங்கள்.

வயலெல்லாம் தண்ணீர் நிறைந்து வரம்பு வழிந்தன.

பயிர்கள் நிமிர்ந்தோங்கி பாலகட்டி முடின. தயிர் சேர்த்த கஞ்சி தளிர்க் கையார் மார்க்க உயிர் பெற்ற வன்னி உழவன் திடம் கொண்டான் ஊருக்காய் உணவை உழுது அளித்திடவே,

வானம் கறுத்தகு வயல்கள் சிவிர்த்தன.

கானகம் குளிர்ந்து கடுமையாய் ஒர் வாடை வீசி அடித்தது.

விழுந்த மழைத் தூறல் மூசி விளாசிற்று.

மூன்று நாள் நாலுநாள் ஜந்துநாள் ஆசியும் அடித்த மழை ஒயவில்லை.

முந்தி ஒரு போதும் இல்லாத அளவுக்கு வந்த மழை பேயாக வயலெல்லாம் மூடிற்று.

வீடெல்லாம் ஒவ்வொன்றும் வீழ்ந்து நொறுங்கியது. காட்டில் கழிவிகளில் காட்டாறு ஒடியது.

பேராறு பாய்ந்து செருக்கெடுத்து ஒடியது ஆரையிரம் ஏக்கரை அழித்து ஒழித்து விட்டு பேயாட்டம் ஆடி முடித்தது பெரு வெள்ளம்.

நாயாற்றுப் பாலம் உடைந்து நொருங்கியது.

தண்ணீர் மறிப்பும் தலசிக்குள் வயலும் மூல்கூக்குப் பேர் சேர்க்கும் முத்தையன் கட்டுத்தரை பல்லாண்டாய் நெல் ஈயந்த கண்போன்ற கணுக்கேளி எல்லா வயல் நெல்லும் இல்லாமந் போயினவே. வெட்டி அடுக்கடுக்காய் இட்ட இளஞ்குடு பட்டி நிறைந்த பசுந்தளிர்கள் எல்லாமே

நாயாற்றுப் பாலத்தால் நந்திக் கடல் வெளியால் பேயாட்டம் நீரோடும்

பெருஞ்சாலை வழியாக கொள்ளாது நீர் நிறைந்த கொக்கிளாய் வாவியினால் நில்லாமற் போயின ஏருழவன் கண்கள் பனித்து நைனந்தன.

பாவமவன் கனவில் இனித்த நினைவுகள் இல்லாமல் போயின

இல்லாளின் தாலி
 இனைய மகன் மூக்குத்தி
 எல்லாமே மீளாத
 அடைவுத்துயிலில்
 வயலை வரம்புகளை
 வாடியிந்த
 நெல்வின்
 துயரை மறக்கத்
 துணிகின்றுன்.
 வெட்கந்தான்
 ஆனாலும் அரசர்ங்கப் பிச்சை
 அரிசியையும்
 சீனியுடன்
 மாவையும் வாங்குதற்குக்
 கூனிக்
 குறுகிக் கிழுவிலே நிற்கிறுன்
 மிடுக்கிழுந்து
 யாருக்கும் அள்ளி அளித்த
 திருக்கரங்கள்
 யாசித்து நிற்கின்றன.

எல்லாமே எல்லோர்க்கும்
 என்ற ஒரு கோட்பாடு
 சொல்லும் ஒரு நாட்டில்
 கொல் லுகின்ற வெள்ளத்தை
 ஆண்டு அடக்கி
 அன்பெரிய ஆழியால்
 நீண்ட நெடிய வயல்கள்
 நிரம்பி வழிய
 பாய்ச்சிப் பயிர் செய்து
 பாருக்கு உணவளிக்கும்
 ஆட்சி வகுத்து
 அரசாட்சி செய்கின்ற
 கொள்கை உடைய
 ஒரு நாடு உண்டாமே!
 அழிவை நிறுத்தி அதை
 ஆக்கத்திற்காய் மாற்றும்
 பொழுது, பொதுக் கொள்கை
 வழுதான் சேராதோ!

நவீன வேலைப்பாடுள்ள
 தங்கப்பவுன் நகைகளுக்கு

யோகா நகை மாளிகை

132, பிரதான வீதி,
 மூல்லைத்தீவு.

ஓடர் நகைகள்
 குறித்த தவணையில் செய்து கொடுக்கப்படும்.

மஸ்லிகையில்

மூல்லைக்கு வாழ்த்துக்கள்

- X வீடியோ கஸற்றுக்களை வாடகைக்கும்
 X சிறந்த அன்பளிப்புப் பொருட்களுக்கும்

மூல்லைநகரின்

தனித்துவ நிறுவனம்

ராஜன் ஸ்ரோஸ்

பிரதான வீதி,
 மூல்லைத்தீவு.

பிரதேசச் சிறப்பிதழ்
 வளம் பெற
 எம்

வளமான வாழ்த்துக்கள்!!

உரவகைகள், பற்றி வகைகளுக்கு மூல்லைத்தீவில்
 தனி ஏஜன்சி நிறுவனம்

சகலவிதமான பலசரக்குப் பொருட்களையும்
 பெற்றுக் கொள்ள சிறந்த ஸ்தாபனம்

ரத்தினம் சகோதரர்கள்

143, பிரதான வீதி,
 மூல்லைத்தீவு.

முல்லை மலரைத் தாங்கி மல்லிகை மலரின்
இலக்கியப் பணி தொடர
எனது

வாழ்த்துக்கள்

வைத்தியக்கலாநிதி

தம்பிப்பிள்ளை சுணரத்தினம்

பிரதான வீதி

முல்லைத்தீவு.

சிறப்பிதழ் வளர வாழ்த்துக்கிணறும்.

உங்களுக்குத் தேவையான
பலசரக்கு வகைகளை திருப்திகரமாக
பெற்றுக் கொள்ள
ஏற்ற ஸ்தாபனம்

உரிமையாளர்: A. B. ஹஸ்பின்

MAREY STORES

THANNIYOOTU,
MULLIYAWALAI.

வண்ணியில் மலையகத் தமிழர்

க. தூர்மலிங்கம்

வண்ணியில் இந்தியத் தமிழர் பற்றி ஆராய்முன், வண்ணிப் பிரதேசத்தின் எல்லையின் வரையறுப்பது அவசியமானதொன்று கும். வண்ணிப் பிரதேசத்தின் எல் லையிலே வரையறுக்கின்ற போது அறிஞர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் காலத்தின் தேவைக்கு ஏற்ப அதனை வரையறுத்து உள்ளனர். 'தி மனுவல் ஒவ்த வண்ணி டிஸ்ட்ரிக்ட்' என்ற ஆங்கில நூலில் அதன் ஆசிரியர் ஜே. பி. ஹாவிஸ், வடக்கே யாழ்ப்பானர் பரவைக் கடலையும், தெற்கு அருவி ஆறும் நுவர்களால் மாவட்டத்தையும், கிழக்கு திருக்கொண்மலை மாவட்டத்தையும், மேற்கே மாநகரம் மாநகர்களைக் கண்ட பிரதேசம் வண்ணி எல் கூறியுள்ளார்.

வண்ணி என்ட் வண்ணியார் என்ற ஆங்கில நூலில் அதன் ஆசிரியர் சீ. எஸ். நவரத்தினம், யாழ் குடாந் ட்டிற்கும், நுங்கள் ரவிய மாவட்டத்திற்கும் இடைப்பட்ட பிரதேசத்தை வண்ணியென்க கூறியுள்ளார். 'கிறிஸ்தவ காப்தத்திற்கு முார்திய வண்ணி' எடும் தெரவிலியறி சான்றுகளும்' என்ற கட்டுரையில் கலாநிதி சி. க. சிற்றம்பலம் யாழ் குடாந் டு தவிர்ந்த வடமாகாணத்தில் ஏனைய பகுதிகள் யாவும் வண்ணியென அழைக்கப் பட்டதாக கூறியிருந்து வண்ணியா மாவட்டத்திலே இன்னத்த பகுதியே வண்ணி என அழைக்கப்பட்டதாகக் கூறியுள்ளார். இவை இவ்வாறு இருக்க 1977 ம் ஆண்டு பதவியேற்ற ஜி. தே. க. அரசாங்கம் வவுனியா, முல்லைத்தீவு. மன்னார் ஆகிய மாவட்டங்களை இன்னத்து வண்ணி மாவட்டமாக பிரகடனப் படுத்தியுள்ளது. பொதுவாக இன்றைய நிலையில் வண்ணிப் பிரதேசம் என்ற கூறும் போது மேற்கூறிய மூன்று மாவட்டங்களையுமே மக்கள் கருத்திற் கொள்கின்றனர். எனவே எனது இக் கட்டுரையிலும் வண்ணியெனக் குறிப்பிடுவது மேற்கூறிய மூன்று மாவட்டங்களையும் இன்னத்த பகுதியே ஆகும்.

வண்ணியின் இந்தியந் தமிழர் பற்றிய இவ ஆய்வுக் கட்டுரையானது இந்தியத் தமிழர்கள் என்றால் யார்? வண்ணிப் பிரதேசத்தில் அவர்கள் துசனத் தொகை கொதாசாரம் என்ன? வண்ணிப் பிரதேசத்தில் அவர்கள் வந்து குடும்பத்திற்கான காரணங்கள் என்ன? வண்ணிப் பிரதேசத்தில் வீரர்களுது சமூக பொருளாதார நிலை என்ன? அவர்களது எதிர்கால நிலை என்ன? என்பதை

போன்ற பல்வேறு வினாக்களுக்கும் விடை காண்பதாகவே இக் கட்டுரை அமைகிறது. இக்கட்டுரையில் வருகின்ற தகவல்களில் பெரும்பாலானவை வெளிகள் ஆய்வு மூலம் பெறப்பட்டவையாகும். இதனால் இக் கட்டுரையில் வரும் கருத்துக்கள் இந்துயத் தமிழர்களுது கருத்துக்களாகவே அமைகின்றன.

நாடு பிடிக்கும் வேட்கையும் உற்ததல் மனப்பான்மையும் பிரித்தாங்கும் தந்திரத்தையும் தன்னகத்தே கொண்ட பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளால் இலங்கையில் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்ட பெருந்தோட்டப் பயிர்க் கெய்கையில் குறைந்த கூவியில் கூடிய இலாபம் பெறும் நோக்கத்கோடு ஈடுபடுத்துவதற்காக இந்தியாவில் திருநெல்வேலி, மதுரை, தஞ்சாவூர் ஆகிய தமிழ்பேசும் மாவட்டங்களில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்ட தொழிலாளர் கூட்டமே இந்த இந்தியத் தமிழர்களாவர். இந்தியாவில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்டதனாலும், அவ்வாறு கொண்டு வரப்பட்டவர்கள் தமிழ் பேசுவர்களாக இருந்த தினாலும் இவர்கள் இந்தியத் தமிழர்களென அழைக்கப்படுகின்றனர். இந்தியத் தமிழர்களை எடுத்து கொண்டால் அதில் பல்வேறு தரப்பட்டவர்களைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. தோட்டத் தொழிலாளர், நகரத் தொழிலாளர், விவசாயிகள், உத்தியோகஸ்தர்கள், நிலவுடமையாளர்கள், வர்த்தகர்கள் அவர்களில் முக்கிய பிரிவினராவார். இவ்வாறு இந்தியமக்களில் பலதரப்பட்ட பிரிவினர் காணப்பட்ட போதும் 95 வீதமானால் தோட்டத் தொழிலாளர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். எனவேதான் இந்தியத் தமிழர் என்றதும் அது மலையக்கும் வெளியா மாவட்டத்

தோட்டத் தொழிலாளர்களையே குறிப்பதாக அமைகின்றது. எனவே எனது இக் கட்டுரையில் இந்தியத் தமிழர் எனக் குறிப்பி ஒவ்வு மலையக்கும் தோட்டத் தொழிலாளர்களையோகும்.

சிங்கள மக்கள் பெருந்தோட்டங்களில் வேலை செய்ய மறுத்தமையும், குறைந்த கூவியில் வேலை செய்ய முடியாது என்பதற்கு காட்டிய எதிர்ப்புமே இவர்களை இந்தியாவில் இருந்து அழைப்பதற்கு காரணமாக இருந்தது. இலங்கையின் மத்திய மலைப் பிரதேசத்தின் கொட்டும் மழையிலும், கொடுரைக் குளிரி மூலம் இருந்து கொண்டு, வயிறுரை உண்டு ஏப்பம் விட்டுத் திரியும் ஜோராப்பியருக்கான பான வகைகளை உற்பத்தி செய்து வந்த தொழிலாளர்களாக, எந்த வித வசதியுமற்ற நிலையிலேயே குடியமர்த்தப்பட்டனர். இந்தியாவில் இருந்து பிடுங்கி எடுத்து மலையகத்தில் ஓட்டியது போல மலையகத்தில் மட்டுமே இவர்கள் குடியமர்த்தப்பட்டனர். இதனால் எந்த வித கலாசார காப்புமின்றி தமக்கே உரிய சில கலை, கலாச்சார பண்புகளோடு வாழ்ந்தனர். ஆனால் 1948 ம் ஆண்டு இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்ததைத் தொடர்ந்து படிப்படியாக மலையகத்தை விட்டு வெளியேற்ற தோட்டங்கினர். அதில் குறிப்பிடப்பட்ட தொகையினர் வன்னிப் பிரதேசத்தில் வந்து குடியமர்ந்துள்ளனர்.

வன்னிப் பிரதேசத்தின் மாவட்ட ரீதியான இந்தியத் தமிழர்களது பரம்பலை எடுத்து நோக்கும் போது 1981 ம் ஆண்டு குடிசன மதிப்பீட்டின்படி மூலமைவட்டத்தில் 10766 இந்தியத் தமிழர்கள் வாழ்கின்றனர். இது மூலமைத்தீவுமாவட்ட சனத் தொகையில் 13.9 வீதமாகும். வன்னியா மாவட்டத்

இல் 18592 பேர் வாழ்கின்றனர். இது வன்னியா மாவட்ட சனத் தொகையில் 19.4 வீதமாகும். மன்னார் மாவட்டத்தில் 14692 பேர் வாழ்கின்றனர். இது மன்னார் மாவட்ட சனத் தொகையில் 13.2 வீதமாகும். மொத்தமாக வன்னிப் பிரதேசத்தில் 44030 இந்தியத் தமிழர்கள் வாழ்கின்றனர். இது வன்னிப் பிரதேச சனத் தொகையில் 15.6 வீதமாகும். அதாவது மொத்த சனத் தொகையில் 1/6 பங்கினர் இந்தியத் தமிழராவர்.

இந்தியத் தமிழர், போக்குவரத்து வசதியற்ற காட்டுப்பகுதிகளிலும், மக்கள் புளக்கமில்லாத வயல் பகுதிகளிலுமே அனேகமாகக் குடியேறியுள்ளனர். இதனால் 1981 ம் ஆண்டு எடுத்த புள்ளிவிபரக் கணக்கீட்டில் பலர் சேர்க்கப்படாமல் உள்ளனர். இதனால் புள்ளிவிபரம் காட்டுவதை விட கூடுதலானவர்களே இங்கு வாழ்கின்றனர் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். (புதுபூந்தி) வன்னிப் பிரதேசத்தில் வாழ்கின்ற இந்தியத் தமிழர்களை இரண்டு பிரிவினர் சுருக்குச் சொந்தமான காணிகள் பல அரசால் செல்கிக்கப்பட்டன. இதனால் பல இந்தியத் தமிழர்கள் வேலை இழந்தனர், அதுமட்டுமன்றி அரசால் கவுகிகரம் செய்யப்பட்ட தோட்டங்களை நிருவகிக்கின்ற நிறுவனங்களும் சிங்கள ஆதிக்கம் உள்ள நிறுவனங்களாகவே காணப்பட்டன. இதனால் அதில் கிடைக்கும் வேலை வாய்ப்புகள் யாவும் சிங்கள மக்களுக்கே கிடைக்க வாய்ப்பேற்பட்டது. இதனால் புதிதாக தோட்டங்களில் வேலை பெற முடியாது போய்விட்டது. அது மட்டுமன்றி இக்காலங்களில் தோட்டங்களில் ‘சிங்கள மக்களுக்கே வேலை வழங்க வேண்டும், இந்தியர் இந்தியாவுக்கு தொகை

காணப்பட்டது’. அதாவது 1960 ம் முன்பு இருந்த நிலை தலைகீழாகக் காணப்பட்டது. அதாவது 100 பேர் வந்தால் 5 வீதமானேர் திரும்பிச் செல்ல 95 வீதமானேர் நிரந்தரமாகத் தங்கினர். இவர்களின் இன்னிலை மாற்றத்திற்கு பல்வேறு பட்ட காரணங்களைக் காண்கூடியதாக உள்ளது.

முதலாவதாக 1958 ம் ஆண்டு நாட்டில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரம் பெருந்தொகையான இந்திய மக்களுக்கு பொருளாதார ரீதியில் பெருந்தொகையான நட்டத்திணையும், எதிர்காலத்தில் மலையகத்தில் இருப்த தற்கு அச்சக்திணையும் ஏற்படுத்தியது. இதனால் நேரடியாகவே பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பாதுகாப்புத் தேடி இங்கு வந்து குடியேறினர்.

இரண்டாவதாக 1972 ம் ஆண்டு கொப்பேகொடுவாளினால் கொண்டு வரப்பட்ட நில உச்சவரம்புச் சட்டம், இச்சட்டம் ஓர் இனத்துவேசத்துடன் குடியைக்களிலும் கொடுவதை வெளியிட வேண்டும். (புதுபூந்தி) வன்னிப் பிரதேசத்தில் வாழ்கின்ற இந்தியத் தமிழர்களை இரண்டு பிரிவினர் சுருக்குச் சொந்தமான காணிகள் பல அரசால் செல்கிக்கப்பட்டன. இதனால் பல இந்தியத் தமிழர்கள் வேலை இழந்தனர், அதுமட்டுமன்றி அரசால் கவுகிகரம் செய்யப்பட்ட தோட்டங்களை நிருவகிக்கின்ற நிறுவனங்களும் சிங்கள ஆதிக்கம் உள்ள நிறுவனங்களாகவே காணப்பட்டன. இதனால் அதில் கிடைக்கும் வேலை வாய்ப்புகள் யாவும் சிங்கள மக்களுக்கே கிடைக்க வாய்ப்பேற்பட்டது. இதனால் புதிதாக தோட்டங்களில் வேலை பெற முடியாது போய்விட்டது. அது மட்டுமன்றி இக்காலங்களில் தோட்டங்களில் ‘சிங்கள மக்களுக்கே வேலை வழங்க வேண்டும், இந்தியர் இந்தியாவுக்கு தொகை

அனுப்பு என்ற கோவூமும் சிங்கள மக்களால் முன் வைக்கப்பட்டது. இதனால் தொழில் வாய்ப்புத் தேடி இப்பகுதிக்கு வந்து நிரந்தரமாகவே குடியேறினர்.

முன்றுவதாக அரசாங்கத் தால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பொருளாதாரக் கொள்கை இதனால் 1972 - 75 காலப்பகுதியில் உப உணவுப் பொருள்களின் விலை இலங்கைச் சந்தையில் உயர்த்து காணப்பட்டது. இந்தியில் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் உப உணவு பெருந்தொகையாகப் பயிரிடப்பட்டது. இக் காலகட்டத்தில் அதிக தொழிலாளர் தேவைப்பட்டது. அத்துடன் மக்கள் உயர்ந்த கூடி கொடுப்பதற்கும் முன்வந்தார்கள். குறைந்த கூவியில் தமது அடிப்படைத் தேவைகளைக் கூட்டுர்த்தி செய்ய முடியாது தத்துவித்த இந்தியத் தமிழர்க்கு வடக்குக் கிழக்கில் வழங்கப்பட்ட உயர்ந்த கூவி கவர்ச்சி ஆறுதல் அளிப்பதாகவும் அமைந்தது. இதனால் பெரும் தொகையான இந்தியத் தமிழர் இப்பிரதேசத்தில் வந்து குடியேறினர்.

நான்காவதாக 1977 ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட இனக்கலவரமாகும். இது 1958 ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தைவிட பன்மடங்கு கொடுமொன்னதாகும். இந்தியத் தமிழர் மிகக் கொடுமொன முறையில் தாக்கப்பட்டதோடு, கஷ்டத்தின் மத்தியில் சேமித்து வைத்த பொருட்களும் சிங்களக் காடையர்களால் குறையாடப்பட்டன. சில இடங்களில் வயல்களும் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. பலர் அகதிகளாக்கப்பட்டனர். 'வடக்கே செல்லுதல் பாதுகாப்புக்கு ஒரே வழி' என்ற எண்ணத்தை இவ் இனக்கலவரம் இம் மக்கள் மத்தியில் சிந்திக்க வைத்தது. இதனைத்தொடர்ந்தேநி ஸீ தமிழனுகப் பிறந்தவள் மட-

பெரும் தொகையாலோர் இங்கு வந்து குடியேறினர். இக் கால கட்டத்தில் தான் வன்னிப் பிரதேசத்தில் இந்தியத் தமிழர்கள் வாழ கூடிய கோடுமொன்கள் பல தொன்றின.

ஐந்தாவதாக 1983ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட இனக்கலவரமாகும். இது இலங்கையின் வரலாற்றில் ஏற்பட்ட பல்வேறு இனக்கலவரங்கள் எல்லாவற்றிலும் மிகவும் கொடுமொனதும் கொடுமை வாழ கூடிய துமாகும், இதனை இலங்கை ஜனதிதியே பல இடங்களில் ஒப்புக் கொண்டிருக்கின்றனர். இந்தியத் தமிழர்கள் நேரடியாகவே சிங்களக் காடையர்களினால் தாக்கப்பட்டார்கள், இந்தியத் தமிழர்கள் அற்பசாற்பவசதிகளுடன் வாழ்ந்த வயன்களும் எரிக்கப்பட்டன. இதனால் பாடசாலைகளிலும், வேறு இடங்களிலும் அகதிகளாக தஞ்சமடைந்தனர். அகதிகளாக பொலிசாரின் பாதுகாப்புடன் கூட இருக்க முடியாது பலர் வன்னிப் பிரதேசத்திற்கு வந்தனர். இவர்களில் பலர் இன்றும் அதிக முராம்களிலேயே தங்கி இருக்கின்றனர். இவர்கள் மீண்டும் மலையகத்திற்குக் கெல்லத் தயங்கி நிரந்தரமாக குடியிருப்பதற்குக் காணி பெறுவதற்காக அரசாங்கத்திடம் வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளனர். பல்லாயிரம் மக்கள் தமது சொந்தத் தாயகத்திற்கு அகதிகளாகச் சென்றுள்ளனர். இவர்களின் நிலை மிகவும் பரிதாபத்தற்குரிய ஒன்றுக்கே உள்ளது. அரசியல் உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு குறைந்த கூலிக்காக இரத்தத்தை வியர்வையாகச் சிந்தி காலத்துக்குக் காலம் இடம் பெறும் இனக்கலவரங்களிலே கற்பினைப் பறிகொடுத்து இறுதியாக வெறும் நடைப் பினங்களாகவே இங்கு காணப்படுகின்றனர். இத்தகையதொரு வைத்தது. இதனைத்தொடர்ந்தேநி ஸீ தமிழனுகப் பிறந்தவள் மட-

பெரும்ல மனீத இதியம் படைத்த ஒல்வொருவரையும் கண் னீர் சிந்த வைக்கும் சோக நிகழ்ச்சி யாகும்.

வன்னியில் இந்தியத் தமிழரின் சமூக பொருளாதார நிலை

காலிஃ:- கலவி கற்கூர் பற்றிய புள்ளி விபரம் சரியாகப் பெற முடியாது உள்ளது. மேற்கொள்ளப்பட்ட வெளி க்கள் ஆய்வு மூலம் பெறப்பட்ட தரவுகளில் இருந்து 90 வீதமானாலும் பாடசாலை செல்லாதோராகவே உள்ளனர். 10 வீதம் மட்டுமே ஆரம்பக் கலவியினை மேற்கொண்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். பாடசாலை செல்லாத 90 வீதமானாலும் 10 வீதமானார் தமது பெயரைக் கூட எழுத தத் தெரியாதவர்களாக உள்ளனர். இவர்களிடம் உள்ள அறிவு முழுவதும் அனுபவ அறி வாகவே உள்ளது. இலவசக் கல்வியினை எடுத்தால், மலையகத்தில் இது மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. அவர்களோடு ஒப்பிடும் போது வன்னியில் உள்ள இந்தியத் தமிழர் கல்வி வசதி மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. ஏனென்னில் வன்னியில் இவர்கள் போக்குவரத்து வசதியற்ற காட்டுப் பிரதேசத்திலேயே அனேகமாக வாழ்கின்றனர்.

தொழிஃ:-

வன்னிப் பிரதேசத்தில் வாழும் இந்தியத் தமிழர்கள் பல்வேறுபட்ட தொழிலையும் செய்கின்றனர். இவர்கள் துதொழிலை நிர்ணயிக்கின்ற காரணியாக அவர்கள் தங்கி இருக்கின்ற இடங்களே நிர்ணயிக்கின்றன. உதாரணமாக ஓர் இந்தியத் தமிழன் ஓர் விவசாயக் குடும்பத்தில் தங்கி இருந்தால் விவசாயத்தையும், அதே நேரம் மீனவன் வீட்டில் தங்கி இருந்தால் மீன்சிடத் தொழிலையும்

செய்கின்றனர். இவ்வாறு விவசாயம், மீன்சிட, நகரம் சுத்திகரித்தல், சிறு வியாபாரம் போன்ற தொழில்களில் நாளாந்தம் சம்பளம் பெறுகின்ற குவித் தொழிலாளர்களாக தொழில் பொருளாதார நிலை வெளியில் இந்தியத் தமிழரின் சமூக பொருளாதார நிலை வெளியில் வெறும் தொகையானவர்கள் கூட ஏழைகுடும்பத்துக்காக இருப்பதால், இவர்களில் மூக்கியானதொரு அமீசம் என்ன வென்றால், பதினாறு வயதுக்கு கீழ்ப்பட்டவர்களும் தாய்தந்தையடுடன் வேலை செய்வதற்குச் செல்வதாகும்.

வீடுமைப்பு:-

இவர்கள் தங்கி இருக்கின்ற வீடுகள் 95 வீதமானவை ஓர் அறை வீடுகளாகவே உள்ளன. இது ஏற்குறைய 10 அடி நீளம் 8 அடி அகலம் உடையவையாக உள்ளன. இவை தென்னை ஒலையால் வேயப்பட்டுள்ளன. வீட்டின் ஒரு பகுதியில் தாவாரத்தி வேயே சமையல் வேலைகள் இடம் வியினை எடுத்தால், மலையகத்தில் இது மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. அவர்களோடு ஒப்பிடும் போது வன்னியில் உள்ள இந்தியத் தமிழர்கள் காணமுடியாது. சூரிய ஒளி செல்லக் கூடிய வகையில் ஜனனல் வசதிகள் இல்லை சராசரியாக ஒரு வீட்டில் 4 தொடக்கம் 6 பேர்வரை வாழ்கின்றார்கள். இது கொடுக்கோடு உடைய வசதி உள்ள வசதிகளைக் கொடுக்குக்கூடுத்து ஆளாகக் கூடிய நிலையும் உண்டாகும். வீட்டிற்கு மலைசல கூட வசதிகள் இல்லை. காடுகளையே இவர்கள் மலைகூடங்களாகப் பயன்படுத்துகின்றார்கள். இது வீட்டிற்கு மலைகளை கூடுத்து வசதிகளை கொடுக்குக்கூடுத்து ஆளாகக் கூடிய நிலையும் உண்டாகும். வீட்டிற்கு மலைசல கூட வசதிகள் இல்லை. காடுகளையே இவர்கள் மலைகூடங்களாகப் பயன்படுத்துகின்றார்கள். இவ்வாறு இவர்கள் பல கண்டத்தின் மத்தியில் வாழ்ந்தாலும், கலாசாரப் பண்பாடு இழக்காமலே வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

மொழி:-

வன்னிப் பிரதேசத்தில் வாழும் இந்தியத் தமிழர்கள் தாய்மொழியாகிய தமிழழையே பேச மொழியாகிய தமிழழையே பேச கின்றனர். ஆனால் அவர்களால்

பேசப்படுகின்ற தமிழ் மொழிக் கும் வன்னிப் பிரதேசத்து பாரம் பரிய தமிழர்கள் பேசுகின்ற தமிழ் மொழிக்குமிடையே ஒவி அமைப்பு வேறுபட்டது. அதே நேரம் பெருந் தொகையான இந்தியத் தமிழர்கள் சிங்களம் பேசத் தெரிந்தவர்களாக உள்ளனர். சுருங்கச் சொன் னால் இந்தியாவில் தமிழ் நாட்டு தமிழர்களது பேச்சு வழக்கு மாதிரியாகவே மலையகத் தமிழருது பேச்சு வழக்கும் உள்ளது.

மதும்:-

மதத்தைப் பொறுத்தவரை பெரும்பாலானோர் இந்துக்களாகவே காணப்படுகின்றனர். இவர்கள் தெய்வ நம்பிக்கை உடைய வர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். வன்னிப் பிரதேசத்தில் உள்ள இந்து ஆலயங்களுக்குச் சென்று ஒம், மாத்தளை முத்துமாரி அம்மனில் கூட்டு நம் பிக்க உண்டு. வீட்டில் ஏற்படும் கொடிய நோய், விபத்துக்களில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்ள முத்துமாரி அம்மனுக்கே நேர்த்திக் கடன் வைக்கின்றனர். வசதி படைத்தவர்கள் விசேட உற்சவங்களுக்கு மாத்தளைக்குச் செல்வதுமுண்டு.

அரசியல்:-

பொதுவாக இம் மக்களிடம் அரசியல் அறிவு குறைவாகவே இருக்கின்றது. அரசியல் அறிவு உள்ள சிலர் வடக்குக் கிழக்கு அரசியல் தலைமைத்துவத்தை ஏற்கும் நிலையிலிலை. இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸே தொழிலாளர் நலனுக்காகப் பாடுபட்டு வந்தது. வருகிறது என்றும் அத்தலைமைத்துவத்திற்கே தாம் கட்டுப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றது என்ற மனப்பாங்கே சகல மக்கள் மத்தியிலும் காணப்படுகின்றது.

மொழியில் தமிழர்களாக இருந்த போதும் வன்னிப் பிரதேசத்தின், ஏன் தமிழர்கள் வாழ்கின்ற பிரதேசங்களில் கூட இலங்கைத் தமிழர், இந்தியத் தமிழரிடையே நீண்ட இடைவெளி காணப்படுகின்றது. இந்தியத் தமிழர்களை கூவியாட்களாக வைத்திருப்பதற்கு விருப்பு கின்றனரே தவிர அவர்களையும் தமது நிலைக்குச் சொன்னுடைய எல்லோரும் ஒரே இந்த தவர்கள் என்ற நிலையினை ஏற்படுத்துகின்றவர்கள் இல்லை. இதனால் இப்பிரதேசத்தில் தனியான ஒரு இனமாகவே அவர்கள் வாழ்கிறுகள். இம்மலையகமக்களுக்கு அரசியல் உரிமை வழங்கப்பட வேண்டும்:

சென்னை

நர்மதா வெளியீட்டாளர் சமீபத்தில் வெளியிட்ட

டோமினிக் ஜீவாவின்

ஈழுந்து

ஓர்

இலக்கியக்குரல்

இலக்கியப் பரப்பில்

ஒரு பரிஞமை வடிவம்

தேவையானவர்கள் மல்லிகை யுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

ஒரு எழுத்தாளனின்

நினைவு அலைகள்

— முல்லைமனி

நதிமூலம், ரிஷிமூலம் பார்க்குடாது என்பார்கள். ஒரு எழுத்தாளனின் மூலத்தை நனு கிப் பார்ப்பதும் பொருத்தமாக இருக்குமோ தெரியவில்லை. முப்பது ஆண்டுகளாக எழுத்துவகில் சஞ்சிரித்துக் கொண்டிருக்கும் நான் என்னத்தைப் பிரமாதமாகச் சாதித்து விட்டேன் என்று பின்னேக்கிப் பார்க்க வேண்டும் போல தத்தோன்றுகின்றது. ‘பத்து வயதில் நாடகம் எழுதி வேண், பதினெட்டு வயதில் கவிதையாத்தேன்’ என்று சொல்லக் கூடிய பெருமையெதுவும் எனக்கில்லை. பதினெட்டு வயதிற்கு முன்னர் தமிழ் சஞ்சிகை ஒன்றையோ, செய்தித்தாள் ஒன்றையோ வாசிக்கும் வாய்ப்புக்கிட்டாதவன் நான். எனது முதல் ஆக்கம் எப்பொழுது வெளியாகியது என்பது கூட நிலையிலே இல்லை. 1953 ஆம் ஆண்டாக இருக்கலாம். அல்லது அதற்குச் சற்று முந்தியும் இருக்கலாம். எப்பொழுது எழுதத் தொடங்கினேன் என்பதைவிட எதை எழுதினேன்? எப்படி எழுதி வேண்? என்பவற்றை நினைத்துப் பார்ப்பது பிரயோசனமாக இருக்கலாம்.

எனது எழுத்துவக நன்பர்கள் பலர்; எழுத்தாளனுகு உந்துபோன்ற நால்களிலிருந்து நூலைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற விசையாக இருந்தவர்கள் பலர். கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை போன்ற பல துறைகளிலும் ஈடுபாடு இருந்தபோதும் நாடக எழுத்துத் துறையே என்னைப் பிரபலப் படுத்தியது. பிரபல எழுத்தாளர் அப்பச்சி மகாவிங்கம் அவர்கள் ஊக்குவித்த நண்பர்: எனது பிரதேசத்திலுள்ள நாடக மன்றங்களுக்கும், பாடசாலைகளுக்கும் நாடகப் பிரதிகள் எழுதுவது எனக்குப் பிரியமான பொழுது போக்காக இருந்தது. அந்தக் காலத்தில் வன்னிப் பிரதேச வரலாற்றில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தேன். யாழிப்பாண வைபவ மாலை, யாழிப்பாண வைபவ கெளமுதி, யாழிப்பாணச் சரித்திரம். வையாபாடல் போன்ற நால்களிலிருந்து சில தகவல்களாத் திரட்டினேன்.

வன்னிக் கைநூல் என்னும் ஆங்கில நூலொன்று இருப்பதாக அறிந்து, அந்நால் பிரதையைத் தேடினேன். கொழும்பிலுள்ள நூதனசாலை நூல் நிலையத்தில் நூல் பிரதை இருப்பதாக அறிந்தேன். நூலை உறுப்பினராக இல்லாத எனக்கு அந்நாலைத்தரமுடியாது என் நூலைப் பொறுப்பாளர் மற்றுத் துவிட்டார். மூல்லைத்தீவிலிருந்து இந்நாலைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற

ஒரே நோக்கத்துடன் கொழும் பிற்கு வத்தாகக் குறிப்பிட டென். சில நிமிட நேரம் அதைப் பார்வையிட அனுமதி கிடைத்து. நூலின் தாள்கள் ஒடியும் நிலையில் இருந்தன, நூலைப் பணியாளர் புத்தகத்தை என்னிடம் தாழ்விட்டுப் பக்கத் திலேயே நின்று கவனித்துக் கொண்டார். நூலின் சில தாள்களை நான் கிழித்து எடுத்துவிடுவேனே என்ற அச்சும் நூலுக்குப் பொறுப்பாளருக்கு இருந்திருக்கலாம். இந்நூலில் பல பயனுள்ள குறிப்புக்களை எடுக்க முடிந்தது. கற்சிலைமுடிவில் இருக்கும் கல்வெட்டில் வன்னி நாட்டின் கடைசி மன்னன் பண்டாரவன்னியன் பற்றிய குறிப்பு ஒன்று உள்ளது. இவற்றையெல்லாம் அடிப்படையாகக் கொண்டு வீரகேசரியில் வன்னி நாடு பற்றியும் பண்டாரவன்னியன் பற்றியும் கட்டுரைகள் எழுதினேன்.

60 ஆம் ஆண்டளவில் பண்டாரவன்னியன் நாடகப் பிரதியை எழுதினேன். முப்பது காட்சிகளுடைய, மேடையில் நாலு மணித்தியாலம் வரையில் நடிக்கக் கூடிய நாடகத்தை எழுதினேன். இந்நாடகம் மூல்லைத் தீவு, வவுனியா, யாழிப்பணம் ஆகிய ஆடங்களில் நடிக்கப்பட்டது. கலைக்கழக நாடகப் பிரதி எழுத்துப் போட்டிக்கு நாடகப் பிரதியை அனுப்புமாறு வரையியா உள்ளுராட்சி உதவி ஆணையாராகவிருந்த மு.சிவராகா அவர்கள் எண்ணேக் கேட்டுக் கொண்டார். போட்டி விதிகளுக்கு ஏற்ற முறையில் இருமணத்தியால் நாடகமாகச் சூருக்கிடமுடிக்கைக்குக் கழகப் போட்டிக்கு அனுப்பினேன். நாடகப் பிரதி கு இரண்டாவது பரிசு கிடைத்தது. பேராசிரியர் ச.வித்தியான் நெடுஞ்செழியர் அவர்கள் கலைக்கழகத் தமிழ் நாடகப் குழுவிற்குத் தலைவராக

இருந்தார். இதுவரை அறிமுகமாகாக்கிருந்த பிரதேசங்களின் கலைகளையும், எழுத்தாளரையும் ஊக்குவிக்கும் பணியிலே அவர்முழுமரமாகச் சூடுபட்டிருந்த காலம் அது.

மட்டக்களப்பு நாடகக் கூட்டினை நகரங்களுக்கு ஏற்ற மூறையில் நவீன மயப்படுத்திக் கொண்டிருந்த பேராசிரியர் அவர்கள் வன்னிப் பிரதேசத்திலுள்ள எழுத்தாளர்களுக்கும் உற்சாகம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தாலோ என்னவோ, பண்டாரவன்னியனுக்குப் பரிசுவித்தார். 1964 ஆம் ஆண்டிலே வவுனியாவிலே கலாச்சார விழா வொன்றினை ஒழுங்கு செய்த பேராசிரியர், பிரதேசக் கலைகளையும் இலக்கியங்களையும் அவ்விழாயில் அறிமுகம் செய்தார். பேராசிரியர் கணபதிப்பின்றை, கலையரசு சொன்னவிங்கம் போன்றேர்ப்பங்கு கொண்ட மேடையிலே வன்னிப் பிரதேசக் கலைகள் பற்றி உரையாற்றும் வாய்ப்பு எனக்குத் தரப்பட்டது. அன்று தொடக்கம் சந்தர்ப்பம் கிட்டும் போதெல்லாம் பேராசிரியரைச் சந்திப்பேன். மன்னாரிடலை அண்ணுவோர், மகாநாட்டை நடத்தியதோடு இரண்டு நாட்டுக்கூத்துப் பிரதிகளையும், மன்னார் நாட்டார் பாடல்கணையும் பதிப்பித்து வெளியிட்டனர். பேராசிரியர், மூல்லைத்திவுப் பிரதேசத்திலுள்ள கோவலன் கூத்துணை நெறிப்படுத்தி கொழும்பிலே மேடையேற்றினார். சமீபத்திலே மூல்லைத்தீவேலை வன்னிப் பிராந்திய தமிழராய்ச்சி மகாநாட்டை வெற்றிகரமாக நடாத்திய பெருமையும் பேராசிரியரையே சார்ந்தது.

எனது பண்டாரவன்னியன் நாடகப் பிரதி பரிசு பெற்று

ஆறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்பே 1970 இல் பண்டாரவன்னியன் கழகத்தினால் வெளியிடப்பட்டது. இதன் இரண்டாவது பதிப்பு 1974 இல் வீரகேசரி வெளியிடத்துடன் பதிப்பு வேலை தொடர்பாக வீரகேசரி விநியோக அதிபர் திரு. எஸ். பாலச்சந்திரனேசு சந்தித்த தினை நகரங்களுக்கு ஏற்ற மூறையில் விட வேலை சென்ற பின்பு அடிக்கடி டெமுந்து ‘நீங்கள் தான் மூல்லை மனை?’ எனக் கேட்டுக் கைகுலுக்கினார். இந்த நிகழ்ச்சியை எனக்குக் கிடைத்த மிகப் பெரும் கொருவாமகக் கருதுகின்றேன். புத்தகக் கடையொன்றில் எனது புத்தகத்தை விற்கக் கொடுத்து பல மாதங்களுக்குப் பின்னர் சென்றபோது, புத்தகக் கடை அதிபர் ஒருவர் காட்டிய அசட்டையும் என் நிலையில் மிதக்கிறது. வீரகேசரி என் நூலை வெளியிட முன்வந்தபோது முதற் பதிப்பாளரிடம் அனுமதி பெற்றுத் தருமாறு கேட்டுக் கொண்டார் பாலச்சந்திரன் அவர்கள், அனுமதி பெற்றத் தேவையில்லை என்று நான் கூறியபோது அவர் எடுத்துக் காட்டிய உதாரணம் என்னை வியப்புக் கலந்த மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தியது. வங்கக் கவிஞர் தாகூர் எழுதிய கவிதையை ஆங்கிலக் கம்பனியைற்றிக்கிற விற்றுவிட்டாராம். இந்தியாசத்தித்ரம் பெற்ற பின்னர் அக்கவிதையை இந்திய அரசாங்கம் தேசிய கீதமாக்கியது. அதனை ஆட்சேபித்து ஆங்கிலக் கம்பனி வழக்குத் தொடர முஜின்ததாம். பண்டாரவன்னியன் இலங்கையின் பல பாகங்களில் மேடையேற்றப்பட்டதுடன், சோலியத்ரஷ்யாவிலும் நடிக்கப்பட்டது.

பண்டிதமணி அவர்களுடனும், புலவர்மணி அவர்களுடனுமான சந்திப்புக்களை நினைவு கூராமல் இருக்க முடியவில்லை. வவுனியாவில் இடம் பெற்ற

சாசித்துய மண்டல விழாவில் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பின்னை அவர்களை முதல் முதலில் சந்தித்தேன். விழாவில் நடைபெற்ற கவியரங்கில் நான் பங்குபற்றி னேன். புலவர்மணி அவர்கள் என்னைப் பாராட்டினார்கள். பின்னர் மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் கலாசாலையில் விவிவரயாளராகச் சென்ற பின்பு அடிக்கடி டெமுந்து ‘நீங்கள் தான் மூல்லை மனை?’ எனக் கேட்டுக் கைகுலுக்கினார். இந்த நிகழ்ச்சியை எனக்குக் கிடைத்த மிகப் பெரும் கொருவாமகக் கடையொன்றில் எனது புத்தகக்கடையையொன்றில் பழங்குடியில் இலக்கியங்கள் பற்றி மிக ஆழமானதும், சுவையானதுமான சொற்பொழிவொன்றை ஆற்றினார். பகவத்தீதை வெள்ளபாவைத் தலீர் அவரது ஏணையூக்கங்கள் நூலுருப் பெற்றுபடியால் பலருக்குப் புலவர்மணி யைப் பற்றி முழுமையாக அறியும் வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. யாழிப்பாணத்தில் தமிழறிஞர் சிலர்கட புலவர்மணி அப்படி என்னத்தைச் சாதித்துவிட்டார்? என்று வினாவெட்டுப்பிய சந்தர்ப்பங்களும் இல்லாமல் இல்லை.

பண்டிதமணி அவர்களின் மாணவர் பரம்பரையினர் அவர்உயிருடன் இருக்கும்போதே அவரது ஆக்கங்களைத் தேடி தொகுத்து நூல் வடிவம் கொடாது வீட்டிருந்ததால் பண்டிதமணி அவர்களை முழுமையாகத் தரிசிக்கும் வாய்ப்புப் பலருக்குக் கிடைக்காமல் போயிருக்கலாம். பண்டிதமணி அவர்களின் நேரடி மாணவரங்களை இல்லாமல் விட வேலை சென்றபோது அவர்களை சொற்பொழிவொன்றை ஆற்றினார். பகவத்தீதை வெள்ளபாவைத் தலீர் அவரது ஏணையூக்கங்கள் நூலுருப் பெற்றுபடியால் பலருக்குப் புலவர்மணி யைப் பற்றி முழுமையாக அறியும் வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. யாழிப்பாணத்தில் தமிழறிஞர் சிலர்கட புலவர்மணி அப்படி என்னத்தைச் சாதித்துவிட்டார்? என்று வினாவெட்டுப்பிய சந்தர்ப்பங்களும் இல்லாமல் இல்லை.

ஶவாவது உணரும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. ‘பாரதம், இராமாயணம், கந்தபூராணம் போன்ற காப்பியக் கதைகள், தவ கதைகள், இப்பொழுது வெளியாகும் கடைகள் அவகதைகள்’ என அவர் கருதியிருந்தார். இதனால் எனது ‘அரசிகள் அழுவதில்லை’ சிறுகதைத் தொகு தியை அவருக்குக் காட்டத் தயங்கினேன். அவருடன் உரையாடும் போது நான் சிறுகதை எழுதுவதை மறந்தும் குறிப்பிடுவதில்லை. எப்படியோ எனது சிறுகதைத் தொகுதி அவரின் பார்வைக்குச் சென்றுவிட்டது, பின்னர் ஒருமுறை அவரைச் சந்தித்த போது ‘ஆபரணம் எந்த வடிவிலும் இருக்கலாம்; அது பொன்னாலானதா என்று பார்க்க வேண்டும்’ எனக் குறிப்பிட்டார். புனைகணதயையும் இலக்கிய வடிவமாக அமையலாம் என்பதை மறை முகமாக அவர் ஏற்றுக்கொண்டது போலத் தோன்றியது எனது ‘தான்தோன்றியவரன் பாமாலி’யின் அணிந்துரையில் ‘மூலஸமணி இயல்பாகவே கவிதை பாடும் திறமையுடையவர்’ எனக் குறிப்பிடுவளார். ஒரு முறை தான் எழுதிய சௌகரை சித்தாந்தக் கட்டுரைகளை வாசிக்கும்படி கூறி விளக்கம் தந்தார். அரை குறையாக விளங்கினாலும் விளக்கிக்கொண்டது போலத் தலையசைத்தேன். ‘வேதாந்தத் தெளிவுதான் சித்தாந்தம்’ என்று அடிக்கடி கூறுவார்.

புனைகதை இலக்கியத்தில் எனக்கு நீரம் பிய ஈடுபாடு. இலக்கிய வரலாற்றைக் கற்று அதனை மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் கற்பிக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியதாலோ என்னவோ நாம் வாழ்கின்ற சமுதாயத்திற்கு நான் ஏதாவது கருத்தை தசைால் வேண்டியிருந்தால் அதற்கு ஊடகமாகக் கவிதையை

வீட்டு உரைநடையையே தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் எனத் தோன்றியது. அதனால் சிறுகதை நாவல் துறைகளிலேயே அதிக ஈடுபாடு காட்டினேன். எனது சிறுகதைத் தொகுதியொன்று பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்களின் அணிந்துரையுடன் வெளியாகியது. சிறுகதை வடிவம் நன்கு அமைந்திருப்பதாகப் பேராசிரியர் பாராட்டியிருந்தார். இன்னும் இரண்டு மூன்று தொகுதிகளுக்குப் போதுமான சிறுகதைகள் வெளிவந்த போதும் நாலுருப் பெறவில்லை. எனது கதைகள் மூலஸித்தீவில் நடைபெற்ற வள்ளிப் பிராந்திய தமிழராய்ச்சி மகாநாட்டில் ஆய்வுப் பொருளாக இருந்தன. ‘ஒரு கல்விமான் கைதை எழுதுகின்றார்’ என்னும் தலைப்பில் கே. எஸ் சிவகுமாரன் எனது கதைகளை விரசித்துள்ளார். இதுவரை இருந்தால்கள் எழுதியபோதும் ஒன்றேனும் நாலுருப் பெறவில்லை. வீரகே கசரிநடத்திய பிரதேச நால்போட்டியில் எனது ‘மல்விகைவனம்’ நாவல் முதற் பரிசைப் பெற்றது. இன்னும் இந்நாவல் கையெழுத்துப் பிரதியாகவே இருக்கின்றது.

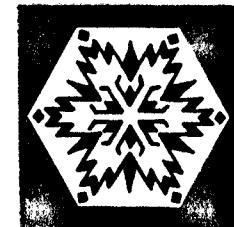
இலக்கிய விமர்சனம், கலைகள், கவிதைகள் ஆகிய துறைகளில் வாடைஞியில் எனது ஆக்கங்கள் ஒவிபரப்பப்பட்டன. ‘மக்கள் கலைகள்’ என்னும் தொடரில் எனது பன்னிரண்டு சொற்றெபாழிவுகள் ஒவிபரப்பப்பட்டன. வன்னிப் பிரதேச நாட்டார் இலக்கியமான, பண்டிப்பள்ளு, குருவிப்பள்ளு, கதிரையப்பர் பள்ளு, அம்மன் சிந்து, அரிவிக் சிந்து என்பன பற்றியும் ‘சிலம்பு கூறல்’ என்னும் காப்பியம் பற்றியும், பிரதேச மக்களின் கைத்தொழில்கள் பற்றியும் எனது சொற்றெபாழிவுகள் அமைந்தன. எனது நாட்கங்களும், வில்லுப் பாட்டுக்களும் வாடை

வியில் ஒவிபரப்பப்பட்டன. பத்திரிகைப் புக்கு பெற்ற கவிஞரங்களிலும் போதும் யாழிப்பாணம், மட்டக்கங்கப்பு, வவுனியா, மூலஸித்தீவு ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற பல கவியரங்களில் பங்கு கொண்ட அனுபவம் என்னை வாடைஞிக் கவியரங்கிலும் தோன்றும்படி செய்தது.

எனது இலக்கிய வாழ்வில் அன்புமணி, அபபச்சி மகாவின்கம், முருகையன், சொக்கன், சுப்பிரமணிய ஜயர், பாலமணே கரன், புலோன்டூர் க. சதாசிவம், இரசிகமணி ஆகியோருடன் மிக நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. எனினும் நவீன இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு உத்துவிசையாகி அமைந்தவர்களுள் ‘அன்புமணி’ அவர்கள் சிறப்பிடம் பெறுகிறார். இவர் ‘மலர்’ என்னும் சஞ்சிகையை வெளியிட்டுக் காத்திரமான இலக்கியப் பணிபுரிந்தவர்.

கலையுகிற்கு என்னை இழுத்தவர் முள்ளியல் வீரி இயல், இசை, நாடகக் கலாமன்றத்தலைவர் வே. கந்தையா அவர்கள். இருபத்தெந்து ஆண்டுகளாகக் கலாமன்றத்தின் தலைவராகப் பணியாற்றியதால் வன்னிப் பிரதேசத்தின் கலைப் பாதம் பரியத்தை அறிந்து கொள்ளவும் அதன்வளர்ச்சியில் பங்கு கொள்ளவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. நாடகப் பிரதி எழுத்தாளனுக்கும் நாடக நெறியாளனுக்கும் பணிபுரிந்த அநுபவம் மூலஸித்தீவுப் பிரதேசத்தின் கலைப் பொக்கிஷ்மாகத் திகழும் கோவலன் நாட்டுக் கூத்தை வாடைஞிக்கென அமைத்துக் கொடுக்க உதவியது. சமீபத்திலே காத்தவராயன் நாட்டுக் கூத்தை குணபாலசிங்கம் குழுவினரது பங்களிப்புடன் நெறிப்படுத்திப் பலமுறை மேடையேற்றினேன்.

மூலஸீலை மலருக்கு
ரஞ்சனுவின் வாழ்த்துக்கள்

உங்களுக்குத் தேவையான
நவநாகரிக

பிடவை வகைகளுக்கும்

கல்யாணப் பட்டுப்
பிடவைகளுக்கும்

சிறந்த கைராசி நிறுவனம்

ரஞ்சன் ஸ்ரோாஸ்

32, பிரதான வீதி,
மூலஸித்தீவு.

அதெல்லாம் வேண்டாம்

— முருகையன்

— உயிரியல் முறைப்படி உண்மையைச் சொன்னால்
மனிதர் யாவரும் விலங்குகள் ஆவார்;
தாவரம், விலங்கென இரு வகைப் பட்டவை
உயிர்கள் அனைத்தும்
மனிதனும் விலங்கே.

உண்ணல், உயிர்த்தல், உடலியற் புணர்ச்சி
உறங்கல், உலைதல், இறந்து படுதல்,
ஆசிய விளைகளை ஆய்ந்து பார்ப்பினும்
மனிதன் விலங்கே, மனிதன் விலங்கே—
உயிரியல் அறிஞர் உரத்துக் கூவினார்.

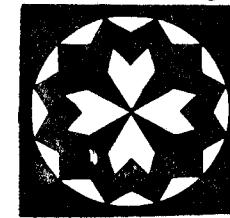
கலைஞரும் அதனை ஓர் கதையிற் காட்டினான்.
மனி முடி இழந்த மன்னவன் ஒருவன்
காட்டிலும் மேட்டிலும் கடுமழைப் புயவிலும்
வெற்று மேஸியனைய் விழுந்து கிடந்து
தட்டுத் தடுமொறிக் கொட்டுக் குலிந்ததும்
— இரு கவர் மிருகம் நான்—
என்று சொல்வதாய்
நடிகன் ஒருவன் நடித்துக் காட்டினான்.

இமய வெற்பிலே இருட்குகை ஒன்றுள்
நிட்டை கூடிய நித்தியானந்தரோ
மனிதன் தெய்வமே என்று கூறினார்;
— பிரமமே அகிலமும்
பிற பொருள் இல்லை;
எங்கனும் பரந்த ஏசிப் பரம்பொருள்
ஒவ்வொருவருக்கும் உள் ஒளி ஆகும்.
ஆகையால், மனிதன் ஆன்மா!

அதுவோ
ஒன்றே ஆகும்.
அன்றி, வேறொன்றுமே
இல்லை ஒம்! இல்லை, ஒம்—
என்ற வாசகம்
திருவாய் மலர்கிறுர்
தெய்வமாம் மனிதனும்,

ஆனால்,
நாங்களோ எமக்குள் நிகைக்கிறோம்
— விலங்கென விரட்டி வெட்டவும் வேண்டாம்
தெய்வமாய் வைத்துச் சிறப்புடன் போற்றித்
திருப்புகழ் பாடவும் வேண்டாம்
மனிசரை மனிசராய் வாழ விடுங்களேன்!

இலக்கியப் பணி சமக்கும்
மல்லிகை
நிறைந்து வாழ வாழ்த்துக்கள்.

தரமான தங்க நகைகளுக்கு
தாங்கள் நாடவேண்டிய ஸ்தாபனம்

பி. வி. ஆர். அன் சன்ஸ்

நகைமாளிகை

பிரதான வீதி, முல்லைத்தீவு

வண்ணித் தேர்தல் மாவட்டத்தில்
1965—70 வரையிலான காலப்பகுதியில்

அரசியல் கட்சிகளின் செல்வாக்கினை
நிர்ணயித்த பிரதான காரணிகள்

— தர்மா

வண்ணி மண்ணுக்கு
பெருமை சேர்க்கும்
முல்லைச் சிறப்பிதழுக்கு
எம் மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

கரைதுறைப்பற்று ப. நோ. சூ. சங்கம்

மாங்குளம் வீதி.
முல்லைத்தீவு.

வண்ணித் தேர்தல் மாவட்டத்தில் 1947 இலிருந்து இன்றுவரை அரசியல் கட்சியின் செல்வாக்கினை நிர்ணயித்த காரணிகளை அடிப்படையாக வைத்து நான்கு கட்டங்களாகப் பிரித்து நோக்க முடியும். இதில் முன்றாவது கட்டமாக 6 ல் இருந்து 1970 வரையிலான காலப் பகுதியினைப் பிரித்து நோக்கலாம்.

இக் காலகட்டம் தான் வண்ணி மாவட்டத்தின் அரசியலில் பல்வேறு போட்டித் தன்மைவாய்ந்த கட்சிகள் பிரலேசித்த காலப் பகுதியாகும். இக்காலகட்டத்தில் 6 அரசியல் கட்சிகள் இப்பிரதேச தேர்தல் களத்தில் காலடி எடுத்து வைத்தன. ஒவ்வொரு கட்சிகும் தத்தம் கட்சிக் கொள்கைகளை விளக்கி அதன் அடிப்படையில் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கினைப் பெற்றுக் கொள்ள முயன்ற காலப் பகுதி எனலாம். இக்காலப்பகுதியில் தமிழ் காங்கிரஸ், தமிழரசுக் கட்சி, ஐக்கிய தேசிய கட்சி, அடங்காத தமிழ் முன்னணி, சுயேச்சை என்பன போட்டியிட இருந்தன. பல்வேறு கட்சிகள் போட்டியிட இருப்பினும் தமிழரசுக் கட்சி, தமிழ்க் காங்கிரஸ் என்பன முறையே 1 ம் 2 ம் இடங்களை வகித்து முடிந்தது. 3 வது ஸ்தானத்தை ஜி. தே. கட்சி தட்டிக் கொண்டது. ஏனைய கட்சிகள் பின்னணி ஸ்தானத்தையே பெற முடிந்தது. இம்முறைப் படி இவர்கள் செல்வாக்குகளை நிர்ணயித்த காரணிகளின் கட்சிக் கொள்கையே முதலாவது பிரச்சினையாகும். இன்றைய வண்ணித் தேர்தல் மாவட்டம் அன்று உள்ளடக்கி இருந்த வவுனியா, மன்னார் ஆகிய இரு தேர்தல் தொகுதியை பொறுத்தமட்டில் தமிழ் மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்த காலத்தில் தமிழர் நலன் பேணும் கட்சிகள் செல்வாக்குப் பெற முடிந்தது. மன்னார் தேர்தல் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இந்தியத் தமிழர், இலங்கைத் தமிழர் என்போர் 7.38 வீதமாகவும், முஸ்லிங்கள் 20.63 வீதமாகவும், சிங்களவர்கள் 4.37 வீதமாகவும் இருந்தனர். வவுனியாவைப் பொறுத்தவரையில் 26.42 வீத தமிழரும், 1.63 வீத முஸ்லிம்களும், 16.26 வீத சிங்களவரும் இருந்தனர். இதன் அடிப்படையில் தமிழ்க் கட்சிகள் சிங்களக் கட்சிகள் என எடுத்து நோக்கின் தமிழ் வேட்பாளர்களும் தமிழ்க் கட்சிகளும் 1965 ல் வவுனியாவில் 88.38 வீதமான வாக்குகளையும், சிங்களக் கட்சிகளில் சிங்கள வேட்பாளர்கள் 11.30 வீதமான வாக்குகளையும் பெற்றார்.

கள். இங்கு மூலிகைகளைத் தமிழர்களோடு சேர்த்து நோக்கின் 86.05 வீதமாகக் கொண்டிருந்தார்கள். எனவே இனி ரீதியாக நோக்கின் தமிழர்கள் தமிழ்க் கட்சிகளுக்கும், சிங்களவர்கள் சிங்களக் கட்சிகளுக்கும் வாக்களித்து இருக்கலாம் எனத் தோன்றுகிறது.

இவ்வாறே மன்னரை எடுத்து நோக்கின் 1965ல் சிங்களக் கட்சிகள் பெற்ற வாக்கு வீதம் 34.37 வீதமாகவும், தமிழ்க் கட்சிகள் 64.68 வீதமும் பெற்று இருந்தன. 1970ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் கூட இம்மாவட்ட மக்கள் மத்தியில் மேற் கூறப்பட்ட காரணிகளே செல்வாக்குப் பெற்றன. இங்கு அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளில் தமிழரசுக் கட்சி 45.50 வீதமான வாக்குகளைப் பெற்றுள்ளது. தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சி கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, தமிழரசுக் கட்சி ஆகிய முக் கட்சிகளினதும் தமிழ் வேட்பாளர்கள் அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளின் 74.54 வீதத்தினைப் பெற்றுள்ளனர். மிகுதி வாக்குகளை சிங்களக் கட்சிகளும் சிங்கள வேட்பாளர்களும் கூடவே மூலிகை வேட்பாளர்களும் பெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1971ம் ஆண்டு சனத்தொகை மதிப்பிட்டின்படி இரு தேர்தல் தொகுதிகளிலும் சராசரியாக 73.35 வீத தமிழ் மக்களும், 15.13 வீத மூலிகை மக்களும், 10.26 வீதமான சிங்களவர்களும் வசித்துள்ளனர். இதன் அடிப்படையில் தமிழ் மக்களை நோக்குமிடத்து தமிழ் மக்கள் தமிழ் கட்சிகளுக்கும், ஏனையோர் ஏனைய கட்சிகளுக்கும் வாக்களித்தனர் என்ற முடிவுக்கு வரமுடியும். இந்த முடிவின் படி நோக்கின், இனவாதம் என்ற காரணியின் அரசியல் கட்சியின் செல்வாக்கினை நிர்ணயிக்கும் தன்மை வாய்ந்தவையாக இருந்தமை வெளிப்படுகின்றது.

ஒவ்வொரு தேர்தல் மாவட்டத்தினையும் தனித்தனியே நோக்கு மிடத்து இனவாதம் எனும் காரணியை இணைந்தவைகையில் சில பொருளாதார காரணிகளும் செல்வாக்கினைச் செலுத்தியமை அறிய முடியும். இதன் அடிப்படையில் மன்னர் பாவட்டத்தை எடுத்து நோக்கின், இங்கு தமிழரசுக் கட்சி 48.70 வீதமான வாக்குகளைப் பெறவே, ஐ. தே. கட்சி 48.38 வீதமான பெற்றது. இன் அடிப்படையிலான காரணி முக்கியமாக செல்வாக்குச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கும் காலத்தில் மூலிகைகளும் உட்பட 24.90 வீதம் மட்டும் இருக்கும் மன்னர் மாவட்டத்தில் இவ்விததாசாரத்திற்கு மேலதிகமாக 13.48 வாக்கை ஐ. தே. கட்சி பெறக் காரணம் அரசாங்கத்தின் வேலைவாய்ப்புக் காரணத்தில் சிங்களக் கட்சிகளை ஆதரிப்போருக்கு ஆதரவு இருந்தமையே. எனவே இங்கு முழுமையாக இனித்தியான காரணியே செல்வாக்குச் செலுத்தியது எனலாம். இங்கும் ஓர் சிறப்பு அம்சம் என்ன வெளில் பெருந் தொகையிலான சிங்கள மக்கள் தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு வாக்கு அளித்தனர். பலம் வாய்ந்த சிங்களக் கட்சி போட்டி இடாமையினால் தமிழரசுக் கட்சியினை விடத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சி சிங்கள மதுகளோடு இணைந்து வாய்வதை வற்புறுத்தியதையும் கணிசமான சிங்கள மக்கள் தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு வாக்கு அளித்தனர். ஆனாலும் கூட்டு மொத்தமாக நோக்குமிடத்து இனி ரீதியான காரணிகளே இங்கு செல்வாக்குச் செலுத்தியதே இக்காலத் தரவுகள் காட்டி நிற்கின்றன.

இராஜபாளையத்தில் ஓர் இலக்கியக் குடும்பம்

— நந்தனு —

மதுரையிலிருந்து மூன்று மணி நேரப் பயணம் இராசபாளையத்துக்கு. அப்படியிருந்தும் இங்கிருந்து தமிழகம் போகி றெழுத்தாளர்களுக்கு நுழை வாயிலே இராசபாளையம் தான். பயணத்துக் களைப்பு அந்த ஊரின் உபசரிப்பில் பஞ்சாயப் பறந்துவிடும். இலக்கிய வாதிகள் என்றால் அந்த ஊர்தான் என்னமாய் குதாகலித்து விடுகிறது. இல்லாமலா? தமிழகம் அறிந்த பல இலக்கிய கர்த்தாக்களை இராஜபாளையம் ஈன்று உபசரித்திருக்கிறது.

பன்மொழிப் புலவர் மு. கு. ஜகந்நாதராஜா அந்த இலக்கியதேசத்தின் அரசன். தெலுங்கு, மலையாளம், ஹிந்தி என்று பல மொழிகளிலும் புலமை பெற்ற இவர் தமிழ் வித்தகர். இந்தியாவின் புறப் பிராந்திய மொழிகளில் இருந்து நல்ல இலங்கியங்களைத் தமிழில் கொண்டு வந்த வர். பல நூல்களின் ஆசிரியர்.

அவரது திறன் அறிந்து தஞ்சைப் பல்கலைக் கழகம் ஆய்வும் பணி ஒன்றை அவரிடம் சமத்தியுள்ளது. மனி மேகலை பவர், நல்ல பன்பாளர்;

மன்றத் தலைவராக இருந்து சிறந்த இலக்கிய, சமூகப் பணியில் ‘வெள்ளிவிழா’ கண்டவர். இலங்கை இலக்கியத்தின்பாலும் இலக்கிய வாதிகள் பாலும் மாருத அங்கு பூண்டவர்.

பன்மொழிப் புலவர் அரசர் என்றால், கோ. மா. கோதண்டம் தான் தளபதி. தமிழ்ச் சிறந்த படைப்பாளிகளில் ஒருவர். மலைவாழ் மக்களைப் பற்றியே அதிகம் எழுதும் இவரது மலையின் மைந்தர்கள், ஆரண்யகாண்டம், ஏலச் சிகரம் ஆகிய நூல்கள் ஏலவே வெளிவந்துள்ளன. இலங்கை வந்து சென்ற போது மலையகத்தை மையமாகக் கொண்டு இவர் எழுதிய ‘ஜூன்மூழிகள்’ அச்சாகிக் கொண்டிருக்கிறது. புதுக் கலைதகனும் எழுதிவரும் கோ. மா. கோ. வின் ‘கோழிக் குட்டிகளும் பன்றிக் குஞ்சகளும்’ என்கிற தொகுப்பு வந்துள்ளது. மனி மேகலை மன்றச் செயலாளராக இயங்கி வருகிறார். இராஜபாளையத்தில் முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்தை வளர்த்து வருகிறீர்கள், நல்ல பன்பாளர்;

எப்போதும் கலகலப்பாகக் காணப் படுகின்ற இனியவர், கொ. ச. பலராமன். தேர்ந்த சிறுகடைத் தமிழை அலங்கரித்த வர். கவிதைகளும், கதைகளுமாக அவர் படைத்தவை பல, அன்மையில் இவரது ‘முடியாத முற்றுப்புள்ளி’ என்கிற தரமான நாவல் வெளிவந்தது.

இதற்கு முன் பல சிறுகடை கவிதைத் தொகுப்புகள் வெளி வந்துள்ளன. சிருஷ்டி இலக்கியம் படைப்பதோடு நின்றுவிடாமல் நாட்டுப் பாடல்களைத் திரட்டி அவ்வப்போது செம்மலில் எழுதி வந்தார். ரொம்பவும் அழுத்தமானவர், இலங்கை எழுத்தாளர்களைக் கண்டதும் கையைப் பிடிப்பதிலும் அதே அழுத்தம் தான்.

பூ. அ. துரைராஜா பூப்போன்றவர். இலங்கை எழுத்தாளர்கள் என்று யாரும் போய் விட்டால் அவர்கள் இராசபாளையத்தை விட்டுக் கிளம்பும் வரை அங்பு மழை பொழிந்த வண்ணமே இருப்பார். சிறந்த சிறுகடைகள் பல படைத்தவர், ‘சத்திய சோதனை’ அவரது தொகுப்பு. நாவல் ஒன்றும் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார். இராசபாளையத்தை நல்ல இலக்கியப் பூங்காவாகக் வேண்டும் என்று உழைத்து வருபவர். பாரதி சிலை அமைப்பு, விழா என்று கங்கி கொண்டிருந்தவர். இப்போது தான் மூச்சவிட்டிருக்கிறார். ரஷ்யாவில் இருந்து டாக்டர் வித்தாலி ஃபூர்ணிகா வந்து பாரதி சிலை திறந்து வைத்தது நினைவிருக்கலாம்.

உருவத்தைப் போலவே விசாலமான பெரிய மனது. அதனுள்ளே அற்புதமான கவிதை உள்ளது. பெயர் த. பி. செல்லம். அவ்வப்போது புதுக் கவிதை எழுதும் இந்த இளைஞர்கள் வயது

அறுபதை நெருங்கும். கவிதை பற்றி பேசத் தொடங்கிவிட்டால் போதும், அவரிடம் உற்சாகம் ஊறுவதைப் பார்க்க வேண்டுமே! இவரது தேர்ந்த கவிதைகள் நூல் வடிவம் பெறுவது தமிழுக்கு நல்லது.

சினி மாப் பித்தன்தான் உண்மையில். பெயரோ கதைப் பித்தன். நல்ல சிறுகடை ஆசிரியர் என்று பெயர் பெற்றவர். சிறுகடை, கவிதைத் தொகுப்புகள் நான்கு வெளிவந்துள்ளன, போர்ன்விடாவும், பழைய சோறும் குறிப்பிடக்கூடிய தொகுது.

இவர்கள் மட்டுமன்ற தொழில் காரணமாக இராஜபாளையத்தில் வசிக்கின்ற குன்றக் குடி பெரிய பெருமாள் முதலான பல எழுத்தாளர்களும் சேர்ந்ததுதான் இராஜபாளையம் இலக்கியக் குடும்பம்.

எழுத்து இலக்கியகாரர்களுக்கு நெருக்கமான உறவுள்ள இனிய குடும்பம் இது. *

புதிய சந்தா விவரம்

1983 ஏப்ரல் மாதத்தில் இருந்து புதிய சந்தா விவரம் பின்வருமாறு.

தனிப்பிரதி 2 - 50
ஆண்டுச் சந்தா 35 - 00
(தபாற் செலவு உட்பட)

அரை ஆண்டுச் சந்தாக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டா.

மஸ்லிகை

234 பி, கே, கே, எஸ், வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

பொழுது

— அன்றனி மனோகரன்

அறிவழகன் வானத்தை அண்ணுந்து பரர்த்தான். நீல நிற மேகத்தில் வெண்பஞ்சக்கூட்டங்கள் தலை தெறிக்க ஓடிக் கொண்டிருந்தன. கரு மேகக் கூட்டமெதுவும் கண்ணுக்கு எட்டிய தாரம் வரை தெரியவில்லை. அவனின் மனம் நீரில் ஊறிய சாக்குப் போல் கண்தது:

‘கடவுளே இன்னும் ஒரே ஒரு மழை’

பார்வையை வயலை நோக்கித் திருப்பினன். மணி மணியாய் குலுங்கும் நெற்கதிர்களுடன் மூன்றேக்கர் வயல். வயிறுபற்றி எரிந்தது. கதிர் முற்றுவதற்கு இன்னும் ஒரே ஒரு மழை வேணும். இல்லையென்றால்? அறுத்து — அடித்து தூற்றினுள் அத்தனை நெல்மணிகளும் அவனின் கனவுபோல் காற்றில் பறக்கும்! சப்பி நெல் காற்றில் பறக்காமல் களத்தில் கிடக்கும்.

கடந்த வருட அறுவடையின் போது அவன் தனக்குக் கிடைத்தலாபம் என்று கருதிய ஞானமணியின் சங்கிலி — ஒரு சோடி காப்பு அடைவில் கிடக்கிறது. அம்பலவாணர் முதலாளிக்கு

வெளுத்தது

வேறு ஜயாயிரம் ரூபா கடன். மழை இல்லையென்றால் மரத்தில் தான் தொங்க வேணும்!

மறுபக்கம் திரும்பிப் பார்க்கிறான். முதலாளியின் ஐந்து ஏக்கர் வயல், பயிர்களில் நல்ல விளைச்சல் தெரியவிட்டாலும், பசுமையின் செழிப்புத் தெரிந்தது, அரை அடி உயர்த்துக்கு நீர் நிற்கிறது. ஆனால் அவனின் வயலிலே இறுதியாகப் பெய்த மழையின் பசுமை காய்ந்து நிலம் வெடிக்கத் தொடங்கிவிட்டது.

வயலுக்கு அப்பால் குளக்கட்டு நீண்டு தெரிகிறது. பறவையொன்று கீச்சிட்டபடி, குளத் திலிருந்து வெளியே பறக்கிறது. ஏதோ நினைத்துக் கொண்டவன், வேகமாக வயல்களைக் கடந்து கட்டின் மீது ஏறி குளத்தை நோக்குகிறான். ‘தண்ணீ! வேண்டியவுடைக்கு..... ஆனால் முதலாளிதான் என்ன சொல்லுரோ?’

‘நீங்கள் கவலைப்படாமல் போங்கோ. முதலாளி கட்டாயம் தருவார்! விஷயத்தை முடிச்சுக் கொண்டு கடைசி பஸ்

விலையாவது வந்திடுக்கோ. இரு விலை நான் தனியா?...’ என்று ஞானவதி முடிப்பதற்குள் அறி வழகன் முந்திக் கொண்டான்.

‘நீர் யோசியாதையும், நான் கெதியா வந்திடுவன்’ என்று கூறிவிட்டு வேகமாக நடந்தான். சிறிது நேரம் போகும் கணவனை பார்த்துவிட்டு அடுப்படிக்குள் புகுத்து திருகு பலகையில் ஏறி அமர்ந்து கொண்டாள்.

வேகமாகக் காட்டுப் பாதை வழியே நடந்து வந்தவன் வீதி யில் ஏறி மேற்கு நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினான். ‘ஐஞ்சு மனி பஸ்சைப் பிடிக்கால் கெதியாக வந்திடலாம்....’ அவன் மனம் கூறிக் கொண்டது. அவ்வப்போது அந்த மெயின் வீதி வழியே செல்லும் வாகனங்களின் இரைச் சலால் அமைதி குலையும் அப்பகுதி மனித நடமாட்டம் குறைவு காரணமாக மயானம் போல் கிடந்தது. அடிக்கொரு தரம் காட்டுப் பறவைகளின் இரைச்சலும் கேட்காமல் இல்லை.

இரைந்தபடி சனக்குவியலைச் சுமந்து வந்த அந்த பஸ்ஸில் தானும் ஒருவனுக் ருழைந்து கொண்டான், அவன்.

‘இனியென்ன வவுனியா ரவு னுக்கு போகுமட்டும் வெளவால் பிடிதானே?’ அவனின் வாய் அடிக்கடி முனு முனு த் துக் கொண்டது.

‘கடவுளே முதலாளி ஓம் எண்டு சொல் விப் போட வேணும்’

மலிவாக இருக்கிறது என்று வாங்கிய அந்த இருபத்தி ஐந்து ஏக்கர் தனிக் குளத்துடனுள் காணியைத் திருத்திக் கமம் செய்ய அம்பலவாணரின் மனம் இடம் கொடுக்கவில்லை,

‘உதுக்கை கொண்டு போய் காசைக் கொட்டி, குளத்தைத் திருத்தி காணியைச் செய்து, பிறகு ஆண் அடிக்கைக் கொண்டு போட்டுதென்றால்? இப்பெண் அவசரம்? சனங்கள் கொஞ்சம் அந்தப் பகுதியில் குடியேற்றட்டும், அதுகூபு பிறகு யோசிப்பம்’ என்று இருந்தவரிடம் ஒருவன் அதைக் குத்தகைக்குக் கேட்டான். அவர் உடனே உடன் பட்டு விட்டார். ‘குத்தகை தரா விட்டாலும் பறவாயில்லை, காணியில் ஒருத்தர் இருந்தாலே போதும் என்ற மாதிரி’

அறிவழகனிடம் காணியைக் கொடுத்துவிட்டு சில மாதங்களின் பின் மிளகாய் கட்டுவதற்காக அவ்வழியே சென்றவர், காணியைப் பார்த்து பிரமித்துப்போய் விட்டார். ஒரு காலத்தில் செய்யப்பட்டு பின் கைவிடப்பட்டு செடி, கொடி மன்றிக் கிடந்த அந்த ஐந்து ஏக்கர் குப்பையும் துப்பரவாக்கப்பட்டு, வாரிவிடப்பட்ட உச்சிபோல் கிடந்தது. மனதார அவனைப் புகழ்ந்தார். என்றாலும், அதை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாது, ‘எல்லாம் சரி! எனக்கு குத்தகைப் பணத்தை வருசா வருசம் தவறுமல் தந்தால் சரி! அதிலை மட்டும் நான் ரைற்’ என்றுவிட்டுப் போனார்.

அவரின் வார்த்தை அறிவழகனுக்கு நம்பிக்கையை ஊட்டியது. அவனே அடிக்கடி பெருமித்ததுடன் தன் மனைவியிடம் கூறிக் கொள்வான்.

‘ஞானம்! நீ ஆரோட ஓடி வந்திருக்கிறோம் எண்டு அவைக்கு இப்பெண்களைது! இன்னும் ரெண்டு வருசம் போகட்டுமே! நான் அவைக்கு உழைச்சுக் காட்டுறைன்’

அவன் அடிமனதில் என்ன இருக்கிறது என்று அவளுக்குப் புரியாமல் இல்லை. அந்த நிகழ்ச் சிக்கை அவளால் எப்படி மறந்துவிட முடியும்?

அம்மா திடெரென்று கேபான் என்று அவள் கனவிட எண்ணியிருக்கவில்லை.

‘உண்ணெப் பற்றி ஒரு கதை யொண்டு உலாவுதெண்டு நேற்று பொன்னமாக்கா சொன்னவை. அப்படி என்னடி அவன் கணபதி யற்ற தோட்டத்திலை நிக்கிறவு நேட உனக்கு என்னடி கதை? இனி ஏதாவது கதைக்கிறது மனம் அதைக் கண்டு, — அதன் தாக்கத்தை உணர்ந்து — திசை மாறி — அவளின் காதலின் வேகத்தை உணர்ந்து யோசனை கூற முற்பட்டார்.

‘அவளை நீ வைச்சு உண்ணேலை சமாளிக்க ஏ ஆம் எண்டால் அவளைக் கூட்டிக்கொண்டு ஊரை விட்டே போய்விடு’

அறிவழகனுல் அதை நம்ப முடியவில்லை! ‘இவரா இப்படி?’

‘ஜயா, உங்கட இந்த ஒரு கேள்வியே போதும். அவவை வைச்சுக் காப்பாற்றும் நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கு’ அவன் தடு மாறினான்.

‘அழகு, உண்ணெப் பற்றி எல்லாம் எனக்குத் தெரியும். தாய் தேப்பன் இல்லாத அனுதையாக பத்து வருசத்துக்கு முன்னாலே என்னட்டை வேலை கேட்க வந்து திருந்து உண்ணெப் பற்றி எல்லாம் எனக்குத் தெரியும். எந்த விஷயத்தையும் துணிந்து செய்து முடிப்பாய் எண்ட நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கு. ஆனால் எனக்கும் உதுக்கும் எந்த விதமான சம்பந்தமும் இல்லாத மாதிரித் தான் இருப்பன?’

கணபதியார்தான் எங்கே கூட்டிக் கொண்டு போவது என்றதுக்கும் யோசனை கூறினார்.

'இஞ்செ ரவுனிலை இருந்து பதினைஞ்சு கட்டைக்குக் கிட்ட அம்பலவானைர் முதலாளிக்கு ஒரு காணி இருக்கு, தனிக்குளத் தோட. குத்தகைக்கு எடுத்து செய்தியெண்டால் கட்டாயம் முன் னுக்கு வருவாய். எந்த பிதானையாரும் உன்னட்டை வந்து ஆரைக் கேட்டு காடு வெட்டுறுய் எண்டு கேட்கமாட்டினம். ஒன்னடால் அது உறுதிக் காணி'

கணபதியாரிடம்தான் ஆயிரம் ரூபா கடன் வாங்கி, சிறுவீடான்றைக் கட்டி இரவோடு இரவாக ஞானவிதியைக் கூட்டிக் கொண்டு போய்..... செலவுக்குக் காச இல்லாமல் போக, ரெண்டு பேரும் அருகே உள்ள பண்ணைகளுக்கு கூவி வேலைக்குப் போய், அத்துடன் காணியையும் திருத்தி, விளைச்சலில் ஞானவிதிக்கு நகையும் செய்து போட்டு விட்டான்.

இதைப் பார்த்த அம்பலவாணருக்குப் பொறுக்க முடிய வில்லைப் போலும். பின்ததைக் கண்ட முதலை போல்தான். இந்தப் பண்ததைக் கண்ட பணமுதலையும், அடுத்த வருடம் வரிந்து கூட்டிக் கொண்டு இறங்கினார்.

'தம்பி இந்த வருசத்திலை இருந்து நான் கமத்தைக் கெய்யலாம் எண்டு பாக்கிறன். பிஸனஸ் இப்ப படுத்துவிட்டது. நீதுக்கும் ஒரு காணியைப் பாக்கிறது நல்லது'

அவனால் இதனைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. வருசம் குத்தகைக் காசை மட்டும் ஒழுங்காத் தந்தால் போதும் என்று கூறிய முதலை யாரையா? இவர்! ஒரு வருஷத்தோட.....'

'முதலாளி இந்த வருசம் மட்டும் நான் செய்யிறன்,

அடுத்த வருசத்திலை இருந்து வேறு காணி பாக்கிறன்'

அவர் வெடிச் சிரிப்பு ஒன்றை உதிர்த்துவிட்டுக் கூறினார்.

'அண்டைக்கு நீ கூட்டத்திலை இருக்கிறுய் எண்டு தந்துக்காக, இண்டைக்கு நீ என்கு ஒடர் போடுறுய் என்ன?'.

'இல்லை முதலாளி! நான் அப்படிக் கேக்கேல்ல. இவி நான் காடு வெட்டி எடுக்க முந்தி மழை வந்திடும். அதோட இப்ப அரசாங்கக் காடு வெட்டினால் மறியல்தான் கிடைக்கும்'

முதலாளி சிறிது நேரம் யோசித்தார்,

'சரி, உன்னைப் பார்க்க எனக்கு பரிதாபமாக இருக்கு. அப்பிடி உனக்கு அரசாங்கக் காணி வெட்டப் பயம் எண்டால் என்ற வயலுக்குப் பிறக்காலை இருக்கிற காட்டைவெட்டி இந்த வருசம் செய்யன். ஆனால் ஒண்டு?'

'என்ன முதலாளி?'

குள்திலை இருந்து தன்னி மட்டும் கிடைக்காது'

'வேண்டாம் முதலை யாளி. எனக்கு மழை காணும். நீங்கள் காடு தந்தால் போதும்' கடந்த வருட அனுபவத்தை வைத்துக் கூறினான்.

அவன் எண்ணியிருந்த மழை அவனைக் கைவிடும் என்று அவனுக்கு அப்போது தெரிந்திருக்கிற்காயம் இல்லைத்தானே?

அறிவழகன் இறுதியாகக் கெஞ்சிப் பார்த்தான்.

'முதலாளி. பயிர் எரியப் போலே. ஒரே ஒரு தன்னி

தந்தால் போதும். நான் உங்களுக்கு விளைச்சலில் கால்வாசியாவது தருவன். என்னை நம்புங்கோ'

அவர் அட்டகாசமாகச் சிரித்தார். 'அழகு, நீ என்ன விழுங்காமல் கதைக்கிறோய்? நான் ஏதோதன்னிலையைக் கொண்டு தராதவன் போலேல்லோ உனர்கதை! இருக்கிற தன்னிலை குக்கானுது போலக் கிடக்கு. அப்பிடி உனக்கு நான் தந்தால் என்ற பயிர் எல்லோ எரியும்'

'முதலாளி உங்களை நம்பித்தான் இருக்கிறன்'

'என்னை நம்பியா நெல்லுப் போட்டனி. அண்டைக்கு காணி தரேக்க சொல்லித்தானே தந்தான். அப்ப பெரிதா ஓம் எண்டு சொல்லிப் போட்டு, இப்பகதைக்க வந்திட்டாய்'

அவன் மனம் ஓடிந்தவானுகத்திரும்பினான்,

ஞானவிதி ஆறுதல் கூறினான். 'என்னங்க செய்யிறது? எங்களை முடியாத காரியத்துக்கு ஒண்டும் செய்ய ஏலாது. போனால் போறதுங்க. எனக்குச் சங்கிலியும் வேண்டாம். காப்பும் வேண்டாம். நானும் நீங்களும் எங்காவது கூவி வேலை செய்து சாப்பிடமாட்டமா?' அவளாலேயே அதனைத் தாங்க முடியாது. ஆனால்.....

'தடுக்க முடியும் எண்டு தெரிஞ்சைதத் தடுக்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோயே. தன்னி கானுட்டிப் பறவாயில்லை. அந்தால் தன்னியை வைச்கக் கொண்டு தரமாட்டம் எண்டுது, ஒ..! எங்களுக்குத் தாறதுக்கு நாங்கள் என்ன முதலாளிமாரா? நாங்கள் ஏழையள். எங்கடபயிர் அழிஞ்சால் என்ன? எரிஞ்சால் கவலைப்படப்போகினம். ஏழைகள் ஒரு நாளும் ஆசைப்படக் கூடாது நாளனம் அவனின் கணகள் பணித்தன. அப்போது அவனால் அதனை நம்புமுடியவில்லை. தூரத்தில் இடியோசைப்பட்டது. அவன் துளிக்குத்து வெளியே ஓடினான். அவன் தலையில் நீர்த் துளிகள் விழுத் லொடங்கின. வரவரமழைத் துளிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக் கொண்டிருந்தது.

சால் என்ன? ஆர் கவலைப்படப்போகினம். ஏழைகள் ஒரு நாளும் ஆசைப்படக் கூடாது நாளனம் அவனின் கணகள் பணித்தன. அப்போது அவனால் அதனை நம்புமுடியவில்லை. தூரத்தில் இடியோசைப்பட்டது. அவன் துளிக்குத்து வெளியே ஓடினான். அவன் தலையில் நீர்த் துளிகள் விழுத் லொடங்கின. வரவரமழைத் துளிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக் கொண்டிருந்தது.

அறிவழகன் காவல் குடியில் இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இத்தனை நாட்களாக அவன் இரவு பகல் ஓய்வு ஓழிச்சலின்றி காவல் காத்த நெற்பயிர்கள் அறுக்கப்பட்டு, மலைபோல் குவிக்கப்பட்டு, சூடுவைக்கப்பட்டுள்ளது. அவனின் உள்ளாம் உவகையால் துவண்டது 'நாளைக்கு ரைக்டர் வரும், சூடு அடிக்கும், பிறகென்ன? கடைசி முப்பது மூட்டையாவது தேறும். முதலானியிட்டைக் கடனைக் குடுத்திட்டு வேறு காணி பார்க்க வேணும்'

சாப்பிட்டுவிட்டு வருவோம் என்ற எண்ணத்துடன் வீட்டுக் குத் திரும்பினான். அவனும் அவனைப் போல் மகிழ்ச்சியில் துவண்டாள். நேற்று யாரோ வேட்டைக்குப் போய் வந்து கொடுத்த மரை இறைச்சியும் ரொட்டியும் சாப்பிட்டுவிட்டு சுற்று இளைப்பாற அமர்ந்தான்.

'என்னங்க, இனியும் காவலுக்குப் போக வேணுமா? சூடுதானேவைச்சாக்க, என்னதான் வரப்போகுது. நெருட்புத்தானே நாலு மூலைக்கும் போட்டு இருக்கிறிங்கள். யானையும் வராது... என்றபடி அவனும் அவன் அருகில் அமர்ந்தான்.

அறிவழகன் வயற் குட்டை மறந்து உடற்குட்டில் நிளைத்தான்.

திம்ரென்று தி டு கி ட் டு விழித்தாள் ஞானவதி. அவனுக்கு வெட்மாக இருந்தது. பாயும் இல்லை. தலையணியும் இல்லை. எல்லாம் வெறும் நிலத்தில். அறிவழக்னைப் பார்த்தாள். அவன் களைப்பு மிகுதியால் தன்னை மறந்து தாங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

வெளியே வந்தவள், அப்படியே அலறினாள்.

'ஐயோ... ஒடிவாங்கோ! சூடு நெருப்புப் பிடிச்சு ஏரியுது!'

அறிவழக்னால் சாம்பலைத் தான் காணமுடிந்தது

'தம்பி, நீர் குட்டுக்குப் பக்கத்திலை நெருப்புப் போட்டது உண்மையிலே பெரிய பிழை. காத்தும் நல்லா வீசிக் கொண்டிருந்தது. அப்படிச் செய்ததாலை தான் ஐஞ்சு சதமும் சிடைக்காமல் போட்டு நடந்தது நடந்து போச்சு. இப்போன்ற செய்யிறது? என்ற கடன் காசை எப்படித் திருப்பித்தரப் போரும்? நானும் உன்றை கஷ்டத்தை உணர்ந்தவன்தானே. இப்போன்ற காசைத்தா எண்டாகேட்கப்போறன்? ஐயாயிரம் ரூபா அப்பிடி என்ன நினைச்சுடைனை வரப்போகுதா? அடுத்த முறை நீர்புதக்காடு வெட்டி நெல்லுப் போடுவீர் எண்டு நான் நினைக்கேல்ல. உம்மிலை என்னத்தை நம்பி நான் கடன் தாறது. அதுக்காக நீர் நான் முதல் தந்த கடனைத் திருப்பித் தருவீர் எண்டுபோட்டு இருக்கேலாது. நீர் என்ற கடன் காசை தருமட்டும் என்ற கமத்திலை இருந்து வேலை செய்யும். இப்பொன்ற வயல்களை பாக்கிற வேலை சரிவரான். நான் மாசாமாசம் உமக்கு கூலிக்காச தாறன். நீர்

என்ற கடனைத் தீர்த்துப்போட்டு போகலாம்' முதலாளி அவனுக்கு அறிவுரை கூறினார்.

'முதலாளி உங்கட நோக்கம் எனக்கு விளங்குது. என்னை உங்கட கமத்திலை கூவிக்கு என்ற உழைப்பை கறந்து, அரைவாசிக் கூலியை மாதா மாதம் தந்து எப்படியாவது என்னை உங்கட கமத்திலை தொடர்ச்சியாக இருத்தறதுதான் உங்கட எண்ணைம் உங்கடை கூவிக்காசை வைச்சுக் கொண்டு எப்பிடி நான் கடனை அடைக்கிறது?', அவன் நிதானமாகப் பேசினான்.

'நீ விரும்பாவிட்டால் இருக்கத் தேவையில்லை ஆனால் என்ற கடன்?'.

'கடனைக் காட்டிக் கடிவாளம் போடலாம் எண்டு நினைச்சியள் என்ன? நான் நாளைக்குக் கடன் காசைத் தருவன்' அவன் உறுதியாகக் கூறினான்.

'என்ன, நாளைக்குத் தருவியோ? ஐயாயிரத்தையும்?'

'என்ன ஐயாயிரமோ? ரெண்டாயிரம்தான் நான் வாங்கின கடன். நெல்லு வாங்கவும் வரம்பு போடவும் உழவுக்கும்'

'அப்பழுவாயிரம்?' கோபத்துடன் கேட்டார் அவர்.

அவன் சிரித்துவிட்டுக் கூறினான். 'அது உங்கட காடு வெட்டித் திருத்த. உங்கட காடு வெட்டித் திருத்த நானு காசு செலவழிக்கிறது? மூவாயிரம் நான் தந்தால் அந்தக் காணியை எனக்குத் திருப்பியா தரப்போற்கள்?' கேவிச் சிரிப்புடன் கேட்டான் அவன்.

'டேய், வாங்கியதை வாங்கிப்போட்டு இப்பெண்டாநியாயம் கதைக்கிறுய்?'

'எது நியாயம்? உங்கட காடு வெட்ட நான் காச செலவழிக்கிறதா? அவ்வது நீங்கள் வேலுவைக் கொண்டு என்ற குட்டுக்கு நெருப்பு வைச்சதா?' ஆவேசத்துடன் கேட்டான் அவன்.

முதலாளி அதிர்ந்தார்.

'முதலாளி எல்லாம் எனக்குத் தெரியும். காசுக்கு ஆசைப்பட்டு நெருப்பு வைச்ச வேலு, அதை மனதுக்கை வைச் சுப்பொறுக்கேலாது, என்ற மனிசுபடுகிற பாட்டைப் பாத்திட்டு எல்லாத்தையும் எண்ணட்டைச் சொல்லிப்போட்டான். அதுக்குப் பிறகுதான் எனக்கு உங்கட திட்டம் எல்லாம் விளங்கிச்சுது. காசு கேக்கிறபோது எல்லாம் தருவிங்கள். ஏன் எண்டு இப்பதான்தெரியுது. என்ற உழைப்பை உங்களுக்கு உரிமையாக்கிப் போட வேணும் எண்ட ஆசையாலி. தண்ணி கேக்கிறபோது வைச்சக் கொண்டு இல்லையென்று சொன்னிங்கள். ஏன் பயிர் எரிஞ்சு, கடனை அடைக்க மாட்டன் எண்டு. அதுவும் சரிவாலில்லை. பிறகு குட்டுக்கு நெருப்பு வைச்சிங்கள். எப்பிடியாவுது என்ற கடனைக் காட்டி எண்ணை மடக்கிப் போடலாம் எண்டு. எங்களுக்கு விழிப்பு வராது எண்ட நம்பிக்கையின்தான் இவ்வளவும் செய்தியங்க. ஆனால் நாங்கள் விழிச்சிட்டம்! ஆனால் உங்களுக்கு நாங்கள் குழிபறிக்க மாட்டம். பொலிக்கக்குப் போனால் நீங்கள் நிமான்திலை. ஆனால் போகமாட்டன். ஏன்? அண்டைக்கு நான் ஒருநாள் அந்தரிச்சு நிக்கேக்கை எனக்குக் காணி தந்திச்களே அந்த நன் நிக்காக. நான் வாறன் முதலாளி' அவன் வேகமாக வேளி யேற்றான்.

'நாளைக்குக் காசைத் தந்திடு, காணியை விட்டுடறன்'

அவன் இன்னும் வேகமாக தட்டதான்.

'இல்லை அழகு. நான்தான் உணக்குக் காச தரவேண்டும்' என்று கத்தியபடி அவனைப் பின் தொடர்ந்தார் அவன் எவ்வளவு பெரிய மனம் படைத்தவன் என்பதை இப்போதுதான் அவரால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

'அவனுக்கா நான் இவ்வன வையும் செய்தன? சி...'. அவருக்கு இப்போதுதான் 'பொழுது வெளுத்து' போலும்!

சீருதிருத்தம்

ஆக்கவரியைகள், வியாபார குறியீடுகள் பதிவுகம் நடாத்திய அகில இலங்கை இலக்கியப்போட்டியில் எனது நாவலிற்கு முதற் பரிசாக ரூபா 5000-கிடைத்துள்ளதைப் பாராட்டியுள்ளர்கள்: எனது நாவல் முதற் பரிசுக்குரியதாகத் தெரிவிசெய்யப்பட்டது உண்மை. ஆனால், இலக்கியப்போட்டியின் விதிமுறைகளுள் அமையாமையினால் எனக்குப் பரிசு வழங்கப்படவில்லை என்பதை இத்தால் அறியத் தருகின்றேன்.

செங்கை ஆழியான்

41

ஆளுமை ஒன்றினூடான இரு பண்பாட்டுப் புத்தின் தரிசனம்

— என். சண்முகலிங்கன்

கடந்த ஆண்டிலே சமூக மூப்பியல் தொடர்பான ஆய்வொளி மேற்கொண்ட வேலை, முள்ளிவாய்க்காலில் நான் சந்தித்த வீரவாகு விநாசித்தம்பி தம்பையாவே இந்தக் குறிப்பின் நாயகன், தம்பையாவின் வரலாற்றை, பெருமைகளைச் சொல்லுவதலை இங்கு என் நோக்கம்.

‘இப்படி ஒருவரைக் கண்டதில்லை’, இனி இப்படியானவர் கலைக் காண முடியுமா?’ தம்பையாவைச் சந்தித்த போது நான் விரையில் குறித்து வைத்த வாசகங்கள் இவை. ஒரு ஏரடத்தின் பின்னரும் அந்த உணர்வு அப்படியே இருக்கிறது. தம்பையரும் அன்று விரும்புகின்றேன். இந்த விருப்பம் சாதாரணமான ஒன்றல் பெரு விருப்பம் அது.

‘வயதான இம் முதியவரை விதிவிலக்காகச் சிலர் காண வாம், உண்மையில் மரபின் எச்சங்களில் ஒருவராகவே நான் இவரைக் காண்கின்றேன். நிலம், உழைப்பு, ‘பழியெனில் உலகுடன் பெறினும் கொள்ளாத’, ‘பிறர்க்கென முயலும் சான்றுண்மை. தன் வழியில் தன் பிள்ளைகளையும் வளர்த்து விட இன்றும் பிரம்பியப் பயணப்படுத்தும் இரின் இருபத் தொலைப்பு வயது மகன், சில நாட்களின் முன், அரபு மண்ணில் கூலியாகச் செல்வதற்கென முயன்று பெற்ற பாஸ்போட்டை தந்தையார் கிழித்து வயலுக்கே உரமாக வீசிய கதையைப் பெருமையுடன் சொல்லிக் கொள்கிறுன்.

கடந்த ஆண்டு மூலிலைத்தீவில் நடந்த தமிழாராய்க்கி மாநாட்டு ஆராய்க்கிக் கட்டுரையில் இந்த முள்ளிவாய்க்கால் முத்யவர் பற்றிக் குறிப்பிட்ட பகுதியே அது.

இந்த ஆய்வுரையிலே குறிப்பிடப்படாத இவர் மகனின் கதையையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். தந்தைத்தீத் தெரியாமல் தாயும் மகனும் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு, யான் யோ ‘பியத்து’ பியத்து கொண்டு காணியையும் விற்று அரசாங்க வேலை ஒன்று கையில் கிடைக்க இருந்த வேலை அதனை அறிந்து நியமனக் கடியுண்டு’ என்ற தம்பையரின் செயல் பருடையை பார்வையில் அறனை பேர்ந்த கிழட்டுத்தனமாக இன்று தெரியலாம். ஆனால் சற்று ஆழ நோக்குகின்றபோது இன்றைய எங்களின் இறக்குமதி

விழுமிய அவலங்களிலிருந்தான விடுதலைக்கான விடையாகவே அவரின் வாழ்வினை நாம் காண முடியுமென்று நம்புகின்றேன்.

என்பது ஆண்டு கால வாழ்வில் ரே ஒரு தடவை — அது வும் மயக்க நிலையில் இருந்ததனால் அரச வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டதும், அன்றே மயக்கம் தெளித்த கையுடன், வைத்தியரிடம் செல்லவிட்டு தன் மரபுவழி ஆயுள்வேத கை வைத்தியத்தை நாடி ஓடிவந்ததும் என தம்பையரின் வாழ்க்கை அத்தியாயங்கள் ஒவ்வொன்றும் பல அர்த்தமுள்ள செய்திகளைத் தாங்கி நிற்பன.

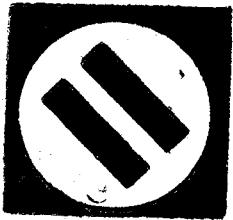
தம்முடைய பண்பாட்டு வேர்களை நினைந்து பேணும் உணர்வினை, தம் விழுதுகளான பிள்ளைகளுக்கு மூதாதையரின் பெயர்களைச் சூட்டுவதன் மூலம் வெளிக்காட்டும் மரபு இன்று பெருமளவில் அற்றுப் போய்விட்ட சங்கதி ‘எந்தைப் பெயரன்’, ‘சிறந்தோர் பெயரன்’ எனும் இலக்கியக் குறிப்புகள் கட்டி நிற்கும் பாரம்பரிய நிலைக்குத் தம்பையரின் வீடு ஒரு சான்றுதான். ஒரு மகன் வீரவாகு — தம்பையரின் பாட்டஞரின் பெயர். இரண்டாமாவன், குருநாதபிள்ளை — மாமஞ்சன் பெயர். மூன்றாவன், விநாசித்தம்பி — தம்பையரின் தந்தையின் பெயர்.

வன்னிக் கிராமங்கள் பெருமளவில் ஒன்றை ஒன்று ஒத்தன. அதேபோல கடந்த பல நூற்றுண்டுக்காக ஒரே வண்ணமாகவே தொடர்ந்திருப்பான என்பதில் ஜயமில்லை என கடந்த நூற்றுண்டில் இந்தப் பிரதேசத்தின் அரச அதிபராக இருந்த ஜே பி. ஹாயிஸ் அவர்கள் குறிப்பிடுவது இன்றம் கூடப் பெருமளவிற்குப் பொருந்தக் கூடியதே. ‘கூலி.கு மாரடிக்கும்’ இன்றைய ‘பரத்தைப் போடுதல்’ முகவான சமூக வாழ்வியல் மரபுகள் இன்றும் அழியாது நிலவுதைக் காண முடியும். சற்றுச் சலித்து நின்ற மகனைப் பிரம்பினைக் காட்டி, அயலாரவரின் வெள்ளாமை விதைப்புக்காக அனுப்பிய தம்பையரை வியந்து பார்த்தது வருகிறது. எமக்கு இது வியப்பு ஆனால் அந்த மண்ணில் அது வழக்கு.

இங்கு மகனைச் சலிப்பும், தம்பையரின் பிரம்பும் சொல்லுகிற செய்திகள் முக்கியமானவை. மகனைச் சலிப்பு, அந்தப் பண்பாட்டுப் புலம் காணும் மாற்றக்கின் வெளிப்பாடு 29 வயதாகிவிட்ட நிலையிலும் பயப்படும் நிலையில் மகனை வைத்திருக்கும் அந்தப் பிரம்பு. அந்தப் பண்பாட்டு ஆளுமையின் உறுதிப்பாட்டை, வலிமையைப் பிரதிபலிப்பது.

இந்தப் பிரம்பினிருந்து தப்பி. அந்த மகனை அரபு மண் கூலி யாக்க ‘ஜுடியா’ கொடுக்கும் வெளித் தொடர்களும், இந்த 29 ஆண்டுக்கால வாழ்வில் கலையென அல்லது களிப்பென கண்ணகை அம்மன் கோவில் வாசல் கூத்துக்களைத்தவிர வேறெதனையும் காணுதா. கானை முற்பட்ட வேலைகளிலும் பிரம்பு சடுத்த நிலை மாற்றி கள் எமாக அவனுக்குப் புதிய மாய விழுமியங்களைக் காட்ட வந்து சேர்ந்துவிட்ட ‘வீடியோ’ வியாபாரிகளும் தப்பியிருந்த இந்தப் பண்பாட்டுப் புலத்தையும் நாசமாக்கும் பீடைகள் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

நல்ல விடை, நம் இனைய தலைமுறையினர் கைகளிலையே உள்ளது.

முற்போக்காளர் யார்? என் கருத்து!

செங்கை ஆழியான்

இலங்கையின் தேசியத் தின சரிகளில் ஒன்றுகிய சமுநாடு, அண்மையில் தனது வெள்ளி விழா நிறைவேப் போற்றும் விதமாக வட இலங்கைப் பத்திரிகையாளர் சங்கம், 'பத்திரிகையாளன்' என்றாரு சஞ்சிகையை வெளியிட்டது. அதன் 'சமுநாடு இருபத்தெந்தாண்டு கால இலக்கியப் பாரம்பரியம்' என்ற தலைப்பில் ஒன்றால் ஒன்பது பக்கக் கட்டுரை ஒன்று எழுதப்பட்டிருந்தது. அக்கட்டுரையில் தான் முன்வைத்த சில கருத்துக்கள் எழுத்தாள நண்பர்கள் கருத்துக்களும் உளைச்சுலிக் கொடுத்தது. சாந்தன் எழுதிய கருத்துக்களிலிருந்து உனர முடிகின்றது, எனவே, இக்கட்டத்தில் மௌனம் சாதிப்பது ஆக்க இலக்கிய கர்த்தா ஒருவனுக்கு அழகன்று. ஆதலால், என் கருத்துக்களைத் தெளிவாக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. பத்திரிகையாளில் நான் தெரிவித்த கருத்து இது தான்:

'.... சமுநாட்டின் பக்கத்தைப் புரிந்து கொண்ட முற்போக்காளர் எனத் தமிழை இனங்காட்டிக் கொண்ட எழுத்தாளர்கள் சமுநாட்டின் பக்கம் சாயாமல் போன்றதற்குப் பல நாரணங்கள்னான். அவற்றில்

இரண்டு காரணங்கள் முக்கியமானவை. ஒன்று. சமுநாடு வெளிவரத் தொடங்கிய காலத்தில் மட்டுமென்றி, இன்றுவரை சமுநாடு எழுத்தாளர்களுக்கு ஒரு சதமே ஜும் சன்மானங்கள் கொடுத்தறியாது. இலாபகரமாக இயங்குகின்ற கால வேளையில் கூட சமுநாடு இலக்கிய ஆக்கங்களுக்கு சன்மானம் கொடுக்க வேண்டும் என்று எண்ணியது கிடையாது. சன்மானம் பெறுது எழுதுகின்ற பண்பு முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுக்கு இல்லை. மேலும் அவர்கள் சமுநாட்டில் எழுதாமைக்கு இன்னொரு காரணமும் இருந்தது. சமுநாடு வெளிவரத் தொடங்கிய கால வேளையில் தினகரனின் ஆசிரியராக அமர்களைக்காபதியிருந்தார். அவர் இவர்களின் எழுத்துக்களை உடனுக்குடன் வெளியிட்டதுடன் சன்மணமும் வழங்கத் தவறவில்லை. அதனால் இவர்கள் கொழும்புப் பத்திரிகைகளை நோக்கித் தமது இலக்கிய ஆக்கங்களை அனுப்பின்றேயன்றி யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த பிரதேசப் பத்திரிகையைத் திரும்பியும் பாராது விட்டனர்.

இக்கருத்திற்கு ஐ. சாந்தன் இரு வினாக்களை எழுப்பியுள்ளார்;

1. முற்போக்கு எழுத்தாளர் எனத் தமிழை இனங்காட்டிக் கொண்டவர்கள் சன்மானத்திற்காகவா எழுதி னர்.
2. அகஸ்தியர், செ. கதிர்காமநாதன், பென்டிக் பாலன், செ. யோகநாதன், மு. கனகராசன் ஆகியோர் சமுநாட்டில் எழுதவில்லையா? (இவர்கள் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் இல்லையா?)

சமுத்தின் இலக்கிய வரலாற்றையும் இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கிடையில் நிலவிய பிரிவுகளையும் மீண்டும் சேருக்குதல் என் நோக்கமல்லவாயினும், ஒரு வரலாற்று நிகழ்வை நினைவு கூருதல் அவசியமாகிறது.

1960 ஆம் ஆண்டில் பல்கலைக் கழக சமுத்தாளர்கள், சமுத்தின் இலக்கியப் பக்கங்களை வீறுடன் நிரப்பத் தொடங்கினர். செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், செ. யோகநாதன், செ. கதிர்காமநாதன், அங்கையன், குந்தவை, துருவன் போன்றோர் எழுத்து வில்காலூன்றினர். பென்டிக் பாலன் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேராதவராக இருந்தாலும், அக்கால கட்டத்தில் நிறைய எழுதினர். இப்புதிய எழுத்தாளர்களின் வருகைம், அவர்கள் எழுதிய ஆக்கங்களும் 1960 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பிருந்த இரு தெளிவான பாகுபாடு போன்றில்லாமல், இரு இலக்கியப் பார்வைகளையும் ஒருங்கிணைத்து சமூக நயம் புயக்கும் ஆக்கங்களை அமைந்தன. மனிதகுல முரண்பாடுகளை கோட்பாட்டு இலக்கியமாக்கினர். இவர்களே இலங்கையின் சாதி அடக்கமுறைக்கும், வர்க்க முரண்பாட்டிற்கும் முதன் முதல் சாவுமணி யடிக்க இலக்கியக் குரல் எழுப்பிப் போராடியவர்கள். அவ்வகையில் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள், தமுகியளர் என்ற சட்டு, இவர்களுக்குப் பொருந்துவதாயிற்று. என்னைப் பொறுத்த வரையில் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் எனத் தமிழை இனங்காட்டிக் கொண்டவர்கள் இவர்கள் தாம்! இவர்களில், சமுநாட்டில் டானியல் ஒரு சிறுகதை எழுதியிருக்கிறார். அகஸ்தியர் ஒரு தொடர் நவீனம் எழுதியிருக்கிறார். அமரர் கைலாசபதி பிற்காலத்தில் சில கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கிறார். கூட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கும் போது, 25 வருட சமுநாட்டின் இலக்கியப் பக்கத்திற்கு முற்போக்காளர் எனத் தமிழை இனங்காட்டிக் கொண்ட இந்த எழுதுகள் அளித்த பங்களிப்பு இவ்வளவுதான்.

1960 ஆம் ஆண்டில் பல்கலைக் கழக சமுத்தாளர்கள், சமுத்தின் இலக்கியப் பக்கங்களை வீறுடன் நிரப்பத் தொடங்கினர். செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், செ. யோகநாதன், செ. கதிர்காமநாதன், அங்கையன், குந்தவை, துருவன் போன்றோர் எழுத்து வில்காலூன்றினர். பென்டிக் பாலன் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேராதவராக இருந்தாலும், அக்கால கட்டத்தில் நிறைய எழுதினர். இப்புதிய எழுத்தாளர்களின் வருகைம், அவர்கள் எழுதிய ஆக்கங்களும் 1960 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பிருந்த இரு தெளிவான பாகுபாடு போன்றில்லாமல், இரு இலக்கியப் பார்வைகளையும் ஒருங்கிணைத்து சமூக நயம் புயக்கும் ஆக்கங்களை அமைந்தன. மனிதகுல முரண்பாடுகளை கோட்பாட்டு இலக்கியமாக்கினர். இவர்களே இலங்கையின் சாதி அடக்கமுறைக்கும், வர்க்க முரண்பாட்டிற்கும் முதன் முதல் சாவுமணி யடிக்க இலக்கியக் குரல் எழுப்பிப் போராடியவர்கள். அவ்வகையில் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள், தமுகிய

இடது சாரிக் கட்சியை வரித்த மைக்காக். எழுதிப் போராடிய அவர்களோடு, போராட எழுதிய பின்னவர்களைச் சேர்ப்பது பொருத்தமாகாது.

நான் கருதும் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள். சன்மானம் பெறுது சம்நாட்டிற்கு எழுதத் தயாராக இருக்கவில்லை என்பதை, எனது 25 வருட இலக்கியப்பயன்த்தில் கண்டிருக்கின்றேன், ‘எழுதுகின்ற மைக்கும், பேப்பருக்கும் கூடப் பண்தகராத ஒரு பத்திரிகைக்கும் அவர்கள் எழுதத் தயாராக இருக்கவில்லை’ என்பது நட்பு ரதியான வாய்வழிச் செய்தி.

அவர்கள் சம்நாட்டில் எழுதாமைக்கு ஐ. சாந்தன் கூறும்

காரணங்கள், என் கூற்றிலேயே உள்ளனவாகச் சுட்டப்படுகின்றன. ஒன்று, சம்நாட்டின் இலக்கியப் பக்கத்தைப் புரிந்து கொண்டமை. இரண்டு, பிரதேசப் பத்திரிகை. முதற் காரணம் ஏற்கூக்கூடியது; மெய்மையானது, இரண்டாவது காரணம்.....?

தேசியவாதமும், தேசிய ஒருமைப்பாடும் இன்னும் இலக்கியக் கோட்பாடாகில், சம்காலப் பிரச்சினைகளையும். அப்பிரச்சினைகளின் பூதாசார வடிவங்களையும், அவற்றிற்கான தீர்வுகளையும் புரியாதவர்களாகிவிடுவோம்.

84 ம் ஆண்டு சோவியத் நாடு சந்தா அழகிய கலன்டர் இனும். தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

தாய் (ஏக்ஸிம் கார்க்கி)	82 - 50	ஒட்டம் சைபீரியா	14 - 50
புத்துயிர்ப்பு (தோல்ஸ்தோய்)	32/	அரசியல் பொருளாதாரம்	6 - 75
வீரம்விளைந்த இருபாகம்	37 - 50	அரசியல் பூகோளம்	17 - 50
உண்மை மனிதனின் கதை	24 - 50	மூலதனத்தின் பிறப்பு	2 - 50
ஸெர்யோஷா	12 - 50	லெனின் நூல் திரட்டு	10 - 00

மக்கள் பிரசுராலயம் லிமிட் புத்தகசாலை

40, சிவன் கோயில் வடக்கு வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

124, குமரன் ரத்தினம் ரேட், கொழும்பு-?.

ஆப்கன் எதிர்ப் புரட்சிக் குழுக்களை ஒன்றுப்படுத்தும் முயற்சி தோல்வி

ஒன்றேடு ஒன்று மோதி மண்ணையை உடைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஆப்கன் எதிர்ப் புரட்சி கும்பல்களுக்கிடையே ஒற்றுமை ஏற்படுத்தும் முயற்சிகள் வெற்றிகரமாக முடிவடையும் கட்டத்தை எட்டியிருப்பதாக ‘வாய்ஸ் ஆப் அமெரிக்கா’ வும் பி. பி. சி, யும் அறிவித்தன. இந்தக் கும்பல்களுக்கிடையே ஒற்றுமை ஏற்படுத்துவதற்கான பேச்சுக்கள் நடத்த நியமிக்கப்பட்டிருந்த கமிட்டி, சுதந்திர ஆப்கானிஸ்தானுக்கான நகல் அரசியல் சட்டத்தை வகுத்துள்ளது; எகிப்து, அல்லது சலுதி அரேபியாவில் கூடவிருப்பதாகக் கூறப்படும் ‘மலைஜாதியினர் மகா சபை’ என்ற கற்பணைக் கூட்டத் தில் இந்த நகல் முன்வைக்கப்படும். ஆப்கன் எதிர்ப் புரட்சியாளரிடையே ஒற்றுமையும் உடன்பாடுகளும் ஏற்பட்டதாகக் கடந்த காலத்தில் பன்முறை மேலை நாடுகள் அறிவித்தன. ஆனால் மறுகணமே அவை இல்லாமற் போயின. ஆப்கன் எதிர்ப் புரட்சியாளர் அடங்கிய, ‘ஆப்கன் முஜாஹெத் தின் இஸ்லாமிய ஒற்றுமை நிறுவனம்’ அண்மையில் தகர்ந்தது.

பிரதான் சக்தியாகிய ஒற்றுமை நிறுவனம் தகர்ந்தது பற்றி ‘லெ எக்கோ’ என்ற பிரெஞ்சுப் பத்திரிகை விமர்சிக்கையில், தனித் தனியே இயங்கும் பல்வேறு இயக்கங்களையும் ஒன்றுப்படுத்துவது முன்னெப்போதையும் விட இப்போது அதிக கஷ்டமாக இருப்பதாகக் கூறியுள்ளது. ஆப்கன் கிளர்ச்சிக்காரர்களிடையே ஒற்றுமை ஏற்படுத்தும் சாத்தியப்பாடு பற்றி பிரிட்டிஷ் மற்றும் அமெரிக்க உள்வாளிகள் ஜயப்பாடு தெரிவிப்பதாக ‘நியூயார்க்டைம்ஸ்’ கூறுகிறது.

சோவியத் – இந்திய விண்வெளி வீரர்களின் வெற்றிகரமான பயிற்சி

விண்கல இணைப்புப் பயிற்சி என்னும் சோதனையில் சோவியத் – இந்திய விண்வெளி வீரர்கள் வெற்றி பெற்று விட்டனர். சோவியத் நாட்டிலுள்ள யூரிகாரின் வெண்வெளிப் பயிற்சிகளில் விண்வெளிப் பயணத்திற்கு முந்திய பயிற்சியில் அவர்கள் இப்போது கட்டுப்பட்டுள்ளனர். இவ்வாண்டில் ஜுன் மாதத்திற்குள் இந்தக் கூட்டு விண்வெளிப் பயணத்தை அவர்கள் மேற்கொள்வர்.

இந்தியாவின் விண்வெளி வீரர்கள் ராகேஷ் சர்மா ஒரு குழுவும், ரவீஷ் மல்லோத்ரா மற்றொரு குழுவிலும் உள்ளர்கள் ‘இந்திய வீரர்கள் இருவரும், அனுபவம் வாய்ந்த விமானிகள்: அறிவுமிகக் நிபுணர்கள்; பொறுப்புள்ள மனிதர்கள். எனவே விண்வெளித் தொழில் நுட்பத்தில் நன்கு தேர்ச்சி பெற முடிந்துள்ளது’ என்று வீண்கல தளபதி யூரி மலிஷேவ் கூறினார்.

கடந்தங்கள்

பெற்றவரி மல்லிகையைப் பார்த்த மகிழ்வு இன்னும் மனதை நிறைத்துக் கொண்டேயிருக்கிறது. ஆமாம்! எங்கள் அன்புக் 'குற்றமகள்' ரீச்சரின் அட்டைப் படப் பெருமையைத்தான் சொல்கிறேன். பெண்ணினமே பெருமைப்பட்டுப் பூரிக்கும் எங்கள் ரீச்சரின் படம் மல்லிகையின் அட்டையை அலங்கரிக்கிறது என்றால்.... நாம் அடைந்த மகிழ்வு.....! இந்தப் பெரிய மகிழ்வை எமக்கு ஏற்படுத்தித் தந்த உங்களுக்கு அனந்த நன்றிகள். இதயபூர்வமான பாராட்டுக்கள். 82ல் சித்திரைமாதத் 'சுடர்' குற்றமகள் ரீச்சரின் பேட்டியைப் போட்டுப் பெருமைப்பட்டது. ஆனால்... மல்லிகையோ அட்டைப் படத்தைப் போட்டு உயர்த்த பெருமையைத் தேடித் தந்திருக்கிறது. இதில் ரீச்சரை விட பெருமையும், மகிழ்வும், ஆனந்தமும் அடைந்தது நாம்தான். மல்லிகைக்கு — உங்களுக்கு மீண்டும் மீண்டும் நன்றிகள், பாராட்டுக்கள்.

அடுத்து, புதுவை இரத்தினதுறை அவர்களின் 'மீண்டும் ஒரு முழு நிலவில் கூடிக் கல்வோமா?' வெறும் கவிதையா இது? தேன் கவிதை. இதயத்தைப் பியந்து அசைக்கின்ற உண்ணத்தைக் கவிதை. மறுக்காமல் மனதில் பதிந்து போகும் வசனக் கோர்வைகள். கருத்துப் பிளைப்புகள். இந்தக் கிறிய ரசிகையின் மிகையான பாராட்டை கவிஞரிடம் சொல்லிவிடுங்கள். தொடர்ந்தும் இதயத்தை அசைக்கின்ற கவிதைகளையே தரச் சொல்லுங்கள். முன்பு மட்டுமல்ல இப்போதும் கூட எத்தனை பேரிடம் சொல்லியிருப்பேன் இந்தக் கவிதையைப் படித்துப் பாருங்கள் என.

ஏழாலை மேந்து.

— தமிழ்ப்பிரியா

மல்லிகை பிப்ரவரி இதழிலில், குற்றமகளின் படத்தைப் போட்டு எமது பெண்குலத்தின் எழுத்துக்கைப் பணியை அங்கீகரித்துள்ளீர்கள். புதுமையைச் செயலளவிலும் தயங்காமல் செய்து வரும் தங்கள் பணி மிகவும் பாராட்டுக்குரியது. வாய்ச் சொல் வீரர்கள் மத்தியில் தங்களைப் போன்றேரச் சந்திப்பது, பெரும் மனச் சாந்தி தருகிறது. மல்லிகை கணிசமாக இந்நாட்டு இலக்கிய, சமூக விழிப்புணர்விற்கு பங்களித்துள்ளது. அதனால் மே மு மூ நிறைய சாதிக்க முடியும். உலக சமாதான சகவாழிவிற்கும், மானுட மேம்பாட்டிற்கும், போலி — பேதம் கடந்தவகையில், தாய்க்குலம், உண்மையான தயர்வு கானவும், காலத்தால் சாகாத

சிரஞ்சிலி இலக்கியச் செல்வங்கள் பெருகவும், தங்கள் பேனவும் மல்லிகைபும் — நிறையவே செய்வதாக என மனதார வாழ்த்துகிறேன்.

யோகா பாலச்சந்திரன்

பிப்ரவரி மல்லிகையில் சுதந்திரராஜா அவர்களது 'திரைகடவோடி' மிகவும் சிறப்பான, யதார்த்தமான பிரச்சினையை மைய மாகக் கொண்ட கதை. பாராட்டுக்கள். ஆனால் அக்கதையில் வரும் பெயர்களை என் சிங்கள் மக்களின் பெயர்களாகப் போடவேண்டும்? தமிழ் மக்களுக்கும் இப்பிரச்சினை உண்டுதானே?! தமிழ் பாத்திரப் பெயர்களைப் போட்டு கதையை எழுதி இருந்தால் ... பிரச்சினைகள் பொதுவானவை. தமிழர்கள் கதை எழுதுப் போது தமிழ்ப் பாத்திரங்களையும் தேவையும் அவசியமும் ஏற்படுமீட்டது சிங்களப் பாத்திரங்களையும் உருவாக்கலாம். ஆனால் இக்கதையில் தமிழ்ப் பாத்திரங்களைக் கொண்டே பிரச்சினையை விளங்க வைத் திருக்கலாம்.

சில எழுத்தாளர்கள் ஒவ்வொரு பத்திரிகை ஆசிரியரின் ரசங்கள் கேற்ப பாத்திர அமைப்பையும் — சமீபவங்களையும் வலிந்து உருவாக்குகின்றார்கள். எரிச்சலாகவுள்ளது. சிங்கள மக்களுக்கு மட்டும் உரித்தான பிரச்சினை பற்றிக் கதை எழுதுப் போது அப்பெயர்களை பாவிக்கலாம். பொதுவான பிரச்சினைகளைப் பற்றிய கலைகளை எழுதுப் போது நமது எழுத்தாளர்கள் தமிழ்ப் பாத்திரங்களைக் கெண்டே பிரச்சினையை விளங்க வேண்டும். இப்படி இதிது வதால் என்னைச் சிங்கள மக்களை விரோதியோ என்று என்னது தேவையிலை. தமிழ்ச் சஞ்சிகையில் — அதுவும் இலாகையில் வருகின்ற சஞ்சிகையில் தரமான ஒரேயொரு சஞ்சிகையான மல்லிகையில் தமிழ்மூர்மனாக்களைண்டும். ஏதையின் தேவை கருதி சிங்களப் பாத்திரங்கள் உருவாக்கப்படவா! ‘திரைகடவோடி’ கதைக்கு சிங்களப் பெயர்கள் அவசியம்தான்!

வவுனியா.

வது தம்பிழையா

மாசித் திங்களில் மலர்ந்த மல்லிகையில் தினோத்திருந்த வேலையில் கடிதங்களில் கண்கள் பவனி வந்தன. பேசாலை தாஸ் எனும் அன்பர் ஒரு ஸர் மொழிந்த கருத்துக்கள் சிந்தனைக்குரியனவா அமைந்தன.

‘இழிசனர் வழக்கு. இழிசனர் இலக்கியம் இவைகள் பற்றியதுதான், முற்போக்கு இலக்கியம் என்று எண்ணீக் கொண்டு தேவையற்ற ஆயவு விவாதங்களை மேற்கொள்வதற்குக் கண்டிக்கும். அவர்களைப் பொடுமூது எழுத்தாளர்களையும், எழுத்தையும் ஒப்பு நோக்கும் ஆய்வுகளைப் பேராயிர்கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் மேற்கொள்வதையும் மறைமுகமாகக் கண்டிக்கிறார். அத்துடன் நின்றுவிடாமல் பிராமணர் ஒருவர் தான் முற்போக்குவாதி என்று சொல்லிக்

கொன்டு ‘தான் பூணால் அணிவதை விரும்பவில்லை’ என்று சொல் வதின் மூலம் ‘தான் பிரா மண ஜாதி’ என்று மக்களிடத்தேயே இமேஜை உருவாக்கி சாதியமைப்பை தூண்டுவதைச் சுட்டி இப்படியான இயல்புகளுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுப்பது மாற எமதாசெயும் இதுவே. அதை வேலை வெரேன்றையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றேன்.

ஜனவரி இதழிலே ‘தூண்டில்’ பகுதியிலே ‘பேராசிரியர்களான கைலாசபதி, சிவத்தம்பி ஆசிரியோரைப் பற்றிய தங்களின் உண்மையான மதிப்பீடுகள் என்ன’ என்று வினாவிற்கு மல்லிகை நிலைப்பட்ட சமூகத்தில் இருந்து முகிழ்ந்து வந்த படைப்பாளிகள் கூக்கு இவர்கள் இருவரும் (பேராசிரியர்கள் கைலாசபதி, சிவத் தம்பி) காட்டிய ஒத்துழைப்பும் ஆசலாசணைகளும் அளப்பரியன் என்று நன்றியறிவுடன் தன் கருத்தை வெளியிட்டிருந்தார். நன்றி யுணர்வை வரவேற்கும் அதே வேலை அடிநிலைப்பட்ட சமூகத்துப் படைப்பாளிகள் என்று தம்மை பெருமையாகவோ, தாழ்த்தியோ மட்டுமல்ல, இவரைப் போன்ற எல்லோரையுமே! ஆசிரியரை

சாதியமைப்பை ஒழிக்கச் சங்கற்பிக்கும் இவ்வேலை தன்னில் பூணால் அணியாத பிராமணர் நான் என்று சொல்பவரும் அடித்திரிபுபுடுத்த முணைப்பவர்களே. இருவருமே தம்மை ‘இலக்கிய உகந்தது’

சுருளுர்.

ஒரு மாஷிகையஸ்பஸ்

நிலை

எத்தனை ஈர்க்குகள்! எத்தனை காக்கிதம்!
இந்த மண்ணிலே இயலாது கிடக்கின்றன!
அத்தனையும் பட்டங்கட்ட ஏற்றவைதான், ஆனால்
ஆக்குதற்கோ யாருமில்லை! அது பெருங்கொடுமை,
முத்தனைய முழுமணிகள் முழுதும் பயனின்றி
முடியகறை அகலாது முடங்கிக் கிடக்கின்றன.
கட்டிலைவத்த பட்டங்கள் கண்மறையும்—தூரத்தில்!
புதியவையைக்,
சட்டுதற்கோ யாருமில்லை! காரணமும் தெரியவில்லை.

எஸ். கதீர் சிவலிங்கன்

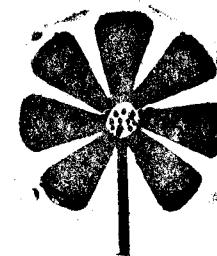
58

வாழ்த்துக்கள்

ஓ சிறந்த கலை நுட்பம் வாய்ந்த
அச்ச வேலைகளுக்கு

ஓ குறைந்த செலவில் பதிப்பித்துக்
கொள்ளவும்

நாடுவேண்டிய இடம்

பாரதி பதிப்பகம்

பிரதான வீதி,

மூல்லைத்தீவு.

ஓட்டைகள்

என். ரி. ராஜா

அழகிய சிவத்த
கொழுத்த பழமொன்று
அழகிய கோலம்
இல்லாதிருந்தது.
பழுத்த
நல்லாய்க் கனிந்த
கனியதனைப் பார்க்க
என் நாவினில்
நீர் ஊறியது.
எடுத்து
ஒரு கடி கடிக்க
என்மனம் இடித்தது.
எதுக்கும்
ஒரு தரம்
சற்றிப் பார்த்தேன்
எனக்கும்
ஒரு கணம்
ஏதோ சிந்தனை
மனக்கும் - அப்
பழத்தில்
மாசு உண்டோ என்று
வெடுக்கென எடுத்து
ஒருட்டிப் பார்த்தேன்
வேறான்
நான்
நினைத்தது சரியே.
அறுத்ததோர் ஓட்டை

விதை வரை
சென்றது.
வெறுத்த மனத்துடன்
வீசியதை
எறிந்தேன்,
சமுதாயக் களியிலும்
சாதி ஓட்டைகள்
சாதிக்குள்ளே
பல
சில்லண்டு
ஓட்டைகள்
உண்டா?
என
என்னியதாலே
இப்படிச் செய்தேன்.
ஓட்டைகள்
மாட்டிய
சமுதாயம்
நாட்டில் என்று
ஒழியுதோ
அன்று தான்
ஓட்டைகள்
எங்கும் ஒழியும்
என்றெண்ணி
மெல்ல
நகர்ந்தேன்.

— அப்பன்

துடிக்கும் அரும்புகள்!

நீரோடையில்
தவிக்கின்ற
ஓடங்கள்
கரையேறத்
துடிக்கின்றன
பால்மனம்
மாருத பச்சிளம்
பாலகர்
வளரத் துடிக்கின்றனர்
பண்பட்ட

நிலத்தில்
கீறி உழுநி
விதைத்த நெல்
மனிகள் — துளிர்
விடத் திட்கின்றன
துடிக்கின்ற
துடித்த
அரும்புகள் இன்று
துவழிகின்றன.

இப்படி
எத்தனை
சூங்குமங்கள்!

— அ. பாலமுனோகரன்

அந்த நிகழ்ச்சி தந்த கிலி
யினின்றும் அவள் விடுபட்ட
போது அவருக்கு சலகண்டமாக
வியர்த்திருந்தது. முன் கதவின்
திறப்பை இன்னுமொரு தடவை
பூட்டினான். அசைத்து உறுதி
செய்கையில் கைகள் பதறின்,

.....ஜேயோ! இவரை இன்
ஞும் காணேல்லையே.. தற்செய
லாக அவர்சன் இங்கு வந்தால்!
இவரை விட்டு எப்படி ஒடுவேன்
பாவி.. ... இங்கு நின்றுள் எனது
சின்னக் குஞ்சவின் கெதி. அவ
ங்குக் கு மூனை கொட்டிப்
பொங்கி வந்தது. சேலை த
தலைப்பை வாயில் புதைத்துக்
கொண்டு கேவினான்.

இரைந்து கொண்டு வேக
மாக வீட்டைக் கடந்த லொறி
யின் சப்தம் மீண்டும் கேட்கி
ரதா? அவள் விக்கி த்துப்
போனான். பரபரவென்று ஜனன
லோரம் சென்று ஒருவாறு ஒருக்
களித்து வீதியில் தூரத்தே பார்
வையைப் பதித்த போது, அந்த
சிகப்பு நிற லொறி திரும்பிக்
செலவும் கூட இதற்குள் என்

நவோ ஏதோவென்று அரண்டு போய் மிரள் மிரள் அவளைப் பார்த்தது.

மூச்சிரைக்க, வியர்வை விழி கருக்குள் கரிக்க, காது கொடுத் துக் கேட்டவருக்கு தன்னுடைய நெஞ்சந்தான் படபடவென அடித்துக் கொள்வது கேட்டது. பின் னர் கண்ணுடி ஐன்னல் நொறுங்குவதும், பல கைகள் உடைவதுமாய் சில ஒலிகள் தொலைவில் கேட்டன.

வீட்டிற்குள் வந்துவிட்டார்கள். பின் வாசலால் இங்கும் தொடர்ந்து வருவதற்கு இன்னும் அதிக நேரம் எடுக்காது என்பதை உணர்ந்த அவள் மீண்டும் கால் போன போக்கிலே ஓட ஆரம்பித்தாள். ஆரம்பத் தில் சிரிப்பைக் கொண்டு வந்த அந்த ஓட்டம், குழந்தைக்கு இப்போது வவியைக் கொடுத்தது. பிள்ளை அழுதது. ‘என்மா ஓடுறிங்கள்.... நோகுதம்மா...’ வாய்விட்டமுத பின்னொயி ன் வாயைப் பொத்தினான், அவள், ‘குஞச் சத்தம் போடாதை, ஜயா.... அவங்கள் எங்களையும் பிடிக்க வாருங்கள்’ என அதன் காதுக்குள் சொன்னபடியே நிற்காமல் ஓடிக் கொண்டிருந்தாள்.

வெகு நேரமாக ஓடிக் கொண்டேயிருந்தாள். கால்கள் சோர்ந்து கலைத்துப் போன போது அவர்கள் வந்திருந்த இடம் ஆற்றங் கரையாக இருந்தது,

ஒரு மரத்தின் மறைவில் மகனை மடியில் போட்டுக் கொடுத்து அவனுக்கு மேல்முச்சுக்கீழ் மூச்சு வாங்கியது. மரண வியர்வை கொண்டியது. தாயிருந்த கோலத்தைக் கண்டு அந்தப் பிஞ்சக் குருத்துக்குக் கூட அவனுடைய நிலையை உணர்ந்தது போல அவனுடைய அணைப் பினுள் கட்டுண்டு ஓடுங்கிப்போய் விட்டது.

அவனுக்கு நாவறண் டு மேலண்ணத்தோடு ஓட்டிக் கொண்டது. ஒரு மிடறு தண்ணீருக்காக அவள் வாய் தவித்தது. வேட்டை நாய்களினால் துரத்தப்பட்ட மான் போல அவள் அந்த மர மறைவினில் தன்னையும் பாலகணையும் மறைத்துக் கொண்டு காதைத் தீட்டி வைத்துக் கொண்டாள்.

அவர்கள் தொடர்ந்து வரும் ஒலி கேட்கவில்லை. அப்போதைய பயம் தனிந்தவளைய் இருந்த வருடையை நெஞ்சை அவனுடைய நினைவு வந்து கூவிக் கொண்டது. அவர் என்ன செய்தாரோ? வீதிகளில் நிலை மொசமாக இருப்பதனால் காரையும் கொண்டு போக வேண்டாமெனக் கச்சேரியில் தடுத்து விட்டனரோ? இல்லையேல் அங்கிருந்து வரும் வழியில் காருடனேயே சேர்த்து .... ஜயோ ... ஜயோ..... ‘அவனுடைய உள்ளாம் அறறியது. நேரம் அப்படியே நின்று விட்டது போல் தோன்றியது.

மடியில் கிடந்த மகன் எழுந்திருந்து அவர்களுக்கெதிரே சலசலத்து ஓடிய நதியைப் பார்த்தான். அவனுக்குத் தானும் தாய் தந்தையரும் அன்றெருந்தாள் ஆற்றங்களைக்கு குளிக்கச் சென்றது ஞாபகத்திற்கு வந்தது. மேலும் அந்த நினைவில் சட்டென கண்களிலும் முகத்திலும் நதி பாய்வதைப் பார்த்து, ‘அம்மா குளிக்கப் போறமே? ஏன்மா அப்பா வரேல்லை’ எனசர்று உரக்கவே கேட்டுவிட்டான். ‘குஞச், பெலத்துக் குதைச்சால் அவங்கள் இங்கை வந்திடுவான்கள். சத்தம் போடாமையிருங்கோ. அப்பா இங்கை வந்துடனை ஆத்தில குளிப்பம்’ என மிகவும் தனிந்த குரலில் போக்குக் காட்டின்:

அவனுக்குக் கூட கடந் தசனிக்கிழமை மத்தியான உணவு சமைத்துக் கொண்டு ஆற்றுக்கு குளிக்க வந்தது நினைவுக்கு வந்தது.

அந்த நதியில் அன்று அவர்கள் அடித்த கும்மாளந்தான் எத்தனை! குழந்தையை சாக்காக வைத்துக் கொண்டு தண்ணீரிலே ஒருவரை ஒருவர் தழுவிச் கொண்டதும், நீந்தத் தெரியாத அவனுக்கு பழக்குவதாகப் பாவணசெய்து கொண்டு அவன் செய்த குசப்புகளும் ஒ..... எத்தனை இனிமை!

அந்த இனிய குடும்ப வாழ்க்கை இனிமேல்..... பட்டமரங்கள், இடிந்த கோவில்கள், ஜயோ அவர் எங்கே? அவருக்கு என்ன நடந்ததோ? எவ்வளவு அல்லற் படுகிறாரோ? அந்த விடை தெரியாத வினாக்களுக்கெல்லாம் தனக்குச் சாதகமாகவே விடை கண்டு தற்காலிக அமைதி அடைந்த அவனுடைய புலன்கள் திடீரென அவள் ஓடிவந்த பாதையை நோக்கி திரும்பின.

அதென்ன சத்தம், தடி ஒன்று முறிந்தது போல..... தொடர்ந்து பலர் சருகுகளில் அவசரமாக நடப்பது போன்ற ஒசை, வாரிச் சுருட்டிக் கொண்டு எழுந்தவள் மறுகணம் மகனுடன் நதியோரம் நின்றிருந்தாள், இரண்டு நாட்களுக்கு முன் பெய்தமழை கராரணமாக வெள்ளம் நுங்கும் நுரையுமாக பெருகிக் கொண்டிருந்தது.

‘என்னம்மா குளி க்கப் போறமே’ குழந்தை குளிப்புடன் கேட்டது. கூடவே அவர்கள் சற்று நெருங்கி வந்துவிட்டது போலவும் அவனுக்குக் கேட்டது. ‘ஓம் ராசா, நாங்கள் முதல் குளிப்பம். அப்பா வந்திடுவார், கலங்கும் விழிகளும், தழுதழுத்து

குரலுமாய் குழந்தைக்கு ஒரு முத்தம் கொடுத்து தன்னுடன் இறுக அணைத்துக் கொண்ட அந்த இனிய இளம் தாய், காலெடுத்து நதியல் இறங்கினாள். அன்று போலவே இன்றும் சிலவென்ற நீர் அவனுடைய காலைத் தழுவிக் கொண்டு ஓடியது.

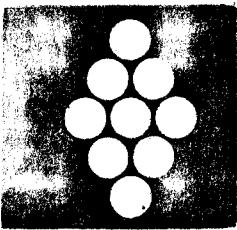
காட்டுப் பறவைகள் சலசலவெனக் கீதமிசைத்தன. களங்கமற்ற சூரியன் ஒளி வெள்ளத்தைப் பொழிந்து கொண்டிருந்தான். மலையிலிருந்து இறங்கி வந்த மென் காற்று சகலதையும் சுதந் திரமாகத் தழுவிமகிழ்ந்தது.

இதே நதிவெள்ளம் அவனுடைய முழங்காலுக்கு மேல் வந்து விட்டது. அவனுடைய அத்தான் கொடுத்த அன்புப் பரிசாகிய அந்த அழகிய ஆண் குழந்தை. தன் பாதங்களில் நீர் பட்டபோது படபடவெளக் கால்களைத் தண்ணீரில் அடித்து மகிழ்ந்து கொண்டது. அந்த மகிழ்ச்சியைக் கண்டு அவள் கண்களில் இரத்தம் சொரிந்தது.

சீழுத்தைப் பற்களால் இறுகக் கடித்துக் கொண்டு தன் அழுகையை அடக்கியபடி அவள் மேலே நடந்தாள்.

இதோ வெள்ளம் மார்புக்கு வந்துவிட்டது. கால்களை எடுத்து நடப்பதே பெருஞ் சிரமாக இருந்தது அவனுக்கு. அன்புக்குழந்தையை இன்னும் இறுக்கமாக அணைத்துக் கொண்டு எடுத்து அடியை அவள் எடுத்து வைக்க மற்று அடியை அவள் எடுத்து வேல்கள் முயன்ற போது அவர்கள் இருவரையும் நதியை இறுக்க மற்றுக்கீழ்க்கீழ் கொண்டிருந்தது.

இப்போதும் கூடப் பறவைகள் பாடிக் கொண்டுதான் இருந்தன.

வெல்லும் மானுடம்

— முஸ்லீம்

மாடிகளின் கட்டில்கள்
போடும் சத்தங்கள் — இந்த
மானுடங்கள்
மூட்டி மோதுவதால்.
எங்கள் வயிறுகள்
எங்கள் வயிறுகள்
பாடும் முகாரிகளுக்கான
தாளங்கள் தான் — எங்கள்
சோகங்களையெல்லாம்
அங்கிச் செல்லும் — அந்த
இராகங்கள் அவர்கள்
சுகத்திற்காய் இசைக்கும்
கீதங்களே।
மாடிகளின்
பஞ்ச மெத்தைகள் கூறும்,
எங்கள் உடற்படிகள்
பெற்றுவிட்ட உதைகளை
எங்களை உதைத்தத்தால்
உயர்ந்தார்கள்
மாடிகளால் — அங்கு
பஞ்ச மெத்தைகளில்
கொஞ்சிடும் மானுட
மூட்டைகள்
எங்கள் இருத்தங்களை
உறிஞ்சிய திமிரில்
சுதிராடுகின்றன — அவைகள்
எங்கள் கைகளுக்கு
அடிமை விலங்குகள்
பூட்டியிருக்கலாம் அதனால்தான்
எங்கே நசி நீ பார்ப்போமென
தங்கள் இறுமாப்பை
பிரசவிக்கின்றன.
அந்த விலங்குகளை
உடைக்காதிருக்க — நாங்கள்

யார் முன்னிலையில்
சத்தியப் பிரமாணம் எடுத்தோம்?
அந்த உலகத் தெருவில்
நீள் பயணம் செய்யும் — எங்கள்
நம்பிக்கைக் கால்கள்
தள்ளாடுகின்றன — இல்லை இல்லை
தள்ளாடப் படுகின்றன
கீறிக் கிழித்துமுது — எங்கள்
இதய வயல்களில்
விதைத்த எண்ணங்கள்
நெல்மணி களாய் மண்ணில்
புதையுண்டு போகின்றன
வேதனையாய் முளைவிட்டு
தளிர்க் தோங்கி வளர்ந்த —
அந்த
எண்ணக் கதிர்களை
நிதைத்து வைக்கோல்களாய்
தூக்கி வீசுகின்றனர் — அந்த
வைக்கோல்கள் தான்
அவர்களுக்கு
மரண சாசனம் எழுதும்
வெள்ளைத் தாள்
மாரப் போகின்றன
எங்கள் உடலில் இருந்து
உரம் பறிக்கும் உத்தமர்கள்
சிரஞ் சொறியும் — எங்கள்
பலவீன மரங்களை
இனம் கண்டு தறிக்கின்றனர்
வறுமைக் காய்களை
சுமக்கும் வளைந்த
முருங்கை மரங்களாய்
ஆனதனால்நேரே தறிக்கின்றனர்
இலகுவாய் — அப்படியானால்

வன்னிக் காட்டின
வீரைகளாவோம்
பாலைகளாவோம்
தேக்கு முதிரைகளாவோம்
கருங்காலி மரங்களாவோம்
வீரஞ் செறிந்த மன்னீலே—
அடிமை
பாரஞ்சுமக்கும் எங்கள்
எலும்புக்கூடுகள் — வீர
மரங்களாகித் தறிக்கும்
கோடலிகீளை முறித்தெறிய
வேண்டாமோ?
வன்னியின் மண்ணிலே
நீண்டு நியார்ந்த
பாலைகள் வீரைகள்
எங்கள் ஊழியத் தனத்தை
அடித்துச் சொல்லுகின்றன
மூல்லையின் கடல்லைகள்—
போடும்
பேரிரசச்சல்கள்
எங்கள் மனம் புகைச்சல்களை
பறை "சாற்றுகின்றன
கோடையிலே காட்சித்தரும்
நந்திக் கடல்வெளி — எங்கள்
வெறுமைகளைச்
சொல்லியமுகி ன்றது.

விரிந்திருக்கும் மூல்லைமண்ணே
எங்கள் சோம்பேற்றத் தனத்தை
வென்ப்படுத்துகின்றது
முகடுகளில் தொங்கும்
அன்றஞ்கள்
எங்கள் அடிமைத் தனத்தை
இடித்துவரைக்கின்றன
ஆம்..... எங்கள்
அடிமைத்த அன்றஞ்கள்
நிமிர்ந்திருக்கும் வரைதான்—
அவர்கள்
சுரண்ட வெனும் ரீ, வியை
போட்டுப் பார்க்க முடிகின்றநு
அந்த அடிமைத்தன
அன்றஞ்கள் — எங்கள்
உடலிலிருந்து பெருக்கெடுக்கும்
வியாரவைக் கடலால்
அழிக்கப்பட்டு விடும்—
அன்றேல்
நாங்கள் விடும்
ஏக்கப் பெருமூச்சகளின்
வெப்பத்தால் எரிந்து
சாம்பலாகிவிடும் — ஆம்
எரிந்து சாம்பலாகியே தீரும்

- * உலகிலேயே மிக நீண்ட கவிதைக் காவியம் மகாபாரதமாகும். இது சமார் 30,00,000 வார்த்தைகளை கொண்டது.
- * சாமுவேல் ஜோன்ஸன் அவர்கள் 'ராஸலாஸ்' என்ற நாவலை தன் தாயாரின் சமச் சடங்குகளை முடிக்க 'போருள்' வேண்டியிரே வாரத்தில் எழுதி முடித்தார்.
- * கப்பலில் கூலி வேலை செய்த மார்க்னிம் கார்க்கி அவர்கள் பிற் காலத்தில் 'இலக்கிபத் தந்தை' எனப் போற்றப்பட்டார்.
- * 1564 ம் ஆண்டு பிறந்த வில்லியம் சேக்ஸ்பியர் அவர்களின் படைப்புக்களை முதன் முதல் நூல் வடிவில் வெளியிட்டவர்கள் ஜான் ஹெமிங்கள், ஹென்றி கெண்டெல் ஆகிய இருளருமே.
- * புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர் சர்ஸ்லஸ் டிக்கன்ஸ் என்புவர், ஒரு நிலையில் 'போல்' என்கின்ற புனை பெயரிலும் எழுதினார்.

— முஸ்லீம் குமரன்

மஸ்வினையில்
மூல்லை மலருக்கு
எமது வாழ்த்துக்கள்

அதி வெண்மைக்கு

மூல்லை சோப்
மாங்குளம் வீதி,
முள்ளியவளை.

ககாரினும் விண்வெளிப் பயணங்களும்

மனித சமுதாய வரலாற்றிலேயே முதல் விண்வெளிப் பயணி யான யூரி ககாரினின் 50 வது பிறந்த நாளை மார்ச் 8 ம் தேதி யன்று சோவியத் மக்கள் கொண்டாடி இருக்கின்றனர். ககாரினுக்குப் பின் சோவியத் விண்வெளி கலன் களிலும் விண்வெளி நிலையங்களிலும் 64 பேர் விண்வெளிப் பயணம் செய்திருக்கின்றனர். அவர்களில் சிலர் சோஷலிச் நாடுகளைச் சேர்ந்த விண்வெளி வீரர்களாவார்கள். ஒருவர் பிழெஞ்சக்காரர். விண்வெளி ஆராய்ச்சியின் முதல் 10 ஆண்கள் காலத்தில். ‘வாஸ்தோக்’, ‘வாஸ்தோட்’, ‘சயூஸ்’ போன்ற விண்வெளிக் கலன்களும், அடுத்த பத்தாண்டுக் காலத்தில், உலகைச் சுற்றும் விண்வெளி நிலையங்களிலும் விண்வெளி வீரர்கள் பயணம் செய்தனர்.

முதலாவது ‘சல்யூத்’ வெண்வெளி நிலையம் 1971 ஏப்ரலில் விண்வெளியில் சுற்ற விடப்பட்டது. 1971 - 1977 ம் ஆண்டுகளில் சோவியத் யூனியன் இது போன்று 5 விண்வெளி நிலையங்களில் செலுத்தியது, பியோதர் கிளிமுன், விதாவி செபஸ்தியானேவும் ஆகி யோர் 1975 ல் 63 நாட்கள் விண்வெளியில் இருந்தனர்.

முதலாவது ‘தலைமுறை’ விண்வெளி நிலையங்களில் 13 விண்வெளி வீரர்கள் தங்கியிருந்து ஆராய்ச்சிகள் நடத்தியிருக்கின்றனர்.

இரண்டாவது ‘தலைமுறை’ விண்வெளி நிலையமான ‘சல்யூத்-6’ 1977 செப்டம்பரில் விண்வெளியில் செலுத்தப்பட்டு 5 ஆண்டுகள் பணியாற்றியது. மொத்தம் 27 விண்வெளி ஆராய்ச்சியாளர்கள் இதில் தங்கியிருந்து ஆராய்ச்சி நடத்தியிருக்கின்றனர். அவர்களில் 6 பேர் இந்த நிலையத்திற்கு இருமுறை விஜயம் செய்தனர். ஏழு விண்வெளி வீரர்கள் ஒவ்வொருவரும் இதில் 200 நாட்களுக்கு அதிகமாகவும், ஒருவர் 6 மாதங்களுக்கு அதிகமாகவும், வலேரி ரியுமின் என்ற விண்வெளி வீரர் இந்த நிலையத்திற்கு இருமுறை விஜயம் செய்து மொத்தம் ஓர் ஆண்டுக் காலமும் இதில் தங்கியிருந்து ஆராய்ச்சிகள் நடத்தியிருக்கின்றனர்.

‘சல்யூத்-6’ விண்வெளி நிலையத்தில் மொத்தம் 67 6 நாட்கள் விண்வெளி வீரர்கள், தங்கியிருந்து ஆராய்ச்சிகள் நடத்தியிருக்கின்றனர். இவற்றில் இயற்கை-இயல், தொழில் நுட்பம், மருத்துவம், உயிரியல், வானசாஸ்திரம் முதலியவை சம்பந்தமான 1600 சோதனைகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன.

இரண்டாவது நீண்டகால விண்வெளிப் பயணிகளான விளதி மீர் வியாசோவும், அலெக்ஷாந்தர் அலெக்ஜாந்த்ரோவும் விண்வெளி நிலையத்தில் 150 நாட்கள் தங்கியிருந்து பல அரிய சோதனைகளை நடத்தினர். ‘சல்யூத்’ வெண்வெளி நிலையத்தில் 600 க்கு அதிகமான சோதனைகள் நடத்தப்பட்டன.

பிப்ரவரி 6 ம் தேதி 3 வது குழு இந்த நிலையத்திற்குச் சென்றது. கூடிய விரைவில் ஓர் இந்திய விண்வெளி வீரரும் இந்த நிலையத்திற்கு விஜயம் செய்யவிருக்கிறார்.

வளர்முக நாடுகளில் மேற்கத்திக் கொள்ளை நீடிக்கிறது

என். உபதோஸ்

வளர்முக நாடுகளின் பொருளாதார நிலைமை பெரும் அளவுக்கு மோசமாகி விட்டது. மேலே நாடுகளின் வங்கிகளுக்கு வளர்முக நாடுகள் கொடுக்க வேண்டிய கடன் சென்ற ஆண்டில் 81,000 கோடி டலராக உயர்ந்து விட்டதென்று ஐ. நா. பொதுச் செயலாளர் ஜே. பெரெஸ் டி. குவெல்ஸர், ஐ. நா. தலைமைச் செயலகத்தில் பொருளாதார, சமுதாயக் கவனிசில் கூட்டத்தைத் துவக்கி வைத்துப் பேசுகையில் கூறினார்.

புதிதாகச் சுதந்திரம் பெற்ற நாடுகளில் பொருளாதாரக் கஷ்டத்தையும் இந்த நாடுகளின் கடன் சுமையையும் பற்றி புனர்நிர்மாணம், மற்றும் அபிவிருத்திக்கான சர்வதேச வங்கி வெளியிடுள்ள அறிக்கையும் வலியுறுத்துகிறது. தொழில் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் சென்ற ஆண்டில் ஏற்பட்ட நெருக்கடி, பொருளாதாரச் சீரழிவு, ஏற்றுப்பதிக் குறைவு, உயர்ந்த வட்டி விசிதம், புதிய கடன் கொடுக்கத் தனியார் வங்கிகளின் தயக்கம் முதலியவை வளர்முக நாடுகளின் மீது எதிர்மறை விளைவுகளை ஏற்படுத்தியதாக அந்த அறிக்கை கூறுகிறது.

எனவே, ஆசிய நாடுகளிலும் மற்ற வளர்முக நாடுகளிலும் ஏராளமான இயற்கை வளங்களும் ஆன் பலமும் இருந்தும், அவை வறுமையாலும், பட்டினியாலும் வாட வேண்டியிருக்கிறது. ஆசிய மற்றும் பசிபிக் பிரதேச நாடுகளில் ஐந்தில் இரண்டு பங்கு மக்கள் போதிய உணவு, உடை, உறையுள், மருத்துவ வசதி முதலியவை இல்லாமல் கஷ்டப்படுகின்றனர். ஆசிய மக்களில் நான்கில் ஒரு பகுதியினர் பட்டினி கிடக்கின்றனர். வளர்முக நாடுகளில் சிக மரணம், தொழில் வள நாடுகளில் இருப்பதை விட 20 மட்டங்கு அதிகம். மக்களின் சராசரி வாழ்நாள், தொழில் வள நாடுகளில் இருப்பதை விட 29 ஆண்டுகள் குறைவு.

புதிய சர்வதேசப் பொருளாதார அமைப்பு ஏற்படுத்துவதை விரைவுபடுத்துமாறு 12 மாதங்களுக்கு முன் டெல்லியில் கூடிய கூட்டுச் சேரா நடுகளின் உச்சகட்ட மாநாடு கோரியது. மேலே குறிப்பிடப்பட்ட சமுதாய, பொருளாதாரக் கவனிசில் கூட்டத்தில் பேசிய ஐ. நா. பொதுச் செயலாளரும், மக்களின் பொருளாதார, மற்றும் அரசியல் சுதந்திரத்திற்குத் தேவையான எல்லா முயற்சி களையும் செய்யுமாறு உலக சமுதாயத்தை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டார். இதற்கு முதலாவதாக, சர்வதேசப் பொருளாதார உறவுகளை நியாயமான, ஐந்நாயக அடிப்படையில் மாற்றி அமைப்பது அவசியம் என்று அவர் குறிப்பிட்டார்.

இந்தக் கோட்பாடுகளின்படி புதிய சர்வதேசப் பொருளாதார அமைப்பை ஏற்படுத்துவதில் ஆக்க பூர்வமாக ஒத்துழைக்க சோவியத் யூனியன் மற்ற சோஷலிச் நாடுகளும் தயார்.

இந்த உலகை உலுப்பப் போகிறுள்

மண்ணியாட்டு

- புமி

புமி

அன்மையில் கொக்கிளாய் பிரநேசத்திலிருந்து இனக்கலவரத்தினால் குடிபெயர்ந்து தங்கள் உறவினர்களின் கிராமங்களுக்கென்றனர்.

அவ்வாறே எனது அக்கா, அண்ணைவிள் குடும்பத்தினர் எங்கள் வீட்டில் வந்து தங்கினார்கள். வழக்கம் போலவே திறுபிள்ளைகள் மண் விளையாட்டில் ஆரம்பமாகினர்.

ஒரு கணம் நான் நினைத்தேன் தம் கிராமத்தையும் தங்கள் வீடுகளையும் விட்டுப் பிரிந்த கவலை இருக்குமோ? இருக்காதா? என்று சிரட்டை அடுப்பாகி அதன்மேல் சிரட்டை பாணியாகி - மண் அரிசியாகி, குச்சகள் விறகாகி விட்டது. ஒருத்தி சொன்னான்.....

?கெதியாகச் சமையுங்கோ; கலாதி வரப்போகுது, சாப்பிடிட்டிட்டு ஓடுவீம்! என்று. அதிந்து போனேன். அவர்கள் மண் விளையாடுகிறார்களா? அன்றேல் எதிர்காலப் பயிற்சியா? *

சென்னையில் மஸ்லிகை

சென்னையில் மஸ்லிகை கிடைக்குமிடம்

'காந்தளகம்'

12, கோவிந்தன் தெரு.

அமைந்தகரை,

சென்னை - 6'0 029.

தமிழக மஸ்லிகை ரலிகர்கள் தயவு செய்து மேற்படி முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

மல்லிகையில் மலர்ந்த மூல்லை மலருக்கு
எமது வாழ்த்து மலர்களைச்
சொன்னிரும்

- ❖ தாகந்தீர்
குளிர்பானவகைசேர்
உணவுகளும்
- ❖ சூடான கோப்பி,
தேநீரோடு பால்களும்
- ❖ வேண்டிய
சிற்றுண்டிகளினேடு
பழங்களும்
- ❖ சோடா
உடனோடு நல்
செவவிளநீர்களும்
- ❖ இலக்கிய சக்தியாம்
மல்லிகை இதழ்களும்
- ❖ மூல்லை
எழுத்தாளர்களின்
நனிமிகு நால்களும்
- ❖ தேடல்
அறிவுக்கு நல்
பத்திரிகைகளும்
- ❖ தேடி
நுகர்ந்திட நாடும்
ஸ்தாபனம்

நியூ அசோகா

பஜார் வீதி,
மூல்லைத்திவு:

1983 ஜூலைக் கலவரத்தின் போது நீசர்களினால் உயிரையும் மானத்தையும் இழக்கும் அபாய குழ் பாற்றப்பட்ட ஒரு தமிழ்ச் சட்காதரியின் கடிதம்.

ஒரு உண்மைக் கடிதம்

எனது உயிரையும் மானத்தையும் காத்துத்தந்த என் அன்புச் சட்காதரனுக்கு கோடிமுறை வணங்கங்கள்.

திசநாயக்க அவர்களே, புத்தர் பெருமானின் வடிவில் உங்களை நான் பார்த்தேன். கருணையும் அன்பும் நிறைந்த உங்கள் இதயம் எம்மைக் காத்தது. நீங்கள் வராவிட்டால், அல்லது உங்களைச் சந்திக்காவிட்டால் நாங்கள் உயிரை இழந்திருப்போம். உங்கள் சிரித்த முகமும் சுறுசறுப்பான போக்கும் என் இதயத்தில் இறக்கும்வரை அழியாது. கொடுரோம் நிறைந்த காடையர்கள் மத்தியிலும் உங்களைப் போன்ற நல்ல மனங்கள் நடமாடுவதை நான் பார்க்கிறேன். நாங்கள் ‘பேவியகோட்’ பொவில் நிலையத்திலிருந்து வெள்ளவத்தை அகதிகள் முகாமுக்கு மாற்றப்பட்டு அங்கிருந்து கப்பல் மூலம் வீடுவந்து சேர்ந்தோம்.

உயிர் காத்த உத்தமரே; நீங்கள் எங்கிருந்தாலும் ஆண்டவன் காப்பாற்றுவார். கடவுளை நான் கோவிலில் காணவில்லை. உங்கள் வடிவத்தில் பார்க்கிறேன். அந்த நெருக்கடியிலும் நீங்கள் மனித ராக நடந்து கொண்டார்கள். உங்களுக்கு எப்படி நன்றி சொல்வதென்று தடுமாறுகின்றேன். நீங்களும் பெரியவரும் மருமகளும் உணவும் தண்ணீரும் கொடுத்து உயிரைக் கொடுத்தீர்கள்.

மனிதர்களிடையே மிருகங்களும் உண்டு; மனிதர்களும் உண்டு என்பதை எடுத்துக் காட்டிவிட்டார்கள். உலகில் எங்கோ ஒரு மூலையில் நல்லவர்களும் வாழ்கிறார்கள். இதற்கு நீங்கள்தான் எடுத்துக் காட்டு. உங்கள் பாதையில் என்றும் இறைவன் நிழல் தொடர வாழ்த்துகின்றேன், நல்ல அண்ணைக்கு நீங்கள் மகனுகப் பிறந்திருக்க வேண்டும். எதுவித பிரதிபலனும் கருதாமல் எம்மைக் காப்பாற்றிய உங்கள் உயர்ந்த உள்ளத்தை நான் வணக்கம் செய்கிறேன்.

என்னைக் காலைமல் எனது அன்னை மிகவும் துயரத்தினால் முழுகி இருந்தார். உங்களை, உங்கள் முகத்தை மீண்டும் பார்க்கத் துடிக்கின்றேன். நன்றி கூற வேண்டும், ஆனந்தக் கண்ணீர் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

எங்களைப் போல் தவித்து நிற்பவர்களுக்கு வழி காட்டுங்கள்!

முள்ளியவளை

தமிழ்கி ஒருத்தி

பாதிவழியில் விடைபெற்ற ஈழவாணன்

— ମୁରୁକ୍ଷୁପତି

அற்ப ஆயுளில் மறைந்து போன எழுத்தாளர்களை, கலைஞர்களை பட்டியல் போட்டுக் கூறிவிடலாம்.

அப்பட்டியலில் இன்று கவிஞர் சமூஹனலும் தன்னை இல்லைத் துக்க கொண்டுவிட்டார்.

மரணத்தின் கொடுமையை ‘மரணம்’ வரும்போதுதான் உணர்முடிகிறது— என்று கனத்தையில் கைலாளின் பூதவுடல் அக்கினி யில் சங்கமிக்கும் போது கண்ணீர் மல்க ஈழவாணன் சொன்னது கான், இப்போது நினைவுக்கு வருகிறது.

மனிதாபிமானப் படைப்பாளிகளின் முற்பேர்க்குச் சிந்தனைக் களாம் உருவாக வேண்டும், அதற்காதத்தான் ‘அக்னி’ புதுக்கவிலை ஏட்டினை ஆரம்பித்துள்ளேன் என்று ‘பரீட்சையில்’ இறங்கிய ஈழ வாணன், அதில் தோல்வி கண்டது இலக்கிய உலகின் யதார்த்த மேயாயினும்— குறிப்பிட்ட ஒரு காலகட்டத்தில் அந்த ஏட்டின் வீச்சு—கலைத்துவமான, கவித்துவமான ஈழவாணனின் உண நடை என்பன இன்றும் பேசப்படுகிறது.

‘அக்கினிப்புக்கள்’ தான் இவரது நாலுருப் பெற்ற ஒரே ஒரு தொகுதி. அதன் வெளியீட்டு விழா கொழும்பு தேயிலைப் பிரசார சபை மண்டபத்தில் 1976 ஆம் ஆண்டளவில் நடந்தபோது அதற்குத் தலைமை வகித்த முன்னாள் அமைச்சர் செல்லையா குமார குரியர் சொன்னார்— ஈழவாணனின் கவிதைகளை விமர்சிக்க சிவில் பெருமானும், முகம்மதுவும் வந்துள்ளார்கள் என்று (வேடிக்கையாக) பொறுத்துக் கொண்டன்.

யார் அவர்கள்? கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, சிவனிங்கம், மற்றவர் எச். எம். பி. மொலி தீண். கவியரங்கிலே தலைமை வகிக்கும் போது தனக்கே பூரித்தான் சொல்லாட்சிகளுடன் கவிபாடுவார்,

‘அக்னி’ வேள்வியில் வந்துதித்த கவிவாணன், எமதன்பின் கழவாணன் என்று கவியரங்குக் கவிஞர்களால் பாடப்படும்— அந்த கவிஞர்கள் இப்போது அக்னினியுடன் சங்கமித்து விட்டான்,

எத்தனையோ சோகங்களை மனதிலே ஒரு புறம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு மாறுத புண்ணகையுடன் நண்பர்களுடன் பேசும்— வாதாடும்— ஈழவாணன்—

‘படைப்பாளிகளுக்கு இன்று பிரதானமாகத் தேவை முற்போக்குக் கோஷம் அல்ல— புரட்சிக் கோஷம் அல்ல— மனிதாபிமானம் தூண் இன்று மிக மிகப் பிரதானமாகத் தேவைப்படுகிறது’ என்று அடிக்கடி சொல்லிக் கொள்ளும் ஈழவாணன், இன்று எம்மிடையே அல்லை.

ESTATE SUPPLIERS

COMMISSION

AGENTS

VARIETIES OF CONSUMER GOODS

OILMAN GOODS

TIN FOODS

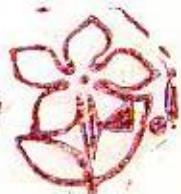
Qia/

26587

to

E. SITTAMPALAM & SONS

**223, Fifth Cross Street,
Colombo-11.**

Mallikai

REGISTERED AS A NEWSPAPER IN SRI LANKA

MARCH 1984

Dealers in
**WALL PANELLING
CHIPBOARD &
TIMBER**

With Best Compliments of

BESIMSEVUGANGHEEJAR

Phone: 24629

140, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12.

முறையே 1918, மாண்பும் கூட, அரசுமன்ற முனிசிபல் கமிஷன் குமிலகு
வெளிவிடுமான வெளிவிட வெளிவிட வெளிவிடுமான வெளிவிடுமான

Digitized by Noolanam Foundation.
Digitized by Noolanam.org, www.noolanam.org. All rights reserved. அதோடிடும் அனைவரை.